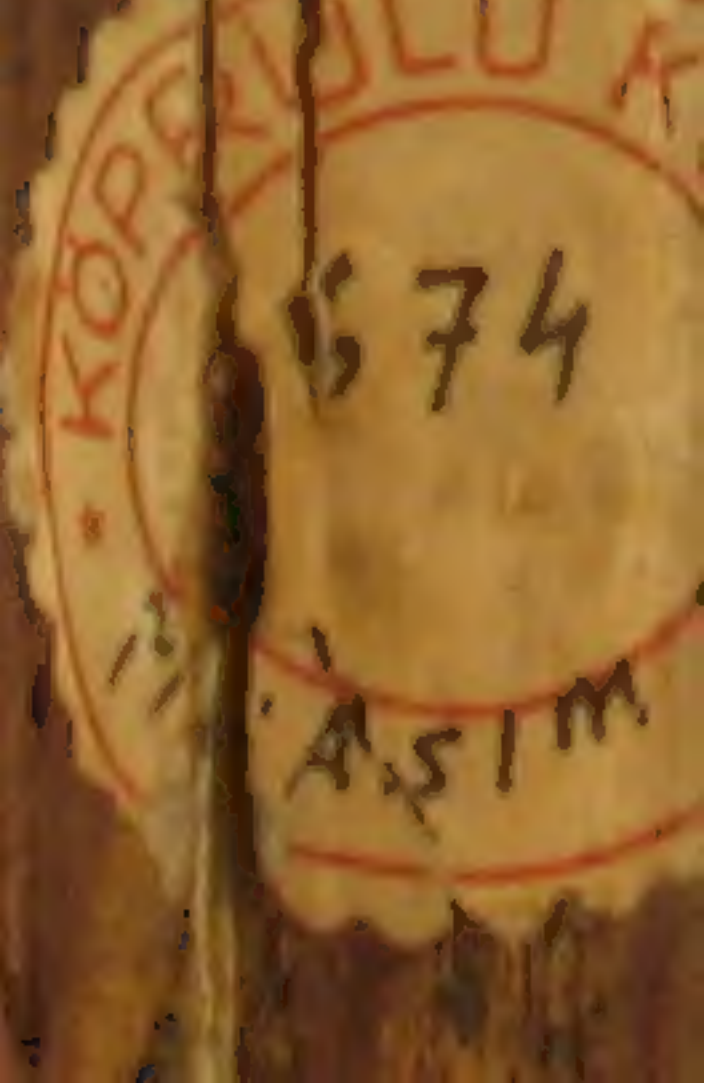

709

KÖPRÜ
BY.

کتاب دقایق الحقایق

تألیف کمال پاشا

زاد
م

ف
 القدر الغرير
 على وز عرو
 نه ن
 ۱۱۸۲

الفقر
 طاب و توان

کچھ نیش معجون و صلتی بارک
 در چارہ عاشق دشت غم سرفراز

خاک و دکن خداوند
 فاج سرعالم
 صاحب

ز حال من سر
 بخت من
 صاحب

ای صبا منشی
 کربک بار خان صاحب

6V5

بسم الله الرحمن الرحيم
 سبب قیاس، خدای بی همتا که کلوار بدیع الاثر بیانده
 از بار رنگین معانی اظهار ایلدی، شاخسار وجود پر کبود
 انخیز از زنده هزار دست، خوش الحان زبان، شیرین گفتار ایلدی
 دریای بی کران معانید، استغای معاینه ظروف حروفی
 دانه قیلدی، آسیای کودان کبی متحرک اولان، اشیا بی تسکین
 اهرنه حرف قافیه قیلدی، بر نقطه صد هزار نکته لطیفه
 مندرج اولدی و بر مرده بی حد و بی شمار دقیقه اینقه مندرج
 اولدی، و درود بی حد و عد نامب لوا، کرامت اختیای مقام
 محمود دار السلام روضه سینه صبح و شام و اصل اولسونکه شمشیر
 بران زبان بلاغت نشانده عالم فصاحت و جهانبگیر و زمان
 بیانده صاحب قرآن اولشد، و صلات صلات بی کران، اول
 والی عالیشان، حوالی بلاغت متوالی، علی تعاقب الایام واللیالی
 متواصل اولسونکه تیغ زبان بیان معجزتانی، قاطع لافضای
 دوران و بلغای زمان اولشد **قطعه** محمد کیم غرض اولد جهانندن
 وجودی جوهر و عالم عرضدر، بو موجود اندن مقصود باری،
 اودر بالذات باقی بالعرضدر، چون یاری باری چون ایلکه زبان
 دریده که دیب عبیدن بریدر و جناها اهلنک اختیار اند کلوی
 صحیح و فصیح لساننک بریدر و بوساله رنگین کلامه و شیرین مقاله

ترتیب قیلدم اشجارا شعار و اولان ارنار، اسرری اظهار ایلده اول
 ان، روش بیانک، گلشن بر صفا سنک تماشاسنه ابنای زمانی
 ترغیب قیلدم، متشابه لغتدین حقیقت لرینه متعلق دقیقه لریش
 اولد و غنچه او توری و آدین **قافیه لطیف** او دردم مجسم صفا انوائ
 آصف رای صفا رای حضرت ابراهیم پاشایه که صاحب دیوان سلیمان
 زماننده کتبه ایتمک لایق کوردم **بیت** پای طغی بیش سلیمان برون، عیب
 است ولیکن هنر از مودی **سخن گفتار** سخن حرف سینک فتح سی
 و حرف خانک ضم سیده مستعمله ننه که بوبینده واقع اولوبدر **بیت**
 فاتحه فکر و غم سخن، حمد طایست برو ختم کن، حرف سینک
 منته سی و حرف خانک فتح سیده مستعمله نیت که بوبینده واقع
بیت بسا جایا کفنه اند این سخن، بکن نیکی و بدی یا فکن، معنی
 سوز در که لسان عبیده او که کلام دیو لفظی کلام نیش مالیه
 ننه که بوبیت اکادالات ایدر **بیت** ان الکلام لفی القواد و انما
 جعل اللان علی القواد دلیلا، سخن و سخن سوز دخی او یله شامل در
 هر برینده اطلاق اولنور کلام موقوفه سخن دید کلوی بوبینده ظاهر در
بیت سخن آفریده یهن میکند مودی را، سخن تلخ نخواستی و هوش
 شیرین کن، کلام نفسی نیک منبعی دل اولد و غنچه که لسان ترکیده
 اکا کوکل دیو بوبیت کرده اشارت وارد **بیت** کوهر کان کن
 فکان کوز در، بو کلامی ایشیت قافیه سوز در، بحر قدر تدر
 آدمی انده، صدق اولشد که کوکل سوز در، سوز و هوشور تلفظ

اولندین سخن اولندیغی خواجه حافظک بو بیتند ظاهر در
بیت زبان کلک نو حافظ چه شکر آن گوید که
 گفته سخت می بوند دست بدست گفته سختک معنا
 که سوز و کلک سوزیلنیشی بیکدر دلالت اید که سوزک
 هنوز سوزیلنیشی سوز اطلاق اولنورش سوزیلنکدن صکره
 سوزنه سخن گفته دیو رودخی سوزیلنیشی سخن ناکفته دیو لرتکه
 بو بیتند ظاهر در بسی گفته اند این مثل در جهان سخن
 گفته سیم است و ناکفته زر **بیت** اول بود **بیت** بکفتارکم
 بسیار کم کن شتاب که خاموش بودن به از درد سر
 گفته و ناکفته سوزک صفتی در آما سخن گفته و سخن ناکفته منکم
 صفتی در نیمه که شیخ سعدینک بو بیتند ظاهر در **بیت** نام دخی
 ناکفته باشد عیب و هنرش ناکفته باشد ناکفته نک اصل ناکفته در
 نادن الف حذف اولنشد تخفیفاً الفک حذفی ک فارسیده
 شایعه نه که مواضع متعدده ده ده شالری کل کوکدر
 باذن الله تعالی کفتارک معنا سوزی دیو کدر انجو دیو کبی که
 عیب که نظم کلام دیو نه که فردوسینک بو بیتند ظاهر در
بیت بقبری بان تیر نک داده بکفتار داد سخن داده کفتار
 کاف عجمینک ضم سیم در کاف عینک فتح سیم اولجی معناسی
 سر تاندر کفتار کفتار و دیوار کبی ترکیبی فنی اولک الفاظ
 مرکبه دند مذکور لفظ کورک بر سر جود کوی آرد که معنا کنورچی در

اسم فاعله ز آور دنده اصلی رنده در ترحیم اولنشد ترحیم که
 آخر کلمه دن بعضی حرف حذفی در ک فارسیده شایعه مواضع
 کثیره ده امله سنه الطلاع حاصل اوله کوکدر باذن الله تعالی
کفتارک معنای ترکیبی سی سوز کنورچی در نظم کلام سوزی
 کنور که باعث اولدوغندن او توری کفتار دیو کبی باعث
 فعل فاعل اسمین استعاره ایدر لر هر دله واقع و شایعه در
 ترتیب ترکیب مقتضی عبارت آری که مضاف کفتار کفتار
 که مضاف الیه در تقدیم ایدی مذکور لفظ معنای عام ترکیبی دن
 معنای خاص علمی به نقل اولینجی قاعده ترکیب تغیر و تنویر
 مضاف تا خیر اولندی بو تغیر مذکور نقلک جمله علا یخندندر
 بر درلودخی علامتی وار در پیری کلمه کده تنبیه اولن ک کوکدر
 علامت فرموده لسان فارسیده اولک اسمی مرکبه ده شایعه در
 مثلاً شایان شاه مردان شاه ایراه شاه شروان شاه دیو
 اصل لری شاه شایان شاه مردان شاه ایران شاه شروان در
 علم اولما لری ایلک تقدیم و تاخیر اولنوب مقتضای معنای
 ترکیبی تغیر اولنشد کلام غیر منظوم که لسان ترکیده
 او که کلجی دیو لر مجازاً کفتار اطلاق اولنور نه که فردوسینک
 بو بیتند واقع اولیدر **بیت** بکفتار بیخبرت راه جوی دل
 از تیر کبابین آب شوی بو بیتند ده کفتار اول معنایه در

بیت عصمت مکن اندیشه ز گفتار در قیاس. اواز سگان کم نکند
 رزق کدرا را **گفت کوی** گفت کاف عجمیل دیلم کلن سوز در هنوز
 سوزیدین سوزه سخن دیو لر گفت دیو لر نه که سابقا بیان
 اولن شد **گفت** اسم در گفتن دن ما خود در گفتن مصدر در
 معنای تلفظ در گفت معنای مذکوره اطلاق اولن دخی
 بوبیتن ظاهر در **بیت** مکران گفت دانیان بر خاست
 که دل را دل بود آینه راست **آ** ترکیده کی دیمه معنای
 استعمال اولن **گفت** مثلا دیمه ایستیم دیکت نیز در عجم گفت
 و شود **بیت** که بوبیتن واقع در **بیت** بظاهر با همه گفت
 و شود **گفت** ولی دل جای دیگر در کوردانست **گفت**
 فعل ماضی معنای کلور صیغه مشترکه در سوزیدین دیکت میره
 عجم گفت دیو لر نه که بوبیت در ظاهر در **بیت** چه خوش گفت
 آن که سنک از همیش بود که همت هست مقنا طبع مقصود
 کوی کاف عجمیل کوبیدن دن ما خود اسم کوبیدن مصدر در
 معنای ایتمک در مرجع تقطیع صوت دیو لر آغاز ایلم تلفظ
 و وف کرک بولسون کرک بولسون پر لایحی پر لایحی لاد دخی
 و قش تلفظ و وف ایتمک لازم دکلر کوبیده دیو لر بیل الی نوکلر
 توصیف ایدر لر نه که **بیت** اول ارد بهشت ماه جلا بیل کوبیده
 بر منابر قضبا فعل مذکور دن کوبیده اسم فاعل کرک

معنای سندن لسا ترکیده ساودیکله تعبیر ایدر لر آموز صاو
 دیکت میره عجم گفت و کوی دیو لر نه که بوبیتن ظاهر در
بیت بعثت آن کوز گفت و کوی ترسد جو میخواری بود کوز
 بوی ترسد تقطیع صوت تکلم ده بولند دخی اعتبار ایل تکلم
 ایدر می کشند سخن کوی دیو لر نه که بوبیتن ظاهر در **بیت**
 سخن کوی دیو لر زن و خوش سرود چو آب روان دست
 ایشان بود کوی اسم فاعل کوبیده دن ترخیم اولن شد
 کوی صیغه مشترکه در امر معنای ده کلور سوزیدین دیکت میره بکوی دیو لر
 نه که بوبیت ده واقع اولن **بیت** صبا بلطف بکوز آن غزال عنارا
 که سر بکوه و بیابان تو داده مارا بکونک اصلی بکوی را خوندن یا
 حذف اولن شد **آ** الف کیسی یانگده حذفی مخصوصا فخر کلون **آ**
 فارسیده شایعه مثل روح افرا سمنار دیو لر اصلی روح افرای در
 بدخو ترش رو دیو لر اصلی بدخو ترش روی در **گفتن** دن نه فاعل
 مشتق اولوزنه امر ایکی سیده کوبیدن دن مشتق در اول اعتبار ایل که
 سابقا بیان اولنوبه **جست** و جوی و شست و شوی
 ده گفت و کوی کیسی در جستن دن و شستن دن داخلی
 نه فاعل کلورنه امر اکی سیده جوبیدن دن و شوبیدن دن کلور
 بوج نوع توسع در که **آ** فارسیه مخصوصه در **آ** عربیه
 یوقدر جستن ایل جوبیدنک معنای بوبیتن قریب در

برینک معنای استمک برینک معنای زدک در اول
 سببک اوندن اخذ اولنا جفی بوندن اخذ ایدر شستن
 ایلر شوییدنک معنای ییری برینه قریب در برینک
 معنای یومقدیر برینک معنای رتعمد اول سببک
 مذکور توسعی بونده ایدر اول وقتن که لفظ کوی
 مشتقاندن اول معنای اولدر که بیان اولندی شول
 وقتن که اسم جامد اول معنای طوبی رتته که بیت فحی
 میدان ارادت بیار تا بوندن دخی کوی اسم جامد
 شول لفظ در که مناسبت معنوی حسیله لفظ اخرون مأخوذ
 ادلیه ذکر اولنان معنای کاف عجمی اولان کویک در
 تته که سابقا تنبیه اولندی کاف عربیله اولان کویک معنی
 سوفا قدر بیت بکویش سبیل اب سبیل است برویش
 جوخ یک نقطه زنیل است ایکی صفت اولان لک لک ایش
 معر که گاه ده تشبیه کوی دیر استعاره طریقیه اطلاق
 اولنور تته که بوبیت واقع اولوبدر بیت نباید چون
 سیر بودن درین کوی که بیش از رخ بر چین کردنش روی
 گفت گفتا بو عبادت لک بریسی مقام سئوالده بریسی مقام
 جوابده استعمال اولنور معنای جهان سابقا بیان اولنان
 معنای در بریسنده الفک زیاده سی جوابی سوالدن فرقی بوند

۳

اما غالب بودر که سئواله گیرم جواب گیردنته که خواجه حافظک
 بوغلنده ظاهر در بیت گفتیم که خطا کردی و تیرنه این بود
 گفتا چه توان کرد چو تقدیر چنین بود بوغلنده ده بویله در
 بیت گفتیم کیم دمان ولایت کامران کشند گفتا چشم هر چه
 نو کوی بی چنان کشند بیت گفتیم غم تو دارم گفتا غمت سر آید
 گفتیم که ماه من شو گفتا اگر بر آید اگر قولای کلور سه دیگ
 پیرده عجم اگر بر آید دیو حضرت شیخ سعدینک بوبیتنده ده
 الف جواب گیر مشد نظم بدو گفتیم که مشک با عیبری که
 از بوی لاویز تو مستم بگفتا من کل ناب چیز بودم ولیکن
 مدتی باطل شستم گاه اولور اول الف سئواله داخل
 اولور تته که خسروک بوبیتنده ظاهر در بیت بگفتا بر
 تواند از دل کوی پور بگفتا اری ولیکن چون مد از دور
 کویا کویا کویای اول مرکب در بویا کوی بیری کوی در که
 معنای سابقا بیان اولندی بیری جوی الف مبالغه در بویانک ده
 بیری جوی بوی در قوم معنای بیری جوی الف مبالغه در کویای
 اولک معنای سولیکن در تته که بلیانک معنای کورکن در
 شنوانک معنای ایشکن در بوی صیفه لسا فارسیده
 مبالغه صیفه سید بویا بویا بویا بونلرک امثالده
 مبالغه معنای دارد از اخر کلام الفاول صیفه نک علامتی در

۴

زیاده شکیه ده رواده اول الف ده اول القدر مفهومی مکرره
 معنای مبالغه معتبر درگاه اولور الف نفسی نوته پاده
 ایدر لر روان دکی خندان دکی گریان دکی باران دکی ریزان
 دکی خیراندکی افشان دکی کیمی بونلرک ده معنای نوته
 مبالغه واردر کویانی ثانیته مدلولی قول معنی در که
 ترکیده اوندن دیندک عبادتیه تعبیر ایدر لر کویانک
 ایکی معنای سیه بویتده ظاهر در بیت غنی کل کا جیلور کویا
 دیا نکر سنک بلیل کویا که وار کویا زبانه رسنک
 معنای ثانی ایچون اولور کویا ده گاه اولور نیز زیاده ایدر لر
 کویا دیور لر سنک خسرک بویتده ظاهر در بیت ساتن
 پیش نه اندر کل امیت خورش کویا مهره غور زجنت
 گاه اولور کویانک الفی بایه تبدیل ایدر لر کویا بیرنده کویسی
 دیور لر سنک خسرک بویتده واقع اولیدر بیت
 خمارین ترکشی در فتنه چوینی میان جواب و بیداریت
 کویسی بو تبدیل ک فارسیده شاید مثلاً ساده در لر
 بسی ده دیور لر بسده دیور لر سنک بویتلرده واقع در بیت
 ای با است تیز رو که باند بر خ لنگ که جان بمنزل برده
 بیت بدایچه میگذرد دل منه که دجله بسی پس از خلیفه بخوابد
 گذشت از بغداد بیاید با عجمیل قول خبر در که بیر کمنه دن

پیش از این که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب
 در این کتاب که در این کتاب

اخره نقل اولور سنک بویتدن ظاهر در بیت ای بادا که
 کلش احباب بکیزی زنهار عرضه ده بر جابان پیام ماه
 زنهار بورا که تاکید ایچون کلش در اصل معنای صقیل
 تنک بویت در ظاهر در بیت زنهار از قرین بد زنهار
 وقتا رتبا عذاب النار اما وصیت و سوارش و سفارش
 محتمله تاکید ایچون استعمال اولور بیامبر ایکی کیشنک
 ارا سنده واسطه اولوب خبر ایلتن کمنه دیور لر انبیایه
 علیه السلام بیامبر دید کلوی متکلمینه خبر ایلتنه کلوی اعتبار
 در حق تعالی خضر تندن یا بالذات یا جبرئیل علیه السلام
 واسطه سیه تنک بویتده ظاهر در بیت بیامبر ز جبریل چون
 بشنود بیازید سجاده بر شنبلیله بیامبر الفاظ در که
 دندر بیر جوی پیام در که معنای بیان اولندی بیر جوی ده
 بودر ایلتنی معنای اسم فاعل در بودندن اصلی بوته در
 ترجم اولنشد و بودنده بامضموم ایدی قیاس مقتضای
 اول ایدیکه برده ده بامضموم اولندی فتنیه تبدیلیک
 وجهی دفع اشتباه در بریدندن مشتق اولان بر که کسبی
 معنای در زبانک ضمه سیه در بودندن مشتق اولان برده ده
 بامضموم اول ارا لرنده اشتباه اولور دی بولفت
 مشر که در این معنای واردر بیرنده بیان اولن کر کرد

باذن الله تعالی بیا یک اصل پیغام در غینی حذف اول نموده
 خبر جیه پیغام بر دیو لکاه اولور الفنده حذف ایدر پیغمبر
 دیو لک پیغام برده پیغمبر ده بیر معنایه در ننگه ظاهر در
بیت بدایت کاه روح پیغام بر است که بهر پیغمبران
 اندر است پاسخ با و عجمه جواب در عجم جواب ایشیت دیک
 میرده پاسخ شنو دیو لک و افع در **بیت** بیامت شنیدم
 تو پاسخ شنو یکایک بکو و بزودی برو جواب دیو
 دیک میرده پاسخ ده دیو لک بوبیتن اکلنور **بیت**
 سخن پرست کر تو پاسخ دهی شوم شاد اگر رای فرخ نهی
 سخن دن بوبیت ده مراده کسمت قرینه سیک خبر در خصوص
 خبر ک سخن لفظن در ادا ده سی بطریق المجاز در **پارسی**
در پی پارسی نیک معناسی باره منسوب در افروخته که
 یا یا نسبت در رومی ده کی کبی پارسی بر دیارک ایدر که
 شیراز دید کلوی شهرانک دار الملکی در ننگه شیخ سعدی
 شیراز نیک بوبیتن اکلنور **بیت** اقلیم پارسی اغم از
 اسب دهر نیست تا بر سرش بود جو توینی سایه خدا
 مذکور شیک ملک سلیمان که کلتانده واقع اولیده
 وارت ملک سلیمان دیو یا د شاه شیرازی مدح اندو کی هر دن
 مرادی اقلیم پارسی در ننگه خاقان نیک بوبیتن خوارزم

شاه خواست و عراق و پارسی الدوغی قنن دیمند ظاهر در
بیت شکو خوارزم شاه تخت صفایان گرفت ملک عراقین
 را بهیچو خواست گرفت مایه نفع او قلعه کردون
 کشود موریه تیغ او ملک سلیمان گرفت فارس پارسی
 معتبر با و عجمه ک فایه تبدیلی علامت تعریب در تعریبک
 معناسی لفظ عجم عربیه دوند ر مکرر معناسی نقل ایتدین
 اول اقلیم نسبت اولنان دیله عجم زبان پارسی یو عربیسان
 فارسی در اول دیک فصیحی در پی دیو لک خبر البشر دن
 صلی الله علیه و سلم منقول اولنان خبر مقبول اکلنور حافظ
 الدین نسفی کافی اولو کتا بنده بوسعید بر دعی دن نقل اندو کی
 اوزرینه اول حدیثک عبارتی بود ان اهل الجنة العربیة
و الفارسیة الدریة فارسی نیک در پی تازینک که عربینک
 فصیحی در مقابل سنده ذکر اول نور ننگه شرف الدین یزدینک
 بوبیتن ده بوسه معناسی دیمند واقع اولیده **بیت** زلعل
 یار خواهم ضد شرقی تازی و درسی و قلب و تصحیف
 تازی عربک بدویسی در بدوی ته اسب تازی دیو لک ظاهر در
بیت اسب تازی اگر ضعیف بود همچنان از طوله خیره
 در اقلیم پارسی ده بیر ناصیه مخصوصه نیک ایدر کبک دری
 و لک دری او که نسبت اول نور در نیک باینده بر اصل در پی

خبر و در شول رساله هر کمال در نیک فریتی پاینده ل
 عربینک غیر السته نیک اوزرینه تفصیلنک تفصیلنکه
 ترتیب اولنشد مفصل ذکر اولنوبدیر یلوی نیک معنای یلوه
 منسوب بر یونک داخلی خورده که یایا نسبت بر یلویر شهر در
 تنکه بویتلردن ظاهر در بیت **بیت** همی بود تا یک زمان شهریار
 ز یلویر بدون شد ز بهر شکار، بدان کوه سرخویش کیخسروست
 که یک موی او بهر از یلویرست، کوه سرک اصلی کوهسار در
 الف حذف اولنمش کوهسار قالمش در یایک الفی حذف اولنوب
 یخی قالدوغی کبی تنکه **فصل** شدم با مور خطش کرم و کفتم، چوایی
 بوم و بر خورنهای، سلیمان نیست مورا یوسفست او
 چو ابر خاتم او سر نهادی **کلتان** **کلتان** **کلتان** اسم مرکبدر
 ستان کلدن لسان فارسیده ستان زمانه مکان اورتا منده
 مشترک نظر فک اسمید زمان مراد اولان پیرده اولنور استعمال
 اولنوز مثلا یازده تابستان دیو لومعنای ترکیبی می جرات زمانیدر
 تا یک ل فارسیده بیر قاج معناسی دارد در لغت مشترک در
 اول معنای مرکب بر یسی استی لک در بوراده اول معنی مراد در
 قیسه زمستان دیو لومعنای ترکیبی بودت زمانیدر
 فارسیده صو قلغه زم دیو لومعنی یا منده صوق هتکا منده
 کروب او توراجی زیر زمینه ز ملک دیو لومعنی طیراغه طبیعت بارد

اولنوبدیر

اولدوغندن او توری مین ویشلردن اصلی می در معنای
 ترکیبی نه منسوب در ل فارسیده خور کلیه می اولنوبدیر نیک
 معنای لوی چو قدر جمله سندن بری معنای نسبت مثلا تو که نسبت
 ایستلر تو کی دیو لومعنی نسبت ایستلر عجمی در ل اولنوبدیر تا یکد
 قصه تلر حرفی یازدن صکوه نون زیاده ایدر لومعنی مثلانکین
 و بالین دیو لومعنی بالین دید کلری باله نسبتدن او توری
 در بال او موز باشد ز تنکه بالیل بالک، خرقی بیان اولنوبدیر پیرده
 تفصیل اولنکه کدران شاه، الله تعالی مین اصلی اوزرینه ده استعمال
 اولنوزنه که بویتلردن ده واقع اولوبدیر **بیت** زایوان تابایوان
 که آدمی رفت، همه بر آشا بر می رفت، خواننده بر سبزه آن زمی
 خیا نیابی بجز خرقی، زمین کبی اسان در خمر کب در مان ایله آس در
 مان مانس دن بکزی بجز درو آس در کمنده صود کمنده آسیاب و بر
 اسمانک معنای ترکیبی بکزد در تنکه واقع در **بیت** در کمن کیبیدر
 صوا و زده کدو، دونه دونه ایدر ایچند کین اون قاتردوندر دو کی
 در کمنده خور آس دیو لومعنی **کلتان** مکان مراد اولان پیرده استعمال
 اولنوز مثلا شهر پیرینه شهرستان بواز یونیه بزارستان طاشلویره
 سنک **کلتان** طاشلویره کوهستان قوقولویره بوستان دیو لومعنی تا یک
 اصلی بوی ستان ز بویک اخندن یا حذف اولنوبدیر گاه اولنوبدیر
 واوی ده حذف ایدر لومعنی بوستان دیو لومعنی **بیت** بستان ایچنده کورمش

در کمنده خور آس دیو لومعنی **کلتان** مکان مراد اولان پیرده استعمال

اشك باشند قیب، اول خودیش که با کده بیر خوش مکان کرک،
 بستان ایچون کرک دیدیلر اشك باشند، کیم دیدی کم اشك باشند
 بوستان کرک، بکارستان تا بستان قییلندن دکلر خاستان
 قییلندن زونده که شان طرف میکاند طرف زمان دکلر معنای
 ترکیبی سی باریستان باری پیردک فارسیده باری پیراغده الحاق
 اولنور محکم ایکیسند اعم معنائک اسمیده زنده که برک ایله باریک فوقی
 بی اولنور یعنی میرده تفصیل اولنور که کده زقاعده مذکوره مقتضای
 کستانک معنای ترکیبی کل سیری دیکلر دکلر ستانده صورت
 ترکیبی ظاهر در تلفظ ده لک لایین ستانک سیننه اولاندر زور
 دلستان دیو لکلر دکلر دکلر آما کستانده وصل جایزه در فصله
 کل ستانک ستانده دیو لکلر نینه که بیت ایمن آبادت دل ای دستان،
 چشمها و کل ستانک در کل ستانک، ستان مشتق دستاندن اسم
 فاعله معناسی ایچی در دل ستانک معنای ترکیبی سی کوکل ایچی در
 ستانک اصلی ستانده در ترخیم اولنور دکلر ان فارسیده
 بو صیغه ترخیم که افولکلر دن بعضی حروفی قطعدن عبارتدر
 شایعه مثلآمان دان دیو لکلر اصلی ننده داننده در ستم دان
 بوزدان بوا یکی کلمه اسم مرکبدر لفظ دانده مشته کلر دکلر آما معنای
 اشتراکلری بو قدر ستمی دان ده که دان داندندن مشتق دانتقن دن
 اسم فاعله معنای ترکیبی سی اسم مذکورک سوز بلیچی در جزان ده که

دان مشتق دکلر اسم جامد در طرف مکان معنای مخصوصه سابقا
 بیان اولنور ستان ایله بونک اراننده ایکی جهندن فرق دارد
 برسی بوک ستانک عمومی دارد در طرف زمان معنای ده استعمال
 اولنور نینه که مقدما تفصیل اولنور دکلر طرف معنای ده استعمال
 وارد در طرف زمان معنای ده استعمال اولنور ایکنجه سی بوک ستانک
 طرف نجوی در یعنی نجو جیدر اصطلاحی اوزینه طرف در منظوفی احاطه
 ایتک و اوکر نوع اختصاصی و لقی بو معنای اولان طرف لازم دکلر
 دان طرف لغوی در منظوفی احاطه ایتک و اوکر نوع اختصاصی
 اولنور اهل لغت یاننده که طرفه معتبر در مثلاً خام دان اول طرفه
 دیو لکلر که ایچنده قلم طور و در جاء دان شول طرفه دیو لکلر که ایچنده
 کیسی طور و زبون طر و فلرک اول منظوفی و فکره اختصاصی وارد
 شول اعتبار ایله ایتک ایچون دوزلشد خانه دان اوک
 دائره منده اولان خولیه دیو لکلر که ایچنده اوکر خوم دینور
 عربده خاتونلردن عرب کنایت ایتد کلری کبی عجلر خاندان ایله کنایت
 ایدر لکنه که بو بیتده واقعده بیت بایان یارکشت همسر لوط
 خاندان نبوتش کم شد، همسر لوط دن شیخ سعد نیک مرادی حضرت
 لوط علیه السلام خاتونی دکلر فارسیده منکوصیه همسر دیو لکلر
 توکی دله باشی باری خاتونی دیو لکلر خاندان دن دخی مراد و در
 اصل کلام همسر لوط بایان یارکشت و کم شد و در طریقه الهنا به لکلر کن

تفتن اختیار ایدوب بیر معنادن ایکی عبارتله تعبیردن عرض
 یادر لولایله مصاحبت ایدوب بدکار لولایه یار اولمک طبیعت
 انسانییه قوت تاثیردن بنیان بیان ذریعجه دیک است که مذکوره
 خاتون حضرت لولک علیه السلام همسر کین مرم نبوت اولمکن
 یعنی منبع هدایت اولان نبوته اضافله شرف بولش خاندان
 عظیم الشان ایکن ضلالت اهلنه قوشولمغلضال اولدی
 اونک اول حال مصاحبتک کمال تاثیرنه تام دال اولدی **بیت**
 چو اگری قشلا ایل اولدی مساز، کوز اوغری اولدی لایله غمره غماز
 بانه کلمه اولدی تیغ چوهر دار، کورک نه فائده ایل کیشی
 حسن چوار **مرغزار** مرغزار وار هر بیر کوشه هر یک مرغزار
 کوی یاره بکوز میر مرغزار، بو ایکی لفظ مرکب دخی شتر کلودر
 کلمه زار ح اما معنای شتر کلودر یوقدر مرغزار چو اولان
 زار اسم جامد در یعنی لفظ افردن اشتقاقی یوقدر فارسیه
 شول معنادن عبارتدر که اوندن تورکی دیله کاه افر کلمه لک
 الحاق ایتیمکله تعبیر ایدر لولک تورک کنلک دیر عجم کشت زار
 دیو تیره زارک بنفشه زارک لاله زارک سمن زارک گلزارک
 معنای سبز لک بنفشه لک لاله لک گل لک سمن لک در گلزار ایلر
 کلمتانک فرقی بورادن ظاهر اولوز معنای مذکور دن کاه اولوز
 افر کلمه لول الحاق اتمکله تعبیر ایدر لولک تورک طوزلق دیر عجم کشت زار

دیر شوره زار چورقلی بنفشه زار یا بنقل کل زار یا بنقل کل کشت
 زار یونجولق دل فارسیه کاف عجم کل یا بنقل کل درشته که واقعدر
بیت صبحدم عزم جمی کون که هوا معتدلست، وز غم نیم شبی راه نه
 کورده کل است، تورکی دیله کاف عربیله کل دید کلونه ده
 عجم کل دیر بیر نوع یا بنقل در یا بنقل اولدو غندن او توری نه انکه
 خصوصیل انک ایچون وضع افر ایلر موضوع اولانینته که شیخ
 سعدینک یوقطعه سندن ظاهر در **قلم** کلی خوشبوی در حمام
 روزی رسید از دست محبوبی بدستم، بدو گفتم مشک یا عبیری
 که از بوی دلا دیر تو مستم، بگفتا من کل ناچیز بودم، ولیکن
 مدتی با کل نشستم، کمال بهمنشین بر من اثر کرد، و کوفی من
 همان خاکم که هستم، کل اولدن مراد کلمه کل ناسیدن مراد
 بالحقه ظرف مخصوصه کلان دید کلودر ایچنده کل دور دو غندن
 او توری در قاعده مذکوره مقتضایه مرغزار شول پیره دیلر که
 اوراده قوش جوق اوله مرغزار دکه ترکیب ترکیب توصیفی
 ایلر مرکبدر معتبر اولان زار شتقد زاریدن اسم فاعله معنای
 زار یلق ایدر یچی در مذکور مرکبده مرغ موضوعدر زار انک صفتدر
 جمله بر اسم خاص اولمش کلمه زار اما مرغزار اسم خاص اولمش وضع
 افرله وضع ترکیبی اوزینه قالمش کلمه اول سببدر زار بونده
 مرغ متصل یازیلور اونده منفصل یازیلور قاعده اصلا

رعایت اولیجی تلج **بار** بار بوا یکی لفظ مرکب درخی مشترک در
 کلمه بار و اما معنای آنست که میگوید تلج بار درخی باریمش
 معنای آنست که در دو سینگ بوا کلامند ظاهر در **بار** درختی
 تلجست ویرا برشت، گوش درختان بیاض بهشت، وراز
 جوی خلدش بهنگام آب، به بیخ انگبین ریزی و مشک
 ناب، سرانجام کوهر بکار آورد، بهمان میوه تلج بار آورد
 میوه ایلبارک فرقی دارد در میوه آدم بیجک یمنه خصوص
 بار مطلقا انچه بنوعی میسر که گوشت او فی ادم بیاید بلوط
 کمی که میسوزد شاه بلوط کمی که تور کی دیده او که کستانه
 در اول میرینه بلید دیو بارک یزید هر فرقی دارد در تنه که
 وجه تفصیل او زین بیان اولنست که گوشتش کوبیده که با شتی
 در بارانیدند اسم فاعل اصل بارانند تو خیم اولنست
 معنای یاغدریجی در بار لغت مشترک در درخی معنای او دارد
 بیرنده بیان اولنور **دار** دار چوق زما کوردی کچوردی چرخ پیر
 کورمدی پیر بوخلین دار و کیر، کیر و دار درخی دیو لمذکور
 لفظ مرکب یکی سیده مشتق از کیر ام در کوفتن در مشتق معنای
 طوتر دراریند ام در داشتن در مشتق معنای صقل در
 خامر محفوظ اولنست یا در داشت دیو لزام کیر داره محل اولیغی اعتبار الیه
 جنگه کیر و دار و کیر ده دیو **بار** تا جهان رسم کیر و دار نهاد دار کیری

جهان ندارد دیار در آلفه مشتق که در دکلوب طورن انچه و انچه دار
 دیر لرتنگه بویتلردن طام در کشیده زمر سورسهای داز زبالا بزم
 ازینین دیسالمکودار که آن بود چارم سپهر نه از نه رسن باز که
 آن بود مهر دار بوراده جانباز اسنه اطلاق اولنمش دکلور بجر الفوا
 صاحبی جلیله الیه صانشر در غلط اتشد رشول نوشته که ترکیده انجاش
 دن دیر لریم دار سب دیر معنای ترکیه انجاش دلبجید **رب** دن
 اسم فاعل در **رب** در قتل فرقه وارد در تنگی بیان اولنست که کورد
 باذن الله تعالی **رب** جهان دارک معنای جهان
 صافیجید راهل جهانی حمایت و رعایت اند کلری اعتبار له باد شاهلم
 جهان دارد **رب** نه بارلی ولور سه جهان دارک ولور ارقه
 سنده جهان دارک جهان دارد داشتن دن اسم فاعل در
 اول عیدر معنای او **رب** اسم جامد در معنای کوز و جید
 باغی کور و ب کوزند و کندن او تری باغ بکچنه باغبان در کرمی دکو
 کوزند و کندن او تری کچیشیان دیر لر صحراده اولان نزارعی کوزند
 دیشیان دیر لر صفر قاجه صفر سورس کور و ب کوزند و کندن او تری
 گلپان دیر لر بلکنه بادبان دید و کلری استعاره طریقیله در کوز و دی
 شخه تشبیه اولنمش در کوزجیه دین بان دکل ده ده نوع توسع
 وارد اول که کوز کوز و دی دکل در کوز خد متی نک آلتید رانو
 کوره در **رب** دنی ایلدر بر شنه کوز نمکدن مراد اولنست امزده

روب

کله

قیام و اقامنده اتمام در بکلمه مرند قیامی و اتمامی ولد غندن
 اوتری کجیل شهر بکلیه با سبان در لوباسک مفاسیر حیات
 و رعایت در تنگ بویتدن ظاهر در **ریت** برتست پاس خاطر جبار
 کان و تنگ بر ما و بر خدای فرین جزا **مذکور** مقتضای سخن
 جهان بانک مفاسیر جهان یکجمله کور و ب کور نمکدن مراد
 بوده حفظ و رعایت در **ریت** که پدرم رفت جهان بان منم و ارش
 اکیل سلیمان منم **لسان** **لسان** شان لسان فارسیده جمع
 غایب ضمیر پدر تنگ بویتدن ظاهر در **ریت** در ان گوش تا خنک باز
 و که چند دای که شان بشکین بوجعک مفدی یا لکوز و ف شیندر که
 او ظلمیه لاحی اولور تنگ بویتده واقع اولبد **ریت** باز آمدان مری که
 ندیش فلک بخوابت آور دانتیه که غیر دیاج آب مذکور حرف
 فعله لاحی اولد و غلین اسم ده لاحی اولور تنگ بویتده واقع
 اولبد **ریت** کنار حوض را هر سرونازی ز نخل قانتش اده طرازی
 فعله و اسم لاحی اولد و غلین و ف ده لاحی اولور **فلک** کش در **ریت**
 بویتده واقع اولبد **ریت** یکی جهره داری جو تانیده مهر خوشا
 کش سرو باشد سره کشک بر خبری که در شینله اتصال اولور **فلک**
 یک مائی غیر مفلوظ که حرف اصیل و کلد رساقط اولور **ریت** ضمیر
 جمع غایب در تنگ بویتدن ظاهر در **ریت** ایشان دارندول من
 ایشان دارندول من ایشان دار ایشان که سر زلف پریان دار
 نده

دارند بونک مفدی او در بونکله شانک فری او در که بونمیر
 منفصلک جمیدر لسان فارسیده مخاطبک ده مشکله ضمیر متصل
 لریک جمع الفله نون اولور مخاطبک چون اولان ضمیر متصل مفدی
 تا در که او ظلمیه لاحی اولور **ریت** ترک دنیا کن برای اوقت از بدن
 برکش لباس فرات او تنگ فونده که تائی تانیت دره فاف
 فونده که تائی خطابدر مذکور تائی خطابه الف و نون الحاق
 ای یک ضمیر جمع اولور تنگ بویتده واقع اولبد **ریت** از از ار من
 تان بود دل نهی مراد ز پریدید چون رهن وقت که خطابه ده متصل اولر
ریت در لریکلام ای چون اولان ضمیر متصل مفدی و ف میم در که او ظلمیه
 لاحی اولور تنگ بویتده واقع اولبد **ریت** ولیکن نیندیشتم از چشم
 شاه دلاور بود در سخن یکسان مذکور میم مشکله الف و نون لاحی
 اولور ضمیر جمع اولور تنگ بویتده واقع اولبد **ریت** جو آگهی تو که ما
 شهر بند تقدیریم و هدایت و توفیق مان تو بکشایم **ریت** آن
 لسان فارسیده اسم اشارتدیر بعد ای چون اولان اسم اشارت عینا
 ده یک ذلک کیدر رفیق ای چون اولان اسم اشارت فارسیده این در
 عربیده مذکور کاه اولر انک و لنه و او کتور لرو **ریت** تنگ بویتده
 واقع اولبد **ریت** ان نیز گذشت ازین گذرگاه و ان کیست که
 نگذرد ازین راه بود اوک اصلی بیان اولنسه کیر کرد باذن الله تعالی
ریت آن لریک کاف زیادده ایدر لریک **ریت** یک دیر لری

تک

عورت لک مقابلی مجازا با دیر یک ترکیده ارک و نور عم مردی دیر تک
 بویتده واقع اولدیر **ریت** در قلب سه تیغ زدن بیشه ماست
 مردی و هنر همیشه اندیشه ماست هر شیر که در جهان شکاری کیر
 مردان دانند که آن هم از پیشه ماست **نار دی** در لر معانی تحت
 لک **زیبایی** دیر لر معناسی بز کلور لک در شمس قمری که معیار جمالی اولو
 کتابنده که زیب نیکوی باشد و زیبایی باشد و مشد خطا ایشد
نکوی معناسی کو کجک در مقابلی نشد در که معناسی و کن در افند
 عی و اوهند و افنده عی و او کبی در نسبت لازمی که خلق اولان کبی
 اولیا دالات اتمک چون و وفی انک که نسبت ایچون اولامدلو
 مطلق نسبت در بونک مدلو یا نسبت مخصوصه در حقیقتده بونک
 خاصه دالات یا لکوز و اوک دکلر بلکه اوله یا نیک جمله سنگدر **نیکو**
هند اصل لر نیکوی و مندی در بر شیشه بونلری اضافت ایشلو
 اوله لر اول یای اطهار ایدر لر مثلا **نیکویش** و **نیکویش**
 دیر لر تک بویتده واقع کیدر **ریت** اگر ان ترک شیرازی بدست ارددل
 ماراه بحال هندویشن ششم سمرقند و بخارا را **نیکوی** دن کاه اوکر که یکا
 یایی بلخ حذف ایدر لر نکود و لر تک بویتده واقع اولدیر **ریت** هر که
 شاه ان کند که او کویده حیف باشد که بونکو کویده نیکو نیک و نیکونک
 افونه کاه اوکر که یایی نسبت الحاق ایدر لر **نیکو** در لر احسان
 معناسن افاده ایدر لر تک بویتده واقع اولدیر **ریت** نکوی کردن اندر

اندر حق کرکان بدی باشد بجای کوسفندان **نیک** معناسی لر نیک
 تمام مقابلی نیک در نیکوی دهده فی الجمله مقابل اوارد ضرورت فن
 ایچون شاعر اوین ایراد ایشکدر **نیک** **نیکین** رنیکینک یا سپریایی
 نسبت در نوین زاید در تاکید ایچوندر زمین دهده و بالین دهده کبی
 تنکه سابقا بیان اولندر **نیکین** دخی اولنر کیدر معناسی تر کبی
 اککلور کینه بونددر اسمیتة نقل و لشدرو افونه برماز یاده
 اولمش کینه اولشدرو بقاعده او زرنیه دخی برنده بیان اولندر
 بونکر اولان کین مرکبک معناسیدر بر کین دخی واردر که بسطدر
 معناسی پوسودر تنکه بویتده واقع اولدیر **ریت** خور کورمه دشمن
 اک کین **نیک** یوک و در نا کمان آو کین بونکینه یا بله نون و ووف
 اصلیدندر اول کینک اصلیکم در اسک معناسن یا بله نون ملکی در
 نسبت مکرده ایچون **نیکین** دیک یا بله نون دخی رنکین دیک یا بله نون
 کیدر قی نیکین آغز معناسن اولان تنکه بویتده واقع اولدیر **ریت**
 سنک سکونت در آردنفس نکوشه و تجیل در خون کس اما قی نیک
 سنکین طاشدن دوزمش معناسن اولان تنکه بویتده واقع اولدیر
ریت زنج کشته شمر باجمو سیمین طبقه بر سر سنکین مر اجل یا بله نون
 جمله معناسی افرا ایچون موضوع اولر بر شئی مقول ندن دوزمش
 ماده سنک اسمنی یا بله نون الحاق ایدر لر و مجموع مرکبی اول شئی اطلاق
 ایدر لر مثلا کومشدن دوزمشه **سیمین** التوندن دوزمشه **زرنین**

کک

دموردن دوزلش آمین یو کندن دوزلش **دوشین** دریدن دوزلش
 پوسین اتدن دوزلش **کوشین** درلرنگه بویتده واقع اولدر
بیت همیشه عادت مردم چین است که دل سنگین و قلاب کشین
 است **شیرین نوشین** شیرین طالعور لندیز معنای اچی و طالعور
 دیک برده **چم** تلخ و شیرین دیره **شیرین** و یایائی نسبت درنون
 نالید ایچون زیاده اولدر **طالعور** ده انسانک اول طاندوغی سدا اولدو
 عندن او تری او که نسبت **تشلر** **دوشین** خوش طعم در مطلق داده
 چم مزه در داد سوزنه یا مزه جاشیم **چیم** عید ادا دکلدر بلکه مطعمدن
 شش قلیل در داد کوریکون بر لریا لریا او مصلحتی میاشنه جاشیکدر
 مذوقاته جاشیم مبرات ده نون بر نه در حلیم کی مزه ایلد جاشیم
 فرق ایتمشد بر بحر الغرایده مزه قوی و قله و زائی غیر سله داد جاشیم معنای
 دیشدر غلط ایتمشد **نوشک** داد معنای استعجاب مولانای
 رو میک قدس ستره بویتده ظاهر **دریت** که نباشد کندم مجبوره
 نوش چه بر کندم نا و جو فروش **نوشین** ده باونون نسبت موکده
 ایچون در شیرین ده یک کجایه اولور لندیز و خوش طعم نسله مجازا
 نوش در لرباله اطلاق نوشک تکه بویتده ظاهر **دریت** آن چشم
 سخن کونکر و آن لب خاموش و آن تلخی گفتار و شکر خنده چون نوش
 بو طریقیله در نه ان که خصوصیل انک استمی اولالسان فارسیده بالک
 اسم خاص انکین درلرنگه بویتده واقع اولدر **دریت** انکسیر بروغن

طالعورده

بروغن الوده خوب و شیرین جوغن بالوده **نوشک** مقابلده
 نیشدر اکلا سیده اول اعتبار له در مجاز طریقیله تکه بویتده واقع
 اولدر **بیت** همیشه تافلک از خم سعد دار دو خسر مدام نامکس
 نخل نیش دار دو نوش **حلم** که بای و سایر طالعور لری نوشک
 معانیسندن صافشد در غلط ایتمشد **نوش** نوشیدن دن امر
کلور **شلا** ایچ دیک برده نوش درلرنگه بویتده واقع اولدر
بیت تا که ز ساق نشود بانکغ شش پیبیرون که در صرافی زکوش
 و یک گفتانه گفتیت سخن که جبه مجری درکش زبان و پرده نکره دروی
 نوش **ش** اسم فاعله کلور **شلا** سوجی ایچنه باده نوش درلرنگه
 بویتده واقع اولدر **بیت** در دور باد شاه خطا بخش و جوم و پو
 حافظ قمر ابرکش شد و اعطایا نوش جام لغا جده نوش درلر
 اما انک اصلی نوش در زای **نوشک** **دور** بر زبانک فتح
 و ای شملک سکونیلک درگاه اولور بانی و او ده قلب ایدر **دور**
 درلرنگه بویتده واقع اولدر **بیت** در قنار بسیار باکشت **دور**
 کسی خود ندیده است از کوه میرزا کنجه بر زکر درلرنگه انوریک بویتده
 واقع اولدر **بیت** کار خالده جمعویا شود هرگز تمام کان یکی جلایک
 داند که بر زکری **ش** کاف عبرتیک کسر سیله تارله درلرنگه بویتده
 ظاهر **دریت** هر آن همواره کشت از نیروی نجب جو کشت بر کلوخ
 از مالش سخت **کاف** عجمیک فتح سله کشتن دن فعل باضی

سله

زما

مرکب در نمودن معنای نواد رنگه بویستادن ظاهر در بیت
از خداوند جان و روان که هست او توانا و مانا توان
که این رنگه در بیت فرجام کار رنگه در پیاداش و ز شمار **بیت** سن
اند و کلاریا او تمه یولد اش بولینس مرایشه البتده باد اسن **پاد**
اش مرکبک اصلی پای پاش در یا حذف و نمشد تا داله تبدیل
اولنشد در معنای یایق داش در رنگه بویستده ظاهر در **بیت**
طغله دشمن یلیر یلیر کی سرگردان و زار نیجه مجنون کلدی بیری
باکه پاداش اولدی لسان فارسیده تاشک معنای شریکدر
ترکیده ده او که اور تاق دیر لر ایاقولک افندی بر اول
اولنره حواجه تاش دیر لر رنگه بویستده واقع اولبد **در بیت**
من و تو مرد و خواجه تاشانیم بنده بارگاه سلطانیم **ترکله**
تحریف ایدوب قوش داش دیر لر ایگه بر بولکلدن
اول اولنره خیل تاش دیر لر سکه بویستده واقع اولبد **در بیت**
به خوش گفت بکتاش با خیل تاش چون دشمن خواشیدی
ایمن میباش **بکتاش** اسم ترکیبدر بکد مرکبی در مرکبدر بر جری
بک در که سخت معنای بر جری تاش در سنگ معنای
میا **پاداش** همبایله پاداشک فرقه وارد در همسره باش داشک
همراهله یولد اشک همرازه سرداشک فرقه اولدوغی کی لسان
فارسیده هم موافق معنای در ایکی شنیک بومده ایاقولری

بر بر نه او یسه اولنره میاد لر باشلی او یسه لزمه دیر لر
یللری و یسلر هم سال دیر لر طوغد قلمی وقت بر که همرا دیر لر
نفس لری و یسه مختلف ممد دیر لر بر بر نیک از ن غیر بدین
کر لرد و کنه واقف اولسر اول جهندن موافقتی ول اولنره همرا
دیر لر تاشک معنای سابقا بیان اولنوغی اوزرنه اور تاقدر
معنای صلیب عبارتله پاداش میاد ن ابلغ در محبای معنای
کمال مناسبت اولیجی پاداش دیر لکانه ایاقولری بر کش در همرا
و همرا ده و سایر لرنده دخی حال بوموال و زرنه در
در بیت ده کوی در رنگه مولانای دو مینک قلس سره العزیز
بویستده ظاهر در **بیت** ده مروده مرور احمی کنده عقل اربی نو
نوروی رونق کنده افرنه کاف تصغیر خاف ایدر لر دهمک در لر
معنای ترکیبی که میگوید در اونک فونه بای نسبت زیاده ایدر لر
دهمکی در **دهمقان** مقرب در فارسیده دهمخان در اصل خان ده در
مرکب در علم ادبک لسان فارسیده تقدیم مضاف الیه دیر لر شایع در
اما قاعده مژده دکلر **شاه** شاهنشاه در لر اصل شاه شاهان در
مردان **شاه ایران** **شاه** شروان شاه ده ده حال بویلد در خواجه
سرای بستان سرای بر بطن سرای دیر لر بونلر ده ده مضاف مقدم در
لسان فارسیده خان رئیس معنای در مولانای سعد الدین کشاف
حاشیه سنده سورة ال عمران افرنده یقوی ایتشد بویبارتله

در پیش توبه و مقدماتی از زرع و بوم و موت استی بیت جواید
نبت و همگان در کرایه دانش نائل شود بر جفت رانی **بیت** شهر در
بیت در فارسی می گویند در عفاف الیه تقدیم اول نشد
سابقا تقریر اولان او سلوب او زرنه شمر بر جازنیک اسید که
معوره مذکور یقول اول جاریه چون بنیاد او را شد **بیت** این فل
کمان تار نخنده بویله بیان آیت شد در عبارتی بود که بغیر نقل اول نور
آن شمر اسم جاریه را اسکندر من است فو شمس الان ایضا **بیت**
در است **بیت** و اشارت اول به بنام **بیت** فاسکنه یا فاسکنه یا
بنی به مدینه و اندک که موالدیه فدا می شود **بیت** شهر استی
شبی که کند دهی فرا آیتامش تنگ بویتده ظاه **بیت** ملک صودی
دو بلر قوند کننده ایرردی بر شک یون کرنده غلط آیت شد **بیت**
مزدعه در روستای دن اخذ اول نشد در انگل اعتبار یکه کوبه ده اطلاق
اول نور تنگ بویتده ظاهر **بیت** قول پیغمبر شنوای و ستاه کور عقل آمد
وطن در روستا کاه اولر و او یا خذف یدر لر **بیت** در لر تنگ بویتده
واقع اولر **بیت** هر که در رستا بود روزی و شام تاباهی عقل او شود
نام مراد عینه تنسابلی اعتبار یکه کوبی اسکنه روستایی در لر تنگ بو
بویتده ظاهر **بیت** زان نمودار عدل در همه چیز شهری آسوده
روستایی غیر نظامی که بولکلا منده **بیت** روستایه شهری زندان
خکواران دن فی روستایی دیگر برده روستای دمشدر اصابت آیت

آیتامش در **بیت** بر سر می رود بر سر می گردند لفظ خدای که مفرد
اولا معنای صاحب رلسان فارسیده که ترکی دلدو او ندن آیت
دیگه تعبیر یدر لر **بیت** عرب صاحب فقه در عجم سیم خدا و بر ترک
کوشش استی یدر لر تنگ بویتده واقع اولر **بیت** هم سیم خدا و هم قوی
بشت خلقی سویی او کشیده انگشت **بیت** معنای صاف که کوی استی در
خدای یدر لر تنگ بویتده واقع اولر **بیت** سر که از دست رنج
خویش تره بهتر از نان ده خدا و بر **بیت** استی دیگر برده کشور
خدا و بر لر تنگ بویتده واقع اولر **بیت** بد رگاه تو سرهم بر زمین
نه می جلد کشور خدایان چین او استنه خدای در لر تنگ بویتده واقع اولر
بیت زنان داشته رای زن در سرائی بکد بانوی فارغ از کد خدای
کد بانوده کد خدای کد بر جزی کد در معنای خانه ایله کد نک
فرقه بیانده تعیین اولر باذن الله تع بر جزی ده بانودر اصلی نیلک
نیکن فرقه توبیر اولدوغی محله ظاهر اولر **بیت** **بیت** که ترک
اولا اصلی خودای در معنای ترکیب کند و کلجیدر تنگ بویتده ظاهر **بیت**
بیت آمدن دن **بیت** مطلقا کلجیدر اما حق تعالی عالمی ولان
خدای ده او ندن مراد وجود منظره کلجی در **بیت** خدای معنای ترکیب
اول تقدیر به نفعه خارج کلجی یعنی ندانه موجود او کلجیدر **بیت**
مطالب عالیله دو کتایند بو معنای توبیر آیت شد در عبارتی

بود که بعضی نقل و نور **قرب من** مندر اللفظ یعنی من لفظ واجب
 الوجود قولنا بالفارسیته خدای و اصل مندر اللفظ خودای و بهو
 مرکب من لفظین احدیها خود و معناه ذات الشی و منفی **تک**
 قولنا ای معناه جای ای بقیه و ذات لا بقیه جای و ذلک هو اللد
 اللفظ المطابق لقولنا واجب الوجود لذاته انتهى بحر الغریب
 صاحبی صاحب معنای خدای واجب معنای خدای در فوا
 اتمام شد غلط است در **خان خان** خان مطلقا مترادف
 انسانک و لیسون سایر حیوانک و لیسون تنگ بویتدن ظاهر در
بیت زبیر اندازی زبیر ک از دور و مشکب سیرا چون خان
 زبیر کاربان سیرایه خان دید و کلری بویایک کندویه و طواری
 منتر اولدونی اعتبار له در خان لغت مشترکه در معنای افوی در
 و معنایک بیانده بکشد **خان** خصوصیه منتر آدمیدر که او که
 ترکیده او دیر از افنده فی ما نقل یحون در معنای عامدن معنای خان
 مرکبات منقولده ده بو همانک زیاده سیر شایع در **ستون**
و **توانده** چارچوبه ده دخی بوندرک امثالده همانک زیاده
 سیر معنای عام ترکییدن معنای خاص علمی نقل یحون در **توانده**
 ده بوهای نقل ناد در اول نوادر دندر **میان** مطلقا مابین
 در میان جای و سطح که جای او ترسیر در که تقدده قابل دکلدر اسمی
خانک غنیمت در عوب دار دو کینه **سرای** دیر **بیت** پشیده

بیت پشیده دم که شدم محرم سرای سرور شیندم آیت تو بواله
 ای الله از لب جور افنده فی یایی خذف پدر سرادر ترکیه پشیده
 واقع اولدیر **بیت** بنز اول کل یوز لوزک کوینیه پرستان سر کورد
 کم اطرافنده سیرم کبی سیک دستان سر کورد **بیت** سرور
 ده اولان بستانه در **بیت** حافظ تو جام جم مطلب جام می بخوار
 کین بود قول بلبل بستان سرای جم مطلقا محل قرار در کرک
 بنا و لیسون **بیت** کد **تک** کبی کرک و ناسون و
 کبی بویتده واقع اولمشدر **بیت** ان در زبصد ما آیام وادی
 کده شده سرانجام بو مرکباتک ده افرا ننده بکها معنای عام تر
 کسیدن معنی خاص عامیه نقل یحون در بویا نقل یحونیه مخصوص صدر اول
 سیدن در که مرکب **بیت** اول واقع اول **تک** اول **تک** اول
 در **بیت** اول در **بیت** اول در **بیت** اول در **بیت** اول در
 او قابوسه کلدر کندن او تری کدای و مشکب در بوند فی آی خدای
 یکای کسیدر کد انکاف اصلده سیر ترکیده کاف بحمله استعمال اولور
 مذکور به نقل مغرالدونی خالدده کده لاص اول ترکیه بویتده **بیت**
 اولدیر **بیت** چون آمدن نانوایا بدیده بدیکر کده رفت باید کشد
 کده دن سرادق مخصوصه اولماغین که اول دار افرا ندر بهاء نقل مذکور
 اولمشدر بو تفصیلدن کدایک کده نک فرقی ظاهر اولر خان یله خانک
 اولدنی کبی خانده خانده بنا مقبره در و ذوالحیوة اولینک مقبره نه خان

حیل و ناز کلک معناسده کلودر نیکارده ده اول معینه استعمال النور
 مثل رنگ کجی دیر لر بویتده اول معنی ظاهر در بیت من اورا چه
 کویم چه رنگ آورم که نادرست وی زیر رنگ آورم **معاذک**
 رنگ دیر لر شکر او شکر بونک فربه بیان اولند و بی برده تفصیل اولسه
 کرک باذن الله تعالی **معاذک** و در الغرایب صاحب لری رنگ حیل
 معناسده کلودر غافل اولمشد **معاذک** معناس در لودر ایا در لودر
 رنگ دیک برده هم دو کونه رنگد رنگد نیز له طکون وصفده خوشک
 بویتده واقع اولبد **ریت** جوشه دید آن دو باد رنگ بسته صبا
 بر دو کونه رنگ بسته در لودر لودر دیک برده **معاذک** در لر رنگ بویتده
 واقع اولبد **ریت** ان پر از لاله های رنگارنگ و این بر از میوه ها و کونا
 کون کاه اولر تشبیه کون استعاره اولنور **مکون** **مکون** **مکون**
 در لر سببی یه لون ده تشبیه اولسه میکون در لر طعم ده تشبیه
 اولسه میخوش در لر **مکون** طغان جنبه مطلقا هم باز
 دیر طغان صاقلایجه باز دار دیر لر بویک طغانه شاه باز دیر لر
 اما چاقده اعلام غالبه دن اولمشد مطلقا ذکر اولسه مراد چاق
 اولر رنگ بویتده ظاهر در **ریت** ره بط باز تیر امک میزد بر قق کیک
 شاهین خنک میزد باز سفید سه لر مراد آق چاقدر که لسان تریکا
 ده او که تو یقون دیر لر لسان فارسیده او سکوفلو قوشه مواده چرخ
 کبی و نند و کندن او تری **مکون** دیر لر رنگ بویتده واقع اولبد **ریت**

بیت باز سفید آفت طاوس وقار به رخ کز بسته شود چشم باز
 معنای بیت ای چاقدر بی پروازی طغان که کوزی با غلور طاوس
 قازک فیتد دیکدر باز تانیدن مراد آچوق معناسید **معاذک**
 بر خه معنای کلودر جمله دن بر سی ده آچوقد رنگ بویتدن ظاهر در **ریت**
 بنود از رویغان کردن در از **مکون** کس بجای کسیده باز بازک
 با سینه کاه اولور و او به تبدیل ایدر لر **مکون** پرواز او ندن در
 اصلی بر باز در **مکون** اصلی ر باز در اول بویک قاپو به کفتار
 اولمشد ایم آچوق طودر یا یلنر **مکون** دیر لر افنده غی مامعانی
 ترکیدن معنای خاتم علمی نقل کلودر بوهانک اصلی سابقا بیان
مکون صاحبک جمله غرایبیدن بری بودر که چو خک معناسن
 بیانده بلیان دید کلمی قوشدر عزیزی ضرور در دمشدر بلیانده چاق
 فرق ایتماشد **مکون** لسان عربیده چاقدر کسمیدر پروازی طغان
 یکا هوایوزنده چرخ اوردر لر سقاوسون بلیان اولسون شاهین
 اولسون جمله سینه چرخ اطلاق اولنور خصوصیه شکر و شاهینک
 اعلام مخصوصه لری و اوردر شاهین بیت سابقه مذکور در سقاوسون
 بویتده مذکور در **ریت** سقاوسونستان شده طوطی یلغار آمده
مکون سقاوسون معنی در **مکون** قاز لفظ فارسید رنگ بازک بیانده
 ذکر اولان بیتده ظاهر اولبد بطله قاز یکمیه بر جنبه در دیش
 سینه ترک قمرجه قاز دیر هم بطا دیر رنگ بویتده واقع در **ریت** در شکم

در

نیک

باز که چنین خط است تذکره جان تذرو و بط است **کوفته** **میش**
عزم بوندک دخی چلیس بر چسند کوفته اهل سید و عزم دشتی
 اهل و لیلی و قیون اولسون کچی اولسون ارگ اولسون دشتی اولسون
 کوفته جمله سنگ ورتاسنده مشترک ولان جنگ **اسمید** **ریت**
 شنید ام که به قفا کوفته کفت دران زمان که کجی سرش زن
 پیرید جوانی مری خاری که خورده ام دیدم که پهلوی جرم خور
 چه خواهد دید **میش** خصوصیه قیون در اهل اولانه میش **میش**
 تنگ بویتده واقع اولد **ریت** که از نهب عدل تواند دیا و تو
 ازیم میش بدرقه کیردک زشبان **میش** صاحب کوفته کوفته
 میش دن فرو اتمیوب ایکسیده قیونله تفسیر میشد قیون در
 سندن اولانه میش **میش** دید و کلر میشه نشتن او تری دریا
 نسبت اچو سندر نون تا کید اچوند تنگ مکه تذکر اولسندر پایله
 نونک اول منای چون کلد و یکا دشت اولان قیونده میشد رلر تنگ
میشک اصلن بیان ایتد و کده ذکر اولن که **عزم** غین
 معینک خمه تسله و رای هله تنگ کونله یا بان قوجیدر لسان ترکیده
 اوکا ایرین قوجی در لر عزم دشتی تنگ اسمی بدوی بویتدن ظاهر در
میش یفکند نیره یارند جنگ چودر کوه بر عزم بار **میشک**
 عزم غینک خمه سید اولد و غی بویتدن ظاهر در **میش** سرتشاه
 عادل که از عدل کرد به پیشه قرین شیرخان عزم در اتمام او

او اهل فضل و صلاح بر آسوده اند از غم و رنج و کرم کرم کافک
 غم سید قیغور قوجه غم دید و کلر بویتدن ظاهر در **میش** مرکر
 بخوابی زشبان جهان جو غم زبان با تو آیم دمان **میشک**
 بوندک دخی ایکس بر چسند **میش** اهل در رنگ دشتی در **میش** اهل
 اطلاق اولد و غی بویتدن ظاهر در **میش** بلی بزر اچو کیرد آفرین خواب
 بیای خود رود در کوی قصاب **میش** لسان ترکیده که مادر **میش**
میشک دیر تنگ بویتدن ظاهر در **میش** نقاشی نوک سبز حدک تری
 که ده صحرای چین راز رنگ رنگ دخی منامی وارد در سابقا بیان
 اولمش **میش** بوندک دخی ایکس بر چسند **میش** خرا اهل سنگ
 ادیدر کورد دشتی تنگ دید و خرک ترکیس اشکد تنگ بویتده
 ظاهر در **میش** کوش خوروش و دیکر کوش **میش** کین سخن را در نیابد
 کوش **میش** کور کور کیشیله ندر تنگ بویتدن ظاهر در **میش** کور سار و سیر
 زمره سرتاز و غم **میش** پیل کام و کرک سینه رنگ پا و کرک نوی بام
 مذکور صید و شیک شکار نه مشغول اولد غی چون او که نسبت اولور **میش**
 کور لر اولر کن بام کور کور کیشیله قلدی آنا کور **میش** دیکر نوشت
 بکور بام کور که دست کرم به زبازوی زور **میشک** کور بوندک
 دخی ایکس بر چسند **میش** اهل سنگ ادیدر **میش** بویتدن ظاهر در
میش خوک که دندان کزنی خود طبعی سک شد کزنی چه سود
 دشتی تنگ ادیدر که ازین اولور تنگ بویتده بویت سابقدن **میش**

اولنوز جمله

یتر و یف و ساندن نیامیز اولدغندن او تری با در لری
 کرازه تشبیه ایدر لر تنگ بویتدن ظاهراً **دربیت** کرازه برآمد بسان
 کرازه در تشبیه برافراخته صفت یاز **کا و کوزن** بونک دخی ایکس
 بر جنس در کا و اهل سنگ آیدر **کا** کافی بلی تنگ بویتده واقع اولد
بیت بذریفت هر متری باز و سا و نکر از مون کا و باشی تا و کا ف
 عربیله یادر معنانه در **کا** که درفش کا و یاز او که نسبت اول نور او نذر
 اخونده غنی ما معنای عام جنسیدن معنای خاص علمی به نقل اچوند
بیت که کا و صیت شوکت مردیش شود بر خویشش ذکر نهدید هیچ
 نام کا و گاه اول الفظ حذف ایدر لر کوزن بویتدن ظاهراً **دربیت** ترا
 از جهان یی نازی دهم میان کوان سرفرازی دهم **کوزن** دشته
 سنگ آیدر لر ترکیده او که صفت لیکلی دیر لر **بیت** شد سرون جوشا
 خرمای کوزن هر یکی شاخ چار رطل بوزن قاره کوزن لر ایکن کوزن
 تشبیه ایدر لر **بیت** دو چشمش جو چشم کوزن سیاه ولیکن بر
 از اشک شاخ گاه و گاه **دربیت** کا و پیش مر کیدر کا و لیشدن
 لسان ترکیده موصوفی دید کار نیک ایدر کا و اسم جنس در موصوفی
 اول جنسیدن بر نوع در اول سپیدن لفظ کا و که اطلاق صحیح
 میشه مشابهی وارد در اول جهندن که بر نوع کا و من وجه اهلیدر او
 بسنور خدمت نور لر من وجه دشتی در نیلر باند کز کسب بکلیز کور و ب
 کوزن لر میش جنسک ده عمومی وارد در اهل لغت و دشته اطلاق

و سابقایان اولندی اما دشته به اطلاق بویتدن ظاهر در
 بیت بدام آیدش ناسکالیده میش بلنک از پس پشت و صفا
 پیش اول سپیدن مذکور حیوانک میشه شبیه جانی اولمشدر **کا**
میشک پیش **کا** در معنای ترکیبیه کا و ک میشد بیکدر یعنی
 اول جنس بکریضی مضاف الیه تقدیم اولنمش و اسم اولمشدر لسان
 فارسیده بوقاعده نک شیوی سابقایان اولمشدر **کا** **کا** **کا**
 معنای بوزاغودر اصلاً **کا** در معنای ترکیبی سی برایش
 یکمیش صغرد کا و ک ساله اضافتی اول معنای افاده اچون در اولنده
 غنی ما معنای عام ترکیبیدن معنای خاص علمی به نقل اچوند **کا**
 دیگرکی تنگ مکر را بیان اولدرد **کا** چار با جنسیدن برخی اولین
 جانوره لسان فارسیده دآم دیر لر برخی اولانه اول جنسک
 در لر ایکنسک ار اسنده مغایرت وار ایدو یک بویتدن ظاهر **دربیت**
 دد و دام هستند ازین شیوه فرد که کاری نذر لر جواب و خور
 ایکنسده جنس چار پادن ایدو یک فوش جنسندن دکل ایدو یک بو
 بیتدن ظاهر **دربیت** شبی بکرون ماه پنهان شده بجنوب اندرون
 مرغ و داد و دده و موزی جنسندن ایدو یک بویتدن ظاهر **دربیت**
 نه ایدی زاده از دده است که دد ز آدی زاده بدیه است بک
 الغرایب صاحبک جمله غرایبیدن بری ده بودر که **دده** برخی بیع
 معنای **دده** قور دقوش دیک و لور دیشدر **دده** **دده**

دام گفته مشترک در بر معنای سابق بیان اولندی معنای افوی در ا
 اغ جستن اولسون بخیر جستن اولسون اما شست
 اولته در تنگ بویتدن ایکسیده اکلنور بیت خم زلفش یکی است
 کو خوشید و مه دارد سر زلفش یکی شستست کوسین ذفن کبر
 یای کشرن طوند و قد به باش بار مغه ده شست در لرتنگ بویتده واقع
 اولد بیت بد و زود در زمان بر آسمان تیر بکمر تیر کو بکشا بد از
 شست نشتر ده شست در لرتنگ بویتدن اکلنور بیت جو
 فسادان رک جان صودش فلک بکشد از ان زهر آب خور
 شست آتشی ده شست در لرتنگ بویتدن اکلنور بیت جو شست
 آمدن شست آمد بدیدار جو فضا آمد افتادالت از کار و کیم
 ادیم باندی جرم جیم عیله کوند کیم بیت میبک فته سیله خام دریدر
 تنگ بویتدن ظاهر در بیت فلک چند انکه دیک خاک راجت زفته
 از خوی و خامی جو کیمی ادیم تخسیند تنگ بویتدن ظاهر در بیت
 باد بیا از سهیل نسیم ساخته کیمی زمین را ادیم بلغاری صوی در
 دیار بلغار که اقلیم تا نارد بر سر هرک دیدر انسان اولد و غندن او تر
 بلغاری در لرتنگ افرنده غی با بستی ندر لرتنگ دیک یا اول رنگ معروفک
 ناز چکنه نسبی اولد و غندن او تر یکلاری در لرتنگ لسان فارسیده
 هر چکنه کل دیر لرتنگ از بنی چکنه از بنی در لرتنگ بویتده واقع
 اولد بیت کل زبنی ولیکن ناشکفته میان یاسمین و لاله حفته

خفته محمد عصار بوردن و صفده و بشد رجان روان جان روح
 حیوانی در که هر دریده وارد در تنگ بویتدن ظاهر در بیت کبر جان
 زندگیت جوان را از زندگانی توی در می جان را حیوانه جانور
 دید و کلری بو اعتبار در دیک جای و ارد جانور لفظ فارسیده تنگ
 بویتدن ظاهر در بیت همای بر سر مرغان از ان شرف ایدار دیک
 استخوان خورد و جانورینا زارد تیر کیدلده استقلای شایع در
 نه سور تنگ نیردی جانور دن دخی نازک نیردی جان و اردن
 زبان فارسیده و لسان بیده و معنای در تیر کیدلده اول
 معنادن لول به بیلیدر لرتنگ جانور دیر عرب در بیت
 جانور دیر و لرتنگ معنای منر لودر معنای سیر لودر
 بیلیدر لرتنگ معنای سیر لودر بیلیدر لرتنگ بیلیدر و بیلیدر
 تنگ بویتدن ظاهر در بیت زبان در دهان ای خود مندر بیت
 کلید و کیم صاحب منر جو در بسته باشد چه داند کیم که جو هر فر
 شست یا بیلور سیر لغته مشترک در کلید بیلیدر لرتنگ کلید و کیم
 دیر لرتنگ بویتدن ظاهر در بیت جامه و کعبه را که می پوشند او نه
 از کیم بیلیدر نامی شد کشور دیک و در دخی اول و در دیک ذکر اولندی
 کشور لفظ کیم بیده اصلی شست و در بعد لرتنگ تا حذف اولد
 ش او حذف اولد و دخی کیمی رعایانک کوب بچوب و ندر دخی
 بر لرتنگ کشور دیر روان روح محمد در که انسانه مخصوصه سایر

واقع اولد ریت اگر چه باده فرج بخش و یاد کل سیر است میانک
 جنگ مخوری که تحب تیر است **رایج** اولین نشینده لسان تر کیده
 مجازا بگمزدید و طری کبی لسان فارسی ده کند دیر لر تنگ بویتده واقع
 اولد ریت فرو مانده ام ضربه در کار خوشی که بنیم همی کند بازار
 خوشی لسان ترکید مجازا سر یعه کیر دید و طری کبی لسان فارسی ده
 دده تیر دیر تنگ **رو** معناسی بیانشده ذکر اولان بینده واقع اولد
باید شاید باید که معناسه در بایستن دن مشتق در بخم که نزدیک
 یرده **بناید** دیر تنگ بویتده واقع اولد ریت **بناید** فال کوزد خویشتن
 راه که تاثیر است قول قول مرد و زن را **باید** در بار و عیله اولی فاکو
 معناسه در **بایدن دن** شاید یاد معناسه در **بایستن دن** مشتق
 در عوب لایق دید و یک یرده ترک بار شد دیر عجم شاید دیر تنگ بویتده
 واقع اولد ریت **نشاید** نقش بر طایوس کردن نه دانش پیشین بطلیموس
 کردن احتمال دارد یک یرده مجازا لسان ترکیده برارد دید و طری کبی لسان
 فارسیده ده شاید دیر لر تنگ بویتده واقع اولد ریت **هر شبهه** کان
 مبرکه خالیت شاید که پلنگ خفته باشد **دستان دستان**
 اول جلد و مکر معناسه در تنگ بویتده واقع اولد ریت **بهرمتی** که
 بهرمت دهد ز راه مرو تر که گفت که این زال ترک دستان گفت
رنگ ناسنه زال دیر لر دستان دیر لر بیت مذکور ده لغات
 اول اعتبار در که **دستان** بر یرده اکلشده مراد شاعر زالدن

عزالدن قوجه معناسیده زالک قوجه معناسه کلد و کنی معیار جمالیده بو
 بویتده شمس قمری بیان ایتشد ریت **کجا** بخشش در ملتفت شود
 کوه بکاه حله رستم بنزد او وجه زال **رستم** انا سنه نسبت ایدوب
 رستم دستان ده دیر لر رستم زالدده دیر لر تنگ بویتده واقع اولد
 بیت جمال دینی و دین شاه کاکار که هست **هزار** خاتم طایی هزار رستم
 زال **رستم** کبابی کبی قایا باشلو اولد و غنی بیلدی اسفند یاره او
 کور کند وی کورد و چون مغرور اولد رستم دستانه نندی او **کو**
 دستانک و غلی کند و یه نسبت ایدوب رستم دستان دید طر نلین کند
 ده انا سنه نسبت ایدوب **دستان** دیر لر تنگ بویتده واقع اولد
بیت نشسته است بر دست دستان سام که بسته بر در کاش
 خاص و عام **دستان** تا پلنگ اصلی استانده الفیه حذف حذف اولنشد
 معناسه **قصد** **هزار دستان دن** اولان دستان بو معنایه در مذکور
 اسم مرکبه **بیلبله** بکر زبر قوشک ایدر که اکا بالکوز مرز آرده در **رنگ**
 بویتده واقع اولد ریت **صد** هزار ان کل شکفت و بانک مرغی بر
 نخاست عند لیسان راجه پیش آمد هزار ان راجه شد **رستم**
 بلیل در مذکور قوش بیلبلک غیری اید و یک بویتدن ظاهر **رستم**
 صاحبی که ایکسینغ فرقا ایتماشده غلط ایتشد **رستم** **رستم**
 لسان فارسیده شول معنای چون وضع اولنشد که ترکیه دله اندن
 ایله تعبیر ایدر مثلا ترک ولده دیر عجم او نیز دیر تنگ **بیت** او نیز گذشت

لیدر

ادی بدو یک بشد که عرب دهنده اکافا که دیر لیر بر **بیت** فری
 و ایدونی فردوسینک بوکلامندن ظاهر **در بیت** در حق که تلخ
 است اورا سرست کوش در نشانیایا بهشت و رازجوی
 خلدش به نکام آب به پنج انگین ریزی و مشکیناب سرخجام کوم
 بکار او در همان میوه تلخ بار آورد خلاصه کلام بود که **بیت**
 خاص در تمام در برک غاج میشنه ده شمویا و ایدویا فردوسینک
 بوکلامندن ظاهر **در بیت** در حق که شیرین بود بار او نکره دکی
 کرد از آراوه و کرانک شیرین بناتد برش ز پاندر اید زانکه سرش
بحر النوب صاحبی بونلری بری برندن فراقا ایتامشد **بیت**
 تار دیر در رنگ بویتدن ظاهر **در بیت** زدن مدرایتی بر تر خوش
 به از بازگشتن ز گفتار خوش ادینک و پسته اختصاصی بود
 نکره بویتدن ظاهر **در بیت** دعای بندیک شاه می کند سوسن شکوفه
 نفقه همی ریزدش بر تار **بیت** مرکب تار له کاف تصفیدن معاسی
 دیر جک در کوندر دمره تنک و چخونه تارک سنان در لیر تنک
 بویتدن ظاهر **در بیت** دیده بر تارک سنان دیدن بهتر از روی
 دشمنان دیدن ادینک باشک طر و جافنه تارک دیر لیر تنک بویتدن
 واقع اولدیر **بیت** جو دیدیم بر سرش نام مبارک که می بر دیده سوم
 که بتارک **در بیت** بتارک بدش تاج دستور شاه ز کوه کران
 سنک تابان چوماه **بیت** صاحبی تار له تاریکی فرقه ایتیموب

عام در بر

ایکینک تفسیر نده دیه در آدمک ولسون غیر تک ولسون **بیت**
بیت برک میرا غه در لیر کل میرا غه **بیت** در لیر تنک بویتدن
 واقع اولدیر **بیت** بلبل برک کلی خوش رنگ در مقدار داشت
 و اندران برک و نوا خوش ناله های زار داشت اماند کور
 معنی معنای مجازیدر برک معنای حقیقی لسان نکریده **بیت**
بیت بول میرا غه برک راه دیر لیر تنک بویتدن واقع اولدیر
 راه تو دور آمد و منزل در از برک و توشه منزل بساز اغاجک
 اولسون چک ولسون لوازمندن و مهتابندن اولدوغندن او
 تری میرا غه برک دیر لیر لسان فارسیده میرا غون وضع اولسان
 لفظ بهار در که بویتدن ظاهر **در بیت** کلی بی آفت بار قرانی بهار تار
 بر شاخ جوان **بیت** میرا غه کهنه بهار دیر لیر تنک بویتدن ظاهر **در**
بیت بر جوشن سبز نو بهار دیر لیر ابلق تند چون روزگار **ترنج** اغا
 سایر اغاجله مخالفی پیرانی بشندن صکره اولدوغن خرک
 بویتده بیان التشر **بیت** رسم ترنجست درین روزگار میو
 دهد پیش پس اود بهار **بیت** لسان فارسیده فصل ریحیه نکام نو بهار در لیر
 و فصل خریفه نکام کهنه بهار در لیر فصل ریحیه نکام حذف یدوب اول فصل
 نو بهار کهنه بهار در لیر فصل ریحیه مراد ایدینور لیر تنک بویتده واقع
 اولدیر **بیت** خلوت از اغیار بایندی زیاده پوستان بهر دنی آمد
 زیاده درخت اندر بهار ان بهر فشانند زمستان لا جوم نیا

جنگ

در میان اولسون کوندردی یا اولسون خیمه در میان اولسون او و درسته
 اطلاق بویتدن ظاهر دریت هر آن تیر باران که آمد فرو ده بدارک
 یکی گشت جان می در ده خیمه درسته اطلاق غفر نیک بویتدن اکلون
 در چهره است آن روزه نیز خسر و چه چیز است آن بدارک تیغ
 بر آن یکی نذر دهان نطق زبانست یکی نذر دهان مرک در دهان
 ده یک تیغ نیز مناسنه در تیغ دل معنایه کله و کک اصلی
 شمشیرک فرقه ذکر اولندنی یرده بیان اولنسه که کدر باذن الله تیغ
 دخی بدارک دیر لرنگه بویتدن اکلون دریت بدارک جان نافت
 از روی تیغ که در شیت ستاره ز تار یک تیغ مور خشان یکی تیغ چون
 چشم کور بدارک برورفته چون پای مور قلیک در مرسته بدارک اطلاق
 اولنور تنگ تاج الماثر صاحبک بوکلامنده واقع اولبد دریت بدارک
 مندی از برک کند نامشام گشته بنای سماج بلکد کوب بویتار منهدم
 گاه اولر بدارک یک برای لایه تبدیل ایدر لرنگه در لرنگه بویتده
 واقع اولبد دریت بدر یا کفر قد عکس بدارک ماهی کاو که یک کیت خالک
 نوک نوک خیمه سبله انچه اوجه در لرزموردن اولسون غیر بدن اولسون
 مثلا اولر در لرنگه بویتده واقع اولبد دریت نوک ناوک
 جو عقل درنگ و بوی از ورون دودیده مردم جوی نوک سنان در لر
 تنگ بویتده واقع اولبد دریت کرد در از زخم خندک و جو بر دار دکان
 که و از نوک سنان او جو بکشاید کین در لرنگه بویتده

بیت بجا آمدان وعده کرد کاره بر آمد کل سرفش ز نوک خار و نوک موی
 در لرنگه هر آن که زوری نماید بدوش ز سپهرش بر چه نوک
 موشع کمان تیغ ز نوک کمان مطلقا یاید رنگه بویتده واقع
 اولبد دریت لب لعلک صفتی الماس تزدن کمان ابر و لک تر نظردن
 یک کمان را کور باید چون کمان بود چو خواهد تیر کرد و بشکند زود
 خصوصیه بر نوع باید که قتی برک و لور قور مدیس خلقه کی اولد
 او تریشیرا چرخ در لر بر کلکی بویتدن ظاهر دریت اگر سخت تر باشد
 از چرخ نیز بر مس این تیر من آمد از چرخ ز بر ز نوک ترک دنده
 هر که بدو کلید رنگه بویتده واقع اولبد دریت ز بر اندازی ز نوک
 از دور مشتک نیشها چون خان ز نور ز نوک او نین خرفه اولد
 ترکش بشتق بر ترکش قور در رنگه بویتدن ظاهر دریت غنی
 شد دلش سازنجی کرد کمر بست و ترکش بر از تیر کرد کیش
 و قربان بک در بک قوشاندی دیک برده عجم بریت قربان کیش
 در رنگه بویتدن ظاهر دریت چه خوش گفت که کین بفرزند خوش
 جو قربان به پیکار بر بست و کیش بلکل او طورن یا نشه کیش
 در لرنگه بویتدن ظاهر دریت تیر کرد کیش کمان و شن بود ما
 عاقبتش تاب ز آتش بوده یای طورن یا نشه قربان در لرنگه
 بویتدن اکلون دریت راست رو باش به کیش که باشی چون
 تیر که شوی که چو کمان لایق قربان باشی یک کمان آمد از قید قربان

و غدن

رک

ن

دانه قویرونی اگری اولد و غندن اوتری عقبه ده کتر دم در لر
 کتر او ده یکا کتر بو معنایه در محافیه دوه نک اگری اهل غندن
 اوتری کتر او ده در لر ایک مخفه نک هر بر نه کتر او ده در لر تنکه مولای
 روینک تس سه الزیز بویتندن ظاهر در بیت این کتر او ده که
 شود این سوکران ان کتر او ده که شود آن سوکران کتر او ده در لر
 کتر او ده اوختن دن دندر اما کتر اکنده کی کتر اول معنایه دکلدر
 لسان عبیده یکا قمر معناسنه در بلکه قمر او نک مزی در کتر او ده
 قالد رتنکه بویتندن ظاهر در بیت کتر اکنده میرید و درع و برش
 خاک بند آمد همانکه سرش کتر اکنده رتنکه بویتندن ظاهر در بیت
 پشت بشتن زارهای کور شد از چیدن دینارهای سهی سر و نشا
 من کور کشت کما نیست کشتل شک من تو ز کشت بویتندن ظاهر
 اولور که یای تو زنگ فارسیه تو مش زای عجمیله شک
 دو ابروش همی کما یابره سینه تو ز توژی از مشک به هم
 خم بوکلدر بوکلدر اولان نسیم بهر خم در لر زلف و صافندن
 در خم خمیدن در اسم دره بلی بوکلدر خمیده قامت در لر
 اسم مفعولدر خم کشته بوکلدر اولشدر رتنکه بیت از بس نفان و شوم
 چنکیست خم کشته شمشک آده تاد انهم از مر مره چون تارهای
 کتر او ده فرقه وار در بر طوغی نسیم قنقی طرفه میل ته
 اکلدی در لر بوکلدی دمن لر خم ایله کتر او ده فرقه بورادن ظاهر اولور

بوکلدی بکلده به حالت مخصوصه در لر اگری به بگری دمن لر بکلش
 بگری دمن لر کتر او ده ایله کتر او ده فرقه بورادن ظاهر اولان نسیم
 بوکلش اولد و غندن اوتری خم در لر خم کمنده خلقه کمنده بر لر بوراد
 معنای آفرده استعمال اولمش دکلدر بنالرده اولان کمر لوده خم دیو
 بوکلدر کندن او تریدر بحر الفریب صاحبی بوکلدر منده که بعینه کمر
 اولنور خم قنقابله اوج معنایه کور اول اگری تنکه شمس خم کمر دون
 ز طاق حشمت او یافت چون قامت حسودش خم ثانی صفت
 معنایه کور فر دوسه سی به مزاران بد و اندرون طاق خم مزاران ظاهر
 اندرین بیش و کم کندر نیاز که یک بری سدی کتر او ده نیازی یلین
 خسته در دام او سواران خفته در خم خام او اوج پرده خطا اتمشدر
 اول بوکلر خم معناسنه اکر دکلدر تنکه سابقایان اولندی یکدی بوکل
 فردوسی تنده کا خدن مراد کمر بوکلدر کندن اوتری خم دندشدر معنای
 افر دکلدر اوچنی بودا سدی تنده خم حلقه معناسنه مستعدر بکلش
 اعتبار اولد و غنی معنای افر دکلدر تنکه سابقایان اولشدر
 بو رنج در بو رنج کور رنج اولان نسیم بهر خم در لر تنکه بویتندن
 واقع اولد بیت ای بسا کزانش سودای آن مسکین رسن
 دو و بهر حاج دل زین اب کون چنکه کدشت تاب تورم در قوم
 قوم اولان نسیم بهر تاب در لر تمام قورش اولم نسیم تاب در لر
 بوکلدر زلف او صافند در قوری بوکلدر بکلدر زلف تاب در لر

وکلدی

تنگه بویسته واقع اولد بر **یکم** نهی برین دم آن تابدار زلف
 گفتا که مشک تاب ندارد قرار تاب تاب تابیدن مراد و ارتداد تاب لغت
 مشترکه در معانی متعددی و در زیر بنده بیان اولمش در **تاب**
 معنای ترکیبی تاب مساقی و اسم فاعله و داشتن دن حفظ ایتمک
 معنای **در بحر الفرایب** صاحبی بله میفرماید اتمام شده تا یک معنای
 بیانده میخ معنای کلور و مشد لسان فارسیده ایکسیر بر بر نه عطف
 ایدر **لر تاب** در لر اول عطف مقابله دلالت ایدر تنگه بویسته
 واقع اولد بر **یکم** نهی برین دم آن تابدار زلف
 و کم تاب اسم در تابیدن دن که قور معاد و بولکلدن خاص معنی در
 ایکی قات اسلب بولکلدی دیر لر قورلدی دیر لر ترکلم بولکلدی دیر قورلدی
 دیر لر ای بر وضع مخصوص و زرنه قور و ب بولکلدن و س تاب دیر لر موتا
 دخی بوندن در بولکلدن اسم لر دن بولکلدن تاب اسم فاعله در تابیدن
 دن تابیدن صیغه مشترکه در لازم ده کلور متعدی ده کلور اسم
 اولان تاب که مقدما ذکر اولندی لازم دن ماضی در فاعل اولان
 تاب متعدی دن ماضی در **تاب** و **تاب** در لر قلدن چوال
 اشد و کندن او تری تاف صله تابدر بانک فایر تبدیلی لسان فارسیده
 شعاعدر مثلا امضهان در لر اسبهان ده در لر تافته بوندن در اسم مفعول
 معنای طوقمشدر **تاب** و **تاب** اسم فاعله و بافتن دن که طوقمشدر
 در تافته که ترکله و تافته در او ندر معنای اصلیه طوقمشدر در اسم

اسم مفعول در فعل مذکور دن چولهیه آیا غیل طوقمشدر او تری
 بای **تاب** در لر تنگه بویسته واقع اولد بر **یکم** نهی برین دم آن تابدار زلف
 و بای بافت جو بیکار مانند سرشان بکافت چولهیه بای تاف در لر
 زبر الکت عمل و نک دکل موئی عمل مو تافک ولد و غی بای **تاب** و **تاب**
توش زور تاب طاقت در تنگه بویسته ظاهر در **یکم** نهی برین دم آن تابدار زلف
 بروز سخا نکیر بای سپهر با تو به کام کین ندارد تاب ناقصه فاعله
 دیک بیده بای **تاب** مانند دیر طاقت بر حالتدن عبارتدر که بولکلدن
 حاله کشیده اول حالت **تاب** و **تاب** کوج در **تاب** و **تاب** کوج در **تاب** و **تاب**
 ایدر شکلیا کی که شکلیا صبر در شکلیا صبر بود در **تاب** و **تاب** کوج در **تاب** و **تاب**
 در توان تابک غیری اولد و غی بویسته دن ظاهر در **یکم** نهی برین دم آن تابدار زلف
 اول که کونی تش دودل دارد از تاب و زور و توان چنان که در
 آخو که کونی مک بسینه تش ابر آید روان بوندن زورک دخی اول
 ایکسیر مغایره ظاهر در **تاب** و **تاب** کوج در **تاب** و **تاب** کوج در **تاب** و **تاب**
 اولور **تاب** و **تاب** خلق اولان کوجدر کسبله حاصل ولان کوجک صاحب
تاب در لر زور و **تاب** و **تاب** حاجت کی حاجتو معنای اول حالت
 که عارضی اولان و نده ادا تو صیف مندر نیاز مندر در **تاب** و **تاب** کوج در **تاب** و **تاب**
 در دده زور حاجت کی مور عارضیه دندر اول حالت که خلق اولان
 او نکل دایه افطوره که الفدر بنیاده بالاده تواناده اولان الف
 کبی نور مندر و کبی توان مندره دندر قاعده مذکور نک مقصای

اولم شد **آسیمک** اصلی سب در بانگ میمه تبدیل لسان فارسیده
 شایع در مثل اشکینه ده در لشکبه ده در لشمکه یابی بر بدن بدل
 ایدر لسان فارسیده **سب** قایا دوتب طوقب زحت و عکبر
 لشکبه **سب** سر باد بانها بر آمد باوج بخشد کشته ز اسب معوج سر **سب**
 در لشمک کسبه که باشند بر قیاسه کلمه طوقب اختلال دیر هفتده
 هه معنای عام ترکیب معنای خاقانی سبی به نقل ایچوندر **سب** مایم **سب**
 در اطراف جهان از نیک بد خلق جهان رو کردان **لیو یاوه یاوه**
 لیوه دیو لسان فارسیده شول کسبه در لکه ترکیا دله او که او به در لشمکه
 بویتده واقع اولم شد **سب** ضم را بود در خادی سبز چومستان لیو
 چون دیوان زبون کیر **یاوه** نیک در یاوه کردن نیز عکبر لشکبه بویتده
 واقع اولم شد **سب** زبان مور بر آصف در از گشت و رواست که
 خواجه خانم جم یاوه کرد و بار نخست **یاوه** قلمی که ترکی عبارتند از اصلی
 یاوه قلم قدر کند و ی توش کسبه یاوه در لشمکه بویتده **سب** در
 یفا که نامادر و یایدن چنین مانده ام یاوه و یخیر **یاوه** فایده همداندر
 نیامعنی کما سولین کسبه یاوه کوی در لشمکه بر بره اصلن نشینده در لشمک
 دن اخذ اولم شد **سب** که آوده او دن مرکب در سابقا بیان اولم شد **سب**
 سیمیا اعمال جیلدن شول عکبر که او نیک صاحب شرک لنده کوز
 یاوه در لشمکه بویتدن ظاهر در **سب** هر چه پیش تو باغ و ایوان بود
 آن همه سیمای دیوان بود **سب** اکسیر لک دزد کلری عملی شوند لشکبه

لشکبه تلردن ظاهر در **سب** شمع می یافته ضیا از وی مس من کشته کیمیا از وی
 بیت آنان که خاک لشمکه کیمیا کنند ایا بود که کوشه چشمی کند بطری
 الاستعاره من خوف نسبه ده کیمیا دیر لشمکه بویتدن ظاهر در **سب** نیز
 چو شک آورد بانوا هم از ابله باشد و کیمیا بوراده بد اصل ایچون استفا
 اولم شد روجه شبه ظاهر در عملی التو لکده اصلی بد در زیر اماده سبی حوام
 ضمیمه نیک بر سید را ول مفتک کند و سده **سب** در لشمکه بویتدن
 اکلنور **سب** محکم نیک دسبه در عیش کوش و مسیه کین کیمیا سب
 قارون کند که ارا **سب** **سب** شوی در مردک لفظ مرکب
 بر فوی مردم در بر فوی در کاف تصغیر در معنای ترکیب مردم بیک در ترک
 دنده یک بیک دید لشمکه که کورده کور نور مردمک بعد ترکیب سبی
 اولم شد معنای اصلی یلم بو معنای او را سنده مناسب ظاهر در **سب**
 معنای لشکبه بویتدن ظاهر در **سب** سک الخا کشف روزی چند
 بی مردم گرفت مردم شده کشته زادی به مردم زاده در لشمکه بویتده و
 اولم شد **سب** کوزم باشینه رم ایت سورمه در دن که مردم زاده در
 دشمنش نظردن **سب** مفاسنه گاه اولم مردم ده اطلاق اولم شد
 لشکبه بوهره ده واقع اولم شد **سب** خذ نیک ز دیده مردم جوی کشته
 ارد لسان سید یک رجل مفاسنه در حد بلوغه و ازینجه مردم در **سب**
 رجولیتد لشکبه شخ سعدی جعفر نیک بویتدن اکلنور **سب** در **سب**
 بیازنای و انکه دن کن **سب** معنای سنده استعمال و نور مجازا بر معنای

مرده که حرف سلب داخل اولان نام در برابر مراد نخست اولوزنکه بربا عیده
 ظاهر در بیت در سینه مرد آتش در دهنند و اندر دل طفل لغمه
 سر دهنده شمشیر بلا که لغت مردانست جفت که در کوی نامرد
 نهند **شبح** معنای اولان مردک آفریده اول یا که مدخونده یک معنای
 و صفتی اظهار چون راجح اولی ای شجاعت معنای افاده ایدر
 تنکه بوینده ظاهر در بیت چو تو هم خود بکار ملک فردی چه حاجت
 شیر را تعلیم مری **شیر** معنای شجاع ارملا اندر موصوفه و صفات
 مرکب در **سکبی** مقتضای قاعده ترکیب موصوفه و صفت اضافت در
 اسمیه نقل بیدیک علاقه اضافیه قطع ایدر لر اسم موصوفه آفرین ساکن
 قلوز لر **شوی** لسان عریضه یک زوج معنای در ترکیه دله زوج معنای
 رجل معنای فرق آتمز اکیسه آرد در لسان فارسین اکیسه
 متعابله سنده استعمال و لنور **مثلا** زن شوی در لر اول وقت زن
 زوج معنای اولر سابت حضرت شیخ سعدین منقول اولان کلام
 زن اول معنای در **در لر اول** وقت زن اول معنای کلام
 بلکه زن لسان عربی که حرف او معنای در تنکه بوینده واقع اولیدر
در بن عزع اگر مرد است و از زن کسی کند مخور و از گشت
 ترکی دله اول معنای اکتبند و عورت لغظن اطلاق ایدر **مثله**
 زن در لر بطریق الاستعاره بهادر مرد بد کلری کنی که بویند و
 او **ایدر** **دینگی** مکرر کلام کرد و دار پیدا شود که مرد است و زن کلام

چشم دیدن **نایا** **کوز** چشم کوز در کوز که تیشه استعاره
 طریقله چشمک در لر تنکه بوینده واقع اولیدر **بیت** بر دیده چشمک
 می نیم خون موسم دیدار شد در از زوی و ی تو تنکه که چشم جار شد
 آفرنده کنی کاف کاف تغییر در چشم ده که چشم کوز معنای در
 او نده اطلاق تیشه یاد چشم لفظ فارسیه ترکیه دکلدر تنکه بویند
 ظاهر در بیت درین چشم چون مایه دم زدند بر فتنه تا چشم
 بر هم زدند چشمک آفرنده می ها نقل کوز در معنای علمدن معنای
 خافه بویمانک بیانده تفصیلی که کشت در **بیت** کوز که کوز
 قباغ التنده اولان بر در تنکه بویندن ظاهر در بیت چنان می دم
 را پسندیده که کوی چشم اندر دم دیده چشم ده قباغ و که یک داخل
 در دیده ده داخل کلام اما سواد و بیاض جمله سیه دیده ده داخل
 تنکه بویندن ظاهر در **بیت** همچون سواد دیده بر نور هوا غیر خون
 طره حور دیده مرکب بر روی دیدر که اسم در شنوا در کور مک معنای
 دیدن دن بر جویده مایه نقل در که اصلی سابقان اولندی دیده لغت
 مشترکه در اسم مفعول کلوز دیدن دن **شاید** دیده کویم در لر اسم
 فاعله آفرینه مایه زیاده ایدر لر دیده در لر تنکه بوینده واقع او
بیت سواد دیده غم دیده ام باشک مشوی که نقش خال توام
 و کز از نظر نرود کوز که کورسون کورسون لسان فارسیه چشم
 در لر غیر قصد ایدیک بینایله نایا بله تعیید ایدر لر کور کوزه

فشان

بدر

چشم بنیاد در کور کوزه چشم بنیاد در لسان فارسیده یک
ناترکی که دیکه دکل معنیه در بنیادنگ معنای ترکیبیه بنیاد کلد بنیاده
مکتب بر فونی بنیاد اسم فاعل کور کوزه معنیه دیدن دن مافود در
خلاف قیاس و ز رینه جهان کورجه جهان بین دژ لرتکه بوبیده
واقع اولیدر بیت سکندر زدی آینه سن آیین پس و لک سن
جهانگیر اول جهان بین بر خنده الفدر که لسان فارسیده وصف جلیلی
توصیفک دایتدر لرتکه سابقا بیان اولندی توانایله زورمند فرنگ
تفصیلده معنای بین حقیقه چشمک پنجه بر عضوک خالد چشم
اول عضوک را سنده اولان علاقه خلقی یه دلالت یچوندر چشمک
ومعنی اولان بنیادیا الف کیدر کوزی چشم کیدر که اول سبیل
کور چشم صفت اولتر بنیادیا اولور مکر که کورس مجازا بنیاد معنیه
استعمال یده لرتکه بوبیده ظاهر در بیت سپهر اول کند چشم خود کور
پس آنکه بر خود مند افکند زور چشم خود دن مراد بصیرت کوزیده تنک
سابقا بیان اولیدر **چشم چشم** اسم جنس در هر سلطان عالی شان
هم اطلاعی اولور لرتکه بوبیدن اکلور **بیت** جهاندار و الکر کعبه
جی بود باقر و آیین و داد حضرت سلیمان دم اطلاعی بوبیدن اکلور
غایت ظاهر در **بیت** اگر تخت جم رفت بر باد سخت مراد و آیند
حال رفت بوبیدن دخی اکلور **بیت** زبان مور بر آصف در
از گشت و رواست که خواجه خاتم جم یاوه کرد باز بخش اسم جنس

چشم اولدونی اعتبار له در جمشید ده اطلاعی تنک بوبیدن ظاهر در
بیت که در دنیا از خسروان عجم ز عهد فریدون و خیاک عجم بخش
فریدون و نور و زجم که شادی ستر از جهان نام عجم اول اعتبار له در که
نور و زک اول و افعیه شیدر اول سیدن او که نسبت و نمند بعض
جمشیدی حضرت سلیمان بی صامتشد در تنک بوبیدن ظاهر در **بیت**
چو جمشید بر باد بنشست و راند بدان سان که رو باد خود خیر
ماند جمشید که اصل جام شیدر تنک بوبیده واقع اولیدر **بیت** جهان
را از دال بر سر و امید تو گفتی مکر زنده شد جام شیدر **بیت** کنشدر تنک
بوبیده واقع اولیدر **بیت** بدو گفت از آن سو که تابنده شیدر بر آید یکی
پرده نیم سفید کانه مذکور باد شامک جام جهان نما سینه کنشده تشبیه اولیدر
اول اعتبار له کند و سینه جام شیدر دیدل مکره تحفیضا الفی خذف تدبیر
جمشید دیدل **بیت** تا یکسیده مکر کند کنشده اطلاعی اولور لرتکه
هر بر سر بر اعتبار له معنای ترکیبیه بیان اولی و اول هو اعتبار له ظاهر
اولور **بیت** ترکیبی ظاهر در بر خری شیدر که سابقا معنای بیان
اولندی بر فونی ده خود در اصل فوه در عند ترکیب ماسا قضا اولشد
فوه لغه پهلوی در معنای نور در حکم الاشراق شرعده علامه شیدر
بویله دمشدر مذکور فوه به خوره ده در لرتکه شرح مذکورده اول و جمله
ده مذکورده فرشید دخی و اول استعمال و نور لسان فارسیده
خود در لرتکه کند و سینه تنک بوبیده واقع اولیدر **بیت** طرفه که چون

تابش خورشید زان کشت پر از قطره رخ آسمان آفاق شدن جو
 اولان خور اول معنای اولی فاش شد گشت یکای سندن مرکب اولی
 لازم کلور بر نسیب یکای اسمی ترکیب ایدوب کنه اول نسیب اسم اینک بعدن
 خایه دکلور اما **ف** ترکیبی خفید بر فوی تاب در تافن دن اسم
 فاعل در قزدر جی معنای در فایا به تبدیل و نمشد بر جزئی آف در اصل
 آب در موندده با فایا به تبدیل و نمشد اول تبدیل لسان فارسیده
 شایع در **ش** ملوی ده در لر فملوی ده در لر فایا یک معنای ترکیبی در
 جیدر موبارد بالطبع در قز مسیر عارضیدر موالید دکلور بطبیعی او تک
 حار در موقایع عارضیدر اول سیدن موند قز مسیر کونش نسبت اولدی
 موانک و لدی اقباب کونش اطلاق نک بو سیده واقع اولیدر **ب**
 عمر بر فست و اقباب توزه اندیک ماند خواجه غره توزه مذکور معنای
 ترکیبی مرکب اولدونی اعتبار اید اولدونی خام در اول کنشیک یا نده که
 اسمی فارسیست اکثری مرکب ایدوکن و الفاظ مترادفه مذکور لغتده نوا
 نوادر دن ایدوکن یلور اول احتمال واردر که فایا یک ترکیبی آفتاب
 دن او اب فاصلی اول بادن مبتدا اولیه اقبابک آفتاب اولدونی
 ظاهر در تابلله آنی تحلیل و اقباب ایدر اما آفت عاریت عسدر اسم فارسیدن
 جز اولقده بعد واردر موانک کبی دکلور اول معنای ترکیبی سندن نقل
 اول نمشد اقباب علام منقوله دن اولر یکی تقدیر جمله **ف**
 خسر و ملک در مملوک عجمدن پرویزک لقب در شکله **ش** خینک

شینک بو سندن اکلور بیت جو خسر و ملک نشان نیز اوردر
 ادینی خسر و پرویز اوردر **ب** مرکب بر جزئی خسر و در که معنای
 بیان اولدی بر جزئی ده یکدر که معنای اولد معنای ترکیبی اولو
 سلطاندر مذکور لفظ مرکب کباب لردن بر سنه کیکاو سک نیره
 سی در علم اولشد و جیشیک کبی که صاحب شوکت و عظیم الشان یاد
 شکله بو سندن ظاهر در **ب** بیستان جو عه بر خاک و حال اصل شوکت
 بین که از جیشید و کبی و فر او ان داستان دارد صبار از عشق
 رمزی بکوبان شیه خوابان که صد جیشید و کبی و غلام کسیرن دارد
 سلطان قدیمه دن بر جماعت که اولر که او یکومرت در زو اف
 مذکور کینه و در شکله بو سیده واقع اولیدر **ب** کیان رفته اندوکیان
 آمده بجای همما کیان آمده **ب** اول جمع کیدر **ب** ثانی جمع کم
 در معنای کم لردر کیانک معنای اصلی اولور در طبایع معنای ده
 کلور لغت مشترکه در شکله بو سندن ظاهر در **ب** این کیان بدکیان
 از شکله غافلند یارب این ناز و نعیم و دولت و رفعت
 چراست کیان اولدن مراد معنای اولدر کیان ثانیدن مراد معنای
 ثانی در طبایع معنای اولان کیانک گاه اولر نونی حذف ایدر کیدر **ب**
 شکله بو سیده واقع اولیدر **ب** جهان نیاهی و شاهی که مثل او ناید
 ز اقتران نجوم و ز امتراج کیا الفاظ فارسیده ترخیم شایع در طبایع
 نسبت ایدیک کیان ایدر شکله **ب** تو وارثی کیان بر خاست از نهیست

شامدر

دره بگو که متعلق تفصیل سابقا بیان اول نمشد مدلول ترکیب سیده مهر
 کیا همک معنای علی بنیست مطابق معنای مذکور مراد اولد و غی بوبیدن
 ظاهر در **بیت** بر مهر تو تا سبزه خط سرنه بر آورد نشناخت دلم خاصیت
 مرکب را **بیت** اصلی کیا مراد مرکب در بر جوی کیا بعد از او
 ماحذف و نمشد بر پر زنده زار در معنای مرغزارک بیانده تفصیل
 اول نمشد از او تا چون اولان بر لسان فارسیده کیا زار دیر لیر
 مدلول ترکیب سیده اولد **بیت** جیم عجمیک فتح سیده اولتا قدر تنگ بوبیدن
 ظاهر در **بیت** کا و خواورده این مرغزار شیر جهان خوار فنا را سپار
 چوبیدن دن مأخوذ در چوبیدن اولتقدر جیم عجمیک سر سیده چون
 معنای در لفظ مرکب زجه ایدر ادن چونکه و رنگ فرقیات سیده اصلی
 تفصیل اول نمشد **بیت** اولتا ویریدر لفظ مرکب بر جوی و ادر که معنای
 بیان اولندی بر پر زنده کاه در که محل معنای در کاه دیک تحت کاه دیک
 کاکلی اصلی که جو ادر علم اولیای مضاف الیه تقدیم اول نمشد **بیت**
پادشای پادشاه لفظ مرکب بر جوی پاد در پای عجمیک دفع ضرر و
 اصلاح فساد ایدن نشین لسان فارسیده پاد در لیر پاد زهر او نذر
 نذر شول طاشک دیدر که زمرک مفرقی دفع ایدر بر پر زنده شاه در
 معنای لغوی سیده اولد و اما بحسب العرف طایفه او زرنه استعمال
 اولیای امراد سلطان اولد و مذکور لفظ مرکب مدلول یا ترکیب سیده سلطان
 یاننده اولان مدبر و مصلح در فصحی ای فرسک نشانه زنده القاب **بیت**

و ز راه استعمال اولد و غی بوبیدن او تریدر **بیت** شاه دن مخفف
 اولد و لومعنا سیده کلد و کنیدن ویل و توین معنای ده کلد و تنگ **بیت**
 همی گفت شه بر منو چهر من بدین دوستی که دن و مهر من تن کوه و ارم
 کنون چون که است یکلی تشتم من که دودم شه است پادشاهک
 بر جوی بو معنای شه اولیای القاب سلطانین دن اول معنای ترکیب
 ویل و رافع ظلم در اگر چه که شاه الفله اولیای معنای مذکورده **بیت**
 شایع دکلدر اما قاعده لغت فرس و زرنه شه ایلد **بیت** اصلیه بر در
 وسط کلمه اولان الفک ثبات ده اسقاطیده لسان فارسیده
 جائز در مثلا **بیت** در لیر **بیت**
 ده در لیر **بیت** ده مرکب بر جوی پاد در که معنای بیان اولندی
 بر پر زنده شای در عوام ناس معنای قافیه یک بر نوعی که خواص یاننده
 مقبول دکلدر عوامه نسبت ایدوب **بیت** در لیر **بیت**
 دخی اصلی بودر بر خزینه نگ دیدر که خسر و پر ویز زماننده عامه ر
 رعایادن بر سه چفت سور رکن بولیدر مقام نسبت و وف کافک
 زیاده سیده لسان فارسیده وار در قاعده سه بر زنده بیان اولنده
 که کور باذن الله تعالی پادشایک معنای ترکیب مصلح عامه در بو اعتبار له
 القاب سلطانین در تنگ بوبیده ظاهر در **بیت** ازین شرف جامست
 رهایی مهم و زان پس ترا پادشای مهم مطلقا حاکم اولو الامر معنای
 ده استعمال اولد و تنگ بوبیده واقع اولد **بیت** که من تا ترادیدم

ای جان من نیم بادشا بر دل خویشتن **چون** جیم جیمیک
 ضمه و اشباعیله و اوک اظهار یله لسان فارسیده استفسار ایچوندر
 لسان عربیده یکلیف کیدر ترکی دله برکنک لادن استفسار
 ایتلو اولسلرجه بین در لر عجم چون در عرب کیست کیف حالکدیر
 دردیجک برده عجم چو نیست دیرنگه **چون** زکره مردم چشم
 در خون است بین که در طلب حال مردمان چون است **چون**
 دیجک برده عجم هر چون دیرنگه بوینده واقع اولبد **چون** اگر پیش ازین
 بند و افسون کنی نیارم من این که در چون کنی کنه اطلاع ممکن اولبد
 حقیقتدن استفسار جائز اولد غندن او تری صی تعارض حقیرتی
 توصیف اولبد **چون** اما چون جیم جیمیک اولد لیکن ضمه تنگ
 اشباعی و اوک اظهار اولیه لسان فارسیده تعلیل چون اولور
 تنگ **چون** نام تلخ ازدستان او **چون** نیم در حلقه
 مستان او **چون** اول نه معنانه در و اوک اشباعیله تلفظ او
 اولنمی کدر **چون** ثانی تعلیلین در و اوک اشباعیله تلفظ
 اولنمی کدر لسان ترکیده بو عبارت بعینه معنایه تعلیلده
 استعمال و لنورنگه **چون** دیدی دیر شمع کبی یانه سویلرسن
 بکا **چون** دل و جندن یا نرسن یانه سویلرسن بکا بلا اشباع او لان
 چون لغت مشترکه در تشبیه معنانه ده کلورنگه **چون** که خلوة مار
 شیر از رخ بغورنی **چون** مع در افاف جهان سیر از دم بیت

بیت سابقده بو معنایه پام وارور بلکه اول معنایه اراده سیله ده
 معنای کلام تام اولر نه اکلیمین که ناکیم اونک مستلری حلقه سنده
 د مکده مقام مناسب معنادر بر مقامده ایکی معنای مناسبه تحمل کلام
 مذکوره زیاده لطافت ویر مشد تشبیه معنانه اولان **چون** برسم
 مرکبدن خبر اولی اقا و او یز خذف ایدر لر **چون** جان دیر لر **چون**
 دیر لر تنگ **چون** چنین است رسم سرائی درشت کهری پشت
 بر زین کهری زین به پشت چنانک چنینک اصلی **چون** **چون**
چون کاه اولر اصل او زرنیه استعمال و لنور چون آن در لر تنگ بوینده
 واقع اولبد **چون** مکن بد که چون آن نه بین خبر انکو کار باشد تنگی
 سزا **چون** در لر بوینده واقع اولبد **چون** چنین بود کیتی
 و جو این بود که شش مرد بایه کیش کین بود **چون** جیم جیمیک کسر سیله
 لفظ مرکبدن تنگ سابقا بیان اولدن بر خونی چه در نه معنانه عجم
 نسند دیجک برده چه چیز است دیر بر جوینده در لسان فارسی
 راشول معنای افاده ایدر که ترکیه دله اوذن ایچون دیجک تغییر ایدر
چون الله ایچون دیجک برده خدار ایدر لر تنگ **چون** خدار ادا دمن
 بستان از وای شمنه **چون** کس میا دیکر ان خور دست و باماکر ان
 دارد مفرد تنگ معنای مذکوره سیر مقتضا **چون** چنانک معنایه نیم خور
 تنگ **چون** چار و زنج کش نکر دند بند که تاجش سیر بود و تختش
 کند **چون** اچیک تنگ سیله ده تلفظ ایدر لر اما اصل چه اول غندر کیر

ای شیرش مرابرو را نباید بکش فاو او به بدیل اولنشد رسا و فی اد
تشبیه دن در مثلاً سمنه تشبیه میسر سمنسا در لر اصلی سای در تنگ
بیست بصحدم چون کله بند داه دو د آسای من چون شفق در خون
نشید چشم شب پیمان من گاه اولر آخر دن یا حذف بدر لر در لر
تنگ **بیست** شفیق گشت زمانه مر اعلام صفت رفیق گشت سعادت
مرام بر آسا گاه اولر الفظه حذف بدر لر در لر اما باج معکونه حکم
سایک تنگ بوئیده واقع اولد **بیست** ملاود اور اسلام شیخ ابو
ابواسحق که شاه هند فرستد سوی جنابش سا اعلیٰ ساود در افوندن
واوی حذف اولنشد **مرامتر مرامتر مرامتر** سر اسرارک معناییه دیوب
دوزور تنگ **بیست** جهان کر چه سر اسرار لاله زار است بر نه نامروانجا که خا
راست اور تاسنده غنی الف لسان فارسیه مقابله مساواة معناسن
افاده ایدر یکی نسنه بری بر نه تمام مقابل اولب متساوی اولر اول
معنادن تعبیر اسملا اولر اسم لنک اور تاسنه بر الف کتور ور لر مثلاً
برابر در لر یکی برابر بر نه مقابل مساوی اولر غلبه استعماله یوعبارت
مطلق مساواته علم اولنشد معنای بر بنوائین یرده ده استعمال و
مثلاً یکی وجی برابر کلدی در لر **باب** ده بونک کبی در معنای صلیبیه
طوطاق طوطاغه کلکدر صوفرنک کنار نه برابر اولر لبالب ولدی
در لر نومر اعده اول معنای **در مفرغ** لبالبست زخون جگر سیال ماء
دندانک ده اولددر معنای صلیبیه یکی تنگ بر بر نه مقابل و مساوی

و مساوی اولمقدر غلبه استعماله مطلقا وزن ده مساوات ده
استعمال اولمقدر **تفاوت** یکی طرفدن پنج بری بر نه مقابل مساوی
اولمقدر یکی کشتی پنج دو شش بری برن یک مسله معنای پنج بری بولنور
ایکی جانبندن چکشره اول بر جاننده غلبه بولنما سه معنای کشاکش
بولنور چکاچک ده بونک کسیدرتکه بوبیده واقع اولمقدر **پنج** چکاچک
خیم بکزدون رسید رنندوستان خون بچین رسید بربرده
ایکی رنگ اول بری بر نه مقابل بری غالب بری معنی اول
در لر بر جمله ایکی در لوشنه اول وجه مذکور او زرنه
در لر بوقیاسل وزرنه ایکی باشا بری بر نه مقابل مساوی
در لر معنای اصلی وزرنه دم در لکل اول حالت لازم اولدوغندن
او تر و غلبه استعماله معنای لازمه مشرقه حقیقه وار مشرق
شمعی سراسر دیسه لر دبدر معنای در خاطر کلن اول لفظدن
متبادر اولان شول قماش که بنگ کل کل و لبه آتوبد پدز اول سراسر
دید و کلری اول اعتباره موافقت و انتظام معنای ده اول الفیه
استعمال بدر لر معنای میل سنگ لازم اولدوغنی اعتباره مثل زنا شوی
در لر شول ارله عورنه که ار الرنی از دو اوج و استراج اوله تنگ مو
بوییدن ظام در **پنج** چو شد شرط زنا شوی همه راست مراد اما
کشت و داور ی خاست یور بر کن کاه یور غلیوب کاه بلکه
در لر **شماره** ده اصلی اولدو کیچیکه کوندرک بری بر نه

ک

ارمطای اولی چون بر صفت حکم و بر مشد **سرتاسر** معناسی
 باشند باشد در تالسان فارسیده انتراء غایت ایچوندر **نکته**
 بوینده ظاهر در **بیت** ام که یکدم از تک و تا بم شکیب نیست
 تا که و مدینه نگیرم صیب نیست **ترکیه** دله دخی تابو معناه
 استعمال اول نور **نکته** بوینده واقع اولد **بیت** چن سحر دن
 کون اولدی صواش خشمک پر صد اولمشدی عام رو مدن تا
 مدک تا ابتدا غایت ایچون ده استعمال و نور **نکته** بوینده واقع
 اولد **بیت** تا شدم خلقه بکوش در میخانه عشق مردم آید غی
 از تو بیارک بادم **ترکیه** دله دخی تابو معناه ده استعمال و نور
نکته بوینده واقع اولد **بیت** تابو یک بو یک سر و سمن اولمشد
 او ش اشک رواندن چورم چن اولمشد غایت غرض معناسده
 استعمال اول نور **نکته** بوینده ظاهر در **بیت** بنمودن رخسارین
 کنند دم اندردم نای روین کنند **ترکیه** دله دخی تابو معناه استعمال
 اول نور مثلاً دو کر تا که او صله دیر لمر تا مقام تحذیر ده که ساق
 دیجک برده استعمال اول نور **نکته** بوینده ظاهر در **بیت** تا کنی خدمت
 سلطان دیر تیغ و سنان روید از اندام شیر **نامادام** معناسده
 ده کلور **نکته** عن قریب بیان اولف که کرد تا که مادام معناسده استعمال
 اول نور **بیت** لقب زعفر عامه تاجدین داشت غلط کفتم ندانم
 تاجه دین داشت اما قات معناسنه تا که صلیاید **نکته** بوینده

بوینده واقع اولد **بیت** پشت دو تایی فلک راست شد از
 تا چو تو فرزند از امداد **بیت** صاحبی بو مقامده
 اصابت ایتماشد کلامی بود که بغیر نقل و نود تا درت معنایه
 کلور اول ادا غایت در حقی معناسنه تا نیا ادا تعلیل **بیت** از مهاد
 تا بلجیاموز و پاک زنی تا نزد حق و خلق جهان معتبر شوی تا نشانو
 تو قیچون کلور کمال اصفا **بیت** تا جهاست صدر عال باد فیض و جودش
 چو عدل شامل باد در ابعافات دیک **ترکیه** دله دخی تابو معناسنه **بیت** او دم
 و **بیت** تا بر قات ایکی قات اوج قات دمک و لور بر نجه و جمل
 سوزنک قصوری و خطایه واردن اول بو که تا که بتدای غایت
 ایچون و تخذیر ایچون کلور کن بیان ایتماشد **بیت** ایچون بو که تا که
 ابتدا و یک معناسنه تا قات دکلور تا توقیت ایچون کلور استمرار
 کلور اول استشهاد محله کنور دیک بیت نامادام معناسده در
 استمرار مراد اولمشد **بیت** تدبیر وقت مقصود دکلور **بیت** ایچون بو که
 قات معناسنه کلن تا دکلور تایی در **بیت** معناسنه باشد
 باشد **نکته** بوینده ظاهر در **بیت** فردا چو ازین روی زمین در گذریم
 با همفت هزار سالگان بسریم باشد **بیت** دیجک برده سر کسر دنیلور
 قایم **بیت** دیجک برده در بدزدن **بیت** شنیدم من آن داستان
 سر سبز زینک و بدش اکهم در بدر مراد سر تخم در و با بلور
بیت ده در **نکته** بوینده واقع اولد **بیت** همه تن بش مرور

ما وجم بر دلش سر بر سر ناخیم بر در یک پرده یک یک در از تنگ شده
 ظاهر در این بدان یک یک حال و این من که با من چه کردند آن بخش
 در از تنگ شده در از تنگ شده ز کشور کشور جهان فراخ زده
 نور رخسار او پنج و شاخ در از تنگ شده در از تنگ شده
 فاعله در استن دن معنای بلدی در دانه دن ترخیم و نمشد
 نکته دان و خود دان دن و اولان دان بو معنای در مشتق دان
 اولیای معنای ذکر اولان معنای اسم جامد اولیای غیر معنای
 وار در تنگ شده ایلد فرقه بیان اولیدر بللور در بر الف
 آفرین لایحی اولر معنای تصایف اظهار ایدر اصلی توانانک بیان فیصل
 اولیدر در مقابل مقابل در کسک مقابل ناکس در مردک مقابل
 نامر در لسان فارسیه نا اذاعه سلب در اول کلید داخل اولر مدخو
 مدلوله اولان وصفی سلب ایدر موصوفدن بوقاعه او زنه نادانک
 معنای بلدی دکلر تنگ شده معنای ایدر دکلر حاشیه مطالعه سید شرف
 نادانان مقابل طوتمشدر اصابت ایتشد در آنک مقابل سنده دون
 ذکر اولوز تنگ بو سیدر واقع اولیدر همه دانند کرد انا و کردون
 کمرسته بر کاوست کردون بواش دانالری قیلور جکر خون
 میهنیت قند قلدی دکه بر دون دانام مقابل سنده او بش ده ذکر نور
 تنگ بو سیدر واقع اولیدر توهم دایا که ز دانا و او باش ند
 ندان نقش اکس به ز نقاش نه دانا زو خبر داندنه او باش دکه

فاعله در استن دن معنای بلدی در دانه دن ترخیم و نمشد

این کاوست

که 9 باینیه کور آمد چو خفاش بر سرک دم دوش بسوی کاشیه
 سرت بدم که کردم این او باشیه در از تنگ شده در از تنگ شده
 خود او اقدرا و اتدی دیک پرده عجم خود کرد در خود او ندن
 مشتق در اسم مفعول دمرده کبی و افا الممش شنبه سان فارسیه خود
 در از تنگ شده دکه خود استعاره اولیدر دقیق نکته ایچون در ک
 مقابل کلان در تنگ عجم در اکیو چک بناید شمر که کوه کلان دیدم
 از تنگ خود کلانک معنای ریدر کوچک کیدر مقابل بزرگ در تنگ
 ایدر واقع اولیدر بیت جهان بانی و تحت کینج روی مقام
 بزرگ کوچک مدار در از تنگ اولودر در از تنگ
 جز اولان بزرگ بو معنای در بزرگ جهره اولر لیند اولشن صوک
 استادی بزرگ امید اولشن بزرگ هرک صلی بزرگ مه در معرب اولشد
 کافیه جیه تبدیل قاعده تعرب در تنگ در از تنگ ده ظاهر در
 عبارت فارسیه در از تنگ درگاه اولور بزرگ خود مقابل
 ذکر ایدر در در از تنگ بو سیدر واقع اولیدر ستود
 بود نرد خود و بزرگ که از او مردی نباشد سترک بو تقدیر چه خود
 اولمش اولوز خود معنای کوچک اراده ایتکل با بزرگده معنای کلان
 اراده ایتکل سترک سرکش و لوج در تنگ بیت نباشد غیب از خدای
 بزرگ بجز کافر تیره رای سترک نو میدن اختصار اولنشد
 جته دار معنای ده کلور تنگ بیت در نقش تیر و کان از بهر کرک نازند کرک

کلان بزرگ

جهره

بدان

کرم سترک **لطف** مرکب در بر خونی بزرگ در که معانی بیان اولی
 بر خونی دانی و در که لسان فارسیده بافت معانی افاده ایدر
 در که معانی شاه لایق انی در **مفاسی** بولی بر اندر و
 بومقانه کلام و در و او که فرخ بیانده ذکر اولی که در باذن الله تعالی
 بزرگوار که معانی بزرگ لایق در اما اولی لایق معانی در
 استعمال و نور اولی تقدیر چه بزرگوار که اصلی بزرگ و در اولی و در
 اختصار اولی و نور کرم استبد مقابلی سرد در که
 صوفی در تنگ بوبیتن ظاهر در **روز** شب خوش و هوایه کرم مست
 و نه سرد ابر از رخ گلستان می شود که در **در آفتاب**
 کرم آید معانی عام تر کسیدن معانی خاص علمی به نقل چون آفرینده باز یاد
 اولی در لسان فارسیده بوقاعده سابقان و نمشد کرم سیر کرم
 کبی استدر سیرک معانی صلیبه طوق در تنگ **شکر** یک یک می کشت
 از انسان سیر جوهر کنایه خور و شمشیر اما اولی سکنه استغفار خط و
 که طوبیغک لازمی در کنایت ایدر لکن **تاکار** جهان راست
 کنی دیر شود چون دیر شود دلت ز من سیر شود بر نشسته دلی که استغفار
 خط اولی اول نشسته قدر حاجت چه اولی و لبر و اعتبار که کرم سیرک
 معانی که یک کبی استی اولی که میند رغبتن ده تعبیر ایدر لبر بر رغبت
 اولی که کرم او صاف شده سرد در لکن بوبیتن اکل نور **که** ایکنده
 نیدر در اولی باسن قو کرم اولی سن سرد اولی باسن **بوا** اعتبار لبر ستر خیز

ستر خیز اولی که کرم خیز در لکن **بر** ایکنده بس بوعه کرم خیز
 بر ایکنده بر بندوان رختی **یازد** در مقابلی **در** که قبشدر
 ستر بوبیتن ظاهر در **زمین** پر نگار و هوامشکار که کرمانه ستر
 همیشه بهار **و** مادام کوز لرم یا شدن ابر شماسه عمر مایه قو
 دو یزدی در یال بر سوز و تاب و کرم مایه که ماده الفاظ مشتقه در
 که مانگ معانی بالطبع استی به ملا بسدر ستر مانگ معانی بالطبع
 صوفیه ملا بسدر معانی قول یازده و در در مقضای طبع هوای استی
 اولی در صوفی اولی در عارضدن کلور معانی ثانی قبشدر و در در
 مقضای طبع هوای صوفی اولی در استیکل و لور عارضدن کلور
 افولده الفک زیاده به مدخولک مدلوله ملا به طبعی سینه دلا
 ایدر و یک توانا یله زور منک فرقه ده بیان انمشدر **در**
 جغد شول قوش در که تر یک دله او که او یک در لکوندر کز لوب که ظاهر
 او مده خایر لبر اختیار ایدر شوملغله مشهور او مده بایقوشه مشابه
 در اما جسته ده تفاوت لری ظاهر در **خسروک** بوبیتن که قران السقندر
 مذکور در معلوم اولی **باغ** خواب از قدم بوم شوم جغد قدم
 شوم شده یار بوم **سان** عزیزده بایقوشه بوم در لبر مما مبارک
 ایدر خبه مشهور او شماسه بیقوشه دخی شوم لفلله ایدر اشتراک بوبیتن
 تنگ بوبیتن مذکور در **او** جدمیسه مما یواسدن بر نه قونغه
 قومه بوی **مسو** لکوندر اول شوی اول **او** چن بر نه قونن بوی

ماده

صاحبی جفدی با بقوشه تفسیر ایدوب فردوسیک بویتله استشاره
ایتمشدر **بیت** بوید چنین گفت دهمقان سغد که بر نایب از خانه باز بصر
تفسیر نه خطا اند و کلین استشاره دهنده اصابه تیماشدر اول
بیت مدالالت یوقدر جفدی با بقوشه و لغت مراد او یکا اولدونی تقدیریه
ده مراد شاعر تمام اولور **بیت** با بقوشه در تنگ شمس فخری تنگ بویتیدن
ظاهر در **بیت** که هم از نظر دولت او دور افتد شوم ویرانه نشین کرد
مانده کوچ لغت مشترکه در هوای معکونه ده کلور تنگ غفر تنگ بویتیدن
اکلور **بیت** اندران ناجیت بعدن کوچ در دکه ساختن کوچ و بلوچ
بوقوشد و طاعله او لور استوزیر لورده اولور ترک کاآر قوشی در
تنگ بویتدن ظاهر در **بیت** جمال ملک و دین کاندرد یارش ندارد هیچ
ماوی و مقوف دیارنده اسیر بر او بمقدن کنایتدر **بیت** به
روزن او آید کلور کیرسون دیو اجد و قلری دکلر ترکیه دله که باجه
در **بیت** معنی شمعهای مجلس افزون کشاده در دل شب روزن
روزن روزن پنجه تنگ غیری ایدوکی بویتدن ظاهر در **بیت** روزن
باغ از عالم سرخ و زرد پنجه با ساخته بر لاجورد پنجه های عجیل لفظ
فارسی در ترکیه ده استعمالی شایع در اوه ضیا کریم کیون اول
دلو که عجم روزن در هر نرسنده اولر سه اولسون و مرنه وضع او نیم
اولر سه اولسون اما پنجه ده وضع خاص معتبر در تنگ بیت سابقدن
منظم اولور جهت معتبر در نظر کامه ایلمی کرک در که پنجه دیه

دیه لبر اوک بویتدن آچلو دیلر اوک بویتدن آچلو دلوکه پنجه
دمنله پنجه دن غوغض اصلیه ضیاء کلدر طاشتریه نظر در او دن
طاشتریه یول اوزر نیه یا پلن منظریه ده پنجه در لرتنگ محمد خان تنگ
بو کلما مدن ظاهر در **بیت** مرغان بر کنگرهای شاخهای جون
مفنان در پنجه های کافله کاخ لسان فارسیده کوشک دیر لبر
تنگ شمس فخری تنگ بویتدن واقع اولدر **بیت** برای نر نرست
بلع مبارکش دایم کند سعادت ترتیب باغ و چهره و کاخ
تنگ **بیت** جنگ جیم عجمیله قوش قیاسی در تنگ بویتدن
ظاهر در **بیت** ده بط باز نیر آمک می زد برقص یک شاهن جنگ
مینر **بیت** لغت مشترکه در ساز السدن شول انک سمیدر که
نور کیده او کا جنگ رلر بیت مذکورده اول معنایه یام واردر
استعاره طریقیله آدمیده جنگ استعال اولنور تنگ **بیت** سیاه
که دیدی که جنگ ورد شهر سواران جنگ آورد جیم عجمیله
اولی ای جنگ صواش معکونه اولور تنگ بویتدن واقع
اولدر که ذکر اولندی جیم عجمیله بر قوش در ناغیدر
جیم عجمیله بر قوش جار یاد در ناغیدر تنگ بویتدن ایکسیده ظاهر در
زعدل او شده باز سفید جفت کلنگ زامن او شده
سیاه یا ر شغال نه این فرار زبرد بر هوای آن جنگل نه آن دراز
کند در زمین بدین جنگال استعاره طریقیله آدمیده جنگال

استعمال اول نور تنگه بویته **بیت** هنرمند یوسف بایین و داد
 چنگال خویش ن عرب را بداد جیم و بیل چکل نور کیه چلی
 دید و کلید و چنگلستان او ماند که چنگلک کلید
 مفتاحان که چنگلستانک بر فوی در کستان دستان فغان
 بیان اولمشدر **بیت** پیر قوشک قنادند بن یکدر
 اوجدی دیجک یرده پرواز کرد در اصل بر باز کرد در با و او
 تبدیل و لشدر باز آچو در باز کردن اچقدر قنات یکلر
 اچا غیل و جاقدن کنایت ایدر لسان عربیده یلک ریش در
 جامینک بویتلر نده یلک اید و کنه تفرج وار در **بیت** در لغه
 خواند اقم ریش پیر است پیش دانشور لغت پرداز **بیت** یک
 آن پرگز و بوگز عدم میکند **بیت** نیکوی پرواز بال قنادر تنگ
 همای اوج شرفا شیخ ما ابواسحق که مرصع فتح زنده روی
 او پروبال **بیت** بو یک یلک در **بیت** بو یک قنادر لسان فار
 هنر تنگ ایری سنده بو یو کنه شاه در لر شه او دن تحفیف
 اولمشدر مثلا اولو بوله شاه راه اری داینه شاه دانه در لر
 بو یک کر کنه شاه رخ در لر لسان فارسیه رخ کر کندر رخ
 ربا اول قوش در که کر کنه قاهر نور تنگ و صفه انشا اولنان
 کلامدن خام در اول کلام بود **بیت** **بیت**
 شطرنجک بر نیه آت بر نیه قیل بر نیه رخ دید و کلر تنگ

آلات ۲

تنگ وجهی بورادن خام اولر **بیت** صوفیه ده بال در لر
 دم بال ندن مرکبدر دم قویرو در اصل بالدم در ترکیب اولو علم
 اولیقا مضاف لیه تقدیم اولمشدر بقاعده سابقا مراد بیان
 اولدر بطریق الاستعاره ادمنیک ردند مبال در لر تنگ
 مباد ایچ کس اتکنی حال که سایش نیز بکر نیز در مبال **بیت**
 جار باده پروبال کیندر قوشده تنگ بویتدن اکلور **بیت** **بیت**
 همی سوخت بر زمین و هوا بلنک ایش و بال و کلنک راپروال
 اول قلعه که آتک که سنده تریای دید کلری بالده بند و کن
 او نرود را فزنده غنی یا ادا نسبتدر یالک جار بایه فصیح
 بو قدر اد میده ده استعمال اولور **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 دو ال سپهر اریران ایران بدزدید باله یا پیده مجازا
 بال اطلاق اولور تنگ **بیت** سر آن خیل سیرا من در یدند دم و
 بال ستوران را بر یدند آد میده بال استعمال اولور خوش بال
 و بال و وار در لر اما ظاهر بود که ایکسیر بطریق الاستعاره **بیت**
 استعمال اولور تنگ بویته **بیت** زما یه پیر اندیشه شد ز ال
 بر و رد بال بکستر **بیت** بو تنک استعالیله طریقیله در با صوغه
 بالین دید و کلری باله منسوب اولد غندن او تریدر تنگ سابقا بیان
 اولمشدر **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**
 سر باشد سارکده در سر ساردن بعض اولد و غنی بویتدن

نور

اکتوبریت سری کشش بد از مشک بسار و فسر فروزنده
 جهت چو شمشیر روی سرده داخل در ساردن خارج در
 تنگ بویتدن ظام در **سیت** کوتی که زرگیر سیه سار و سرخ روی
 در آهین زری که همه روز نیست و در **سیت** دشت در که
 منقل یکنه اولان کلامه ساره در **سیت** ز سر ساره مند قوی
 بر گرفت برهنه سر و دست بر گرفت آفونده غی با اختصای
 یکنه در **سیت** ده یک **سیت** دیکه ناکی بو نانک خصوصیه اختصای
 بنسبت چون اولده غی لسان فارسیه نسبت عامیه ایچون اولان
 یایله ارا رنده فرما و ارا اید و غی آفونده ده اولن و ف یانک
 معانک تفصیلند ترتیب اولان رساله ده تحقیق
 اولندر **سیت** قوی باشد تنگ **سیت** دویدن بسیار تا جا **سیت**
 کلامشان کشته بد جمله خار اصلی چاه در ترکیب اول علم
 اولیجا و مضاف الیه تقدم اولنشد **سیت** ده که بویتدن
 واقع اولندر **سیت** شکوفه دمیدی از ان صد نفر از همه لاله
 رنگ و همه مشک سار ترکیب مقله موصوفند در مشک
 ساره مفت دشت در **سیت** ده دخی که بویتده واقع
 اولندر **سیت** من از بهر آن چه آسیمه سار همی کردم اندر جهان
 سو کو اتر ترکیب مقله موصوفند آسیمه سارک صفتدر
 مغایه سر سامله سر آسیمه فرقه ده بیان اولندر **سیت** ده

ده دخی که بویتده واقع اولندر **سیت** از دخی که زخم می یافتند
 که و شرمساری می یافتند ترکیب مقله موصوفند در شرمسارک
 اصلی شرمه سار در ترکیب اولیجا و مقله موصوفند در شرمه
 ده یکا ساره دیکه ناکی در شرمه او در شرمه او دودور کشتی
 او تا بجای باشن اشاعه صله اثر حیا او نده ظام او لغین او که نسبت
 ایدر لر بر کله و تانسه خجالت کلمه شرمسار اولدی دیر لر کلامه
 اولر شرمساری سره مفت قلور لر تنگ فرد و سینک بویتده
 واقع اولندر **سیت** که باشی تو ای ناکی خیره رای که جوید سر
 شرمسار کلامه **سیت** طارغ دسیدر شامخار بود ایا
 دسیدر بو نکر که ترکیبی جا سار ترکیب **سیت** صاجک
 جمله غرایبند در بو مقام دیکه کلامی اول کلام بود که معینه نقل
 اولنور **سیت** بو نیوز و بد ایا شامخار بو نکر و بد ایا
 جو قلعندن عبارتدر **سیت** زیر که زار لفظی ادا اسم مکان در اسمک
 آفونده اولاشنه اول نشنه او راده چوخ اولده غنه دلالت ایدر
 آفونده صلی اولان اسم اولاشنه زاسینه ابدال اولنور **سیت**
سیت آکبی سارک صلین بلد و کندن او نری خطای
 قاضی تیشد ز معای زارک رخساره وجهی بو غنه
 اکلامشد بر غلطی بو که شافی لغت مشرکه صامتشد بو نیوز
 شاخ دید کلری تنگ **سیت** شد سرویت جو شافهای کوزن میرکی

که شرمسار نشانه از خدای می

شاخ چارطل بوزن و تشبیه با بطریق الاستعاره در لسان فارسی
 بویوزده سر و در لرننگه بیت مذکورده واقع اولیدر بد اقلر نه
 شاخ در لرننگه و جمل اول و جمل لغظ شاخ صاجده استعمال
 اولوزنگه کجا خور دی اورا بمن باز کوی مکر باز یام یکی شاخ
 موی **نورنگه** ناله ناو طامنه نک نظریه او غندن او تری و لغه فارسی
نورنگه دانگ معنای ظرف دیگر استخدا نکه خود ان فرقه بیان
 اولمش در نه چه در که دوشن چه شبنم در لرننگه بویوزده ظاهر
 بیت ای دل استبان جهان ساخته کیر باغ طرب سبزه آراسته کیر
 و انگاه بران سبزه شبی چون شبنم بنشته و بامداد بر خاسته
 کیر قطره قطره اولین ناله دینار لرننگه ناوله نم یکسیده کولون یقاله دن
 اید و یک بویوزده ظاهر در **نورنگه** بنامد همی آسمان ناو و نم
 همی بر کشیدن زنان بادرم گاه اولوزنگه لفظی خذف بد لرننگه
 نورنگه سخنهاست چون در کلستان نواست تراوش
 بر ذات کنی نواست شول قطره در که باغ کن ظاهر اولوز
 یا پیروز زنده کور نورنگه بویوزده واقع اولیدر **نورنگه** خوی
 کرده می خوامد و بر عارض چمن از شرم روی و عرق زاله می رود
 باد بهاری وز دار بوستان شاه و ز زاله باده در قدح لاله
 می رود اول دخی هوادن این سریده حادث اولوز **نورنگه** اگر فیض
 دست او یابد در هوا چون کمر شود زاله **نورنگه** مشبیه در

در شول طول که او نکه صوده یوز لرننگه در لرننگه بویوزده
 ظاهر در **نورنگه** تاغلان او نشا و کنند بیکر آسمان شود زاله
باران اسم جنس در مرنه که کوکدن یا خه او که باران صادق
 در معنای اصلیه اعتبار بیه باریدن دن ما خود اسم در
 اصلند اما خصوصیه یا غمورده علم اولمش در گاه اولوز گاه اولوز
 معنای اصلیه اعتبار لاله اولوز نه ده باران دن نورنگه **نورنگه**
 جواز دامن ابر چمن کم شود بیابان ز باران پراز نم شود
نورنگه صاحبی نندن زاله و فراق ایتما مشدر معنای جای اضافی
 طولودن زاله و فراق ایتما مشدر لسان فارسیه طولویه نکر
 دیر لرننگه یا شد **نورنگه** مقابلی در معنای فرد در لرننگه بویوزده
 کوش شاه خایا و بانگ غلفش در سراسر است هر که قانع شد
 و ترش بهر و بر است لسان فارسیه قاقین کسیده ده تر در لرننگه
 قاقی دیگک یرده تر شد در لرننگه **نورنگه** کاتبی را در شمانی اب
 بر سر ختند جامهای که نه اش تر شد و یا او تر شد استعاره طریقه
 تر لطیف مغلنه ده استعمال اولوز کلای او نکه توصیف ایدر لرننگه
 مثلا شعر ندر لرننگه بویوزده ظاهر در **نورنگه** یکا شعر ترا انگیزد خا
 خوی باشد بکت نکه ازین دفتر کفیم همی باشد اول استعاره به
 بناء لطافه تری در لرننگه خسروک بویوزده ظاهر در **نورنگه** تری و نم
 کشت مرکب ز رود نام تر نم شدش اندر سرود **نورنگه**

طرکه

نکین

لفظ مرکب در بر خونی نم در معنای سابق بیان اولدی بر خونی
 اکین در ترکیب اولی و الفیه حذف و نم در بر ششک یا صدق
 کبی بورغان کبی بحنه طولدر دقله نه لسان فارسیده اکین در لمر
 ده بوند تدر اصلی نم اکین در نمکنک معنای باش طوئنه
 نمکنک معنای نم طوئنه در نمکنک ده لفظ مرکب در بر خونی نم در
 بر خونی ده ناک در لسان فارسیده ناک فتلاطدن عبارتدر
 که شراب طریقیله اولان نمکنک معنای بحنه باش سکش
 نشینه در لمر کمال کیف دن ناکله تغییر ایدر لمر مثلاً
 در لمر **ایکینه** شیشه **ایکینه** میا مرجه در اسمانه کند میناد
 دید کلری تنکه بوئیده واقع اولددر **یت** او که عشقده مرار
 مشدر یوزی ابو اکبی و نیدر بو کند مینای بر الما کبی مرجه زنکده
 اولد وقتدن او تریدر **بحر الغرایب** صاحب که مینا کوک آسمان
 معنای اول لاجوردی شیشه که قویجیلر کومش یوزنه اور لمر
 دمش در غلط ایتمشدر اول اطلاق لمر معنای شیشه ایدو کن
 بلما مشدر **یت** مرجه دن اولان طرفد تنکه بوئیدن ظاهر در
یت به خود بوئیشنه نازک مزاج کو کلنه او سنک لدن او
 سنک لدن ایرن انکسای دیلوم تشبیه ناکله شیشه اطلاق
 اولور تنکه **یت** طیبانه امکر این نکته حل نیست که در نه
 شیشه داروی اجل نیست محب الوضغ شیشه ایکینه دن عام

عام در بوش و لسون طلوا و لسون شیه وضع لغوی سی
 حبیل مرجه دن اولان طرفه اطلاق اولور ایخده صوا و لموع
 کرک که ایکینه اطلاق اولور حقیقه زیر که مرکبدر بلکه کین دن
 اصله اکین در ارج معنای تنکه غلین ایله مناکف فرقهده بیان
 اولدی فونده غنی نامعنای عام تر کسیدن معنای خاص علمیه نقل
 ایچوند رسومی و زم صوی اولد و غنی اعتبار اول جامه که ایخده
 شراب اول ایکینه اطلاق وضع لغوی سنه موافق در تنکه **یت**
 می خور تدر ایکینه باناله جنک زان پیش که ایکینه ایدر
 سنک اما مجاز اشدیشه بوش اکین ده ایکینه اطلاق اولور
 تنکه بوئیده واقع اولددر **یت** بدید از بوج از چشم سنه
 جو صورت در حجاب ایکینه **یت** ایکینه در کوکل جو نکم سنه
 کینه او کز بتون بیک کز سنه **یت** روی چهره رخ رخسار دیندر
 روی یوزدرو اوک شبا عیله ماله ایله اولی و ا توخدر جودن
 اولان نشیه رویی در لمر یوزی مصفا اولان کسیه که کسی
 اولیه پاکیزه روی در لمر تنکه بوئیده واقع اولددر **یت** خاتون
 خوب صورت و پاکیزه روی را نقش و نگار و خاتم بیخوره
 کو مباحش رویک کاه اولر یاسین حذف ایدر لمر رویک مدلوبا
 اولان یوز ارقه مقابله اولان یوزدر یوزه یوزدی یک برده
 رو بار و در لمر لسان فارسیده روی پشت مقابله سنه **یت**

روای از یوز و دیو
 یوز و دیو

اول نور جانب ظاهر ده مجاز روی در لمر مثل سطح ظاهر نه از شک
روی زمین در لمر **بیت** از اسب قناده اگر نظری از تنذر
خش رستم افتد بر سیدن اوز و اوجاست بر روی زمین
چون او کم افتد **بیت** انگشت خوب روی و بنا گوش دل و لب
نکوشوار و خام سیروزه شاهد است هر وجه دیگر برده عجم
از آن روی در شک بویتده واقع اولد **بیت** جوان دیوانه با
شد از همه روی ز دیوانه بر سر جوان خوی عرب وجه ده اندو
تجوزی عجم روی ده ایدر ترک ده یوزده ایدر هر یوزدن شودید
در **بیت** در شک بویتده ظاهر در **بیت** بچهره جو آتش بعا
جواب فروزان تر از ماه و از آفتاب چهره ده در لمر شک بو
بویتده واقع اولد **بیت** بر سید بسیار و بویتده نوازید
هر گونه افرو د مهر چهره نگ مدوی اولان یوز عضو و قد
قرل بکنز لونک چهره سینه و ده تشبیه اند و کلر لیلن تنگ بیت
سابقه مذکور در او بکنز لونک چهره سینه آیه تشبیه ایدر لمر
ماه چهره در لمر گاه اولر مشتملای تقدیم ایدر لمر چهره ماه در لمر
شک فرد و سبک بویتده واقع اولد **بیت** بدین سان
همی گفتن ان چهره ماه می کرد یوسف بهر سونگاه رخ بکاقد
کلر رخ در لمر یا کفیع قرل کله تشبیه ایدر لمر شک **بیت** حال رخک
که غالبه ساکا کل و رتنز برهند و در که کل دوشنر سبیل و رتنز

رخ لغت مشترک در که کند ده رخ در لمر شک سابقان اولد
نور **بیت** لفظ مرکتدر رخ ساردن سر لمر سارک فقرتده معنای
سار بیان اولنمشدر مفصل اول وجه اوز نه رخ سار کاغک
یوقار و طریقه اولد **بیت** صاحبی که شافسار ده سو
غراسکه سابقان اولنمشدر بونده ده سو یلمشدر که بعین
نقل اولنور **بیت** بویک و دگر می یلفدر ز صیر که زار لفظ
هر اسک اخرون اولاشراونک کثرته دلالت ایدر کلزار و لاله
و افونده خالکن اسلمه اولاشسه ز اسینه قلب النور رخسار
و شافسار که بی بر کشیده کاغک جو قلغدن مراد بویک لمر و دگر می
در **بیت** لفظ مرکتدر بر بونی دید در بر بونی ده آرد و خودار
کبی که بر بونی غود و بر بونی اردر آراسم فاعلدر آوردن دن معنای
کتور جیدر تفصیلی بوجنس تر کسلیه یاننده اولنمشدر دید دید
اختصار اولنمشدر **بیت** نامی بخته سینی اندر جام دید بایده
ار غوره خام ظاهر اولدی دیگک برده عجم بدید آمد دیر شک **بیت** بدید
امدان چهره نور منده نکوتر ز فوشید صمد بار و الله اصل بدیدن
آمد در بدید ارنده نگ ده بدیدن ارنده در **بیت** حق تعالی که مدینه
بدید ارنده نامید و فوشید دیر لمر مجاز ظهور معنای ده دیدار استعا
اولنور ظهور اندی دیگک برده دید که در **بیت** دو چشم
از زمین سوی دیوار کرد ز لیلی دیوار دیدار کرد یوزده دیدار در لمر

بلد و یک

رکبی

دن

ل

فاصله بین اطلاق اید و ب

آدمیدن ظاهر اولان بر اولد و غیون نشک **دیداری** غایبی
و بر نیز میکنی باز از خوش و آتش مایه میکنی **انسانک** است ظهور
یوز اولد غیون **آسمان** استعاره طریقه یوزه دیدار دید **دیدار**
و لسان فارسیه و لسان عربی که دو معنی افاده افاده
اید رنگه سابقایان اولند **اول** معنادن نویله تغییر اید لر مثلا
فارسیه همزور در لر تر کنیده همزور در لر گاه اولر اولر که آوردن
دن اسم فاعل در الف حذف اید لر و قالور سخن ورده یک
و رکبی اصلی سخن آورد در سوز کتوز بی معنایه دلاور کبی بوراده
دل دن مراد قوق قلبه رکتورمه دن مراد آثارن اظهار دره بواء
اعتبارله دلاورک معنایه **بها** در **دور** اما سرورده یک **دور** من
ورده یک **دور** می از **اس** دن مراد ریاست و مبتوعیت در
غلبه استعلا **سر** مقدم و مبتوع معنایه حقیقت منزله
شده از مشدر **سر** لشکرده یک **سر** اول معنایه در اورادن
بخود **اس** سابقا مذکور اولان معنایه استعلا و لنور **سرورک**
معنایه صاحب ریاست **اول** بروردنی وارد که مرکب در
و او عطفه ایلر **اد** که اگر دن قالمشدر **اول** ورک اصلی اگر در
نشک **بها** ای که دروغ مکور و ستر زجان باشد
که وی از چند بهر معنی آن زمان بر تو مهربان باشد **لیک** در حق
تو همو باشد اولین کسی بدکان باشد **لسان** فارسیه منا

رله
ارک

مناسبت و لیاقت معناسن افاده اید رنگه سابقا بنر کوارک
معناسن یانده ذکر اولند **اول** معیندن ترکیب دله یارار لر تغییر
که است او صافندن در معنایه نویله یارار در
که انجو او صافندن در معنایه شامه یارار در کوپیه کوشوار دیکری
قول غی معنایه اعتبار یله در **دور** دیکر واردنی بو معنایه در
مصبت در رنگه بویتدن **اکنون** کمرستن بهنگام با سوک
و درده به از قنده ناهنگام و **سرد** با سلویه سوکوار دید کله جای
معنایه مناسب اولد غندن او تری در مشابعت مناسبندن
بر نوع اولد غیون مقام تشبیه ده استعلا **ولنور** **تغاب**
وار مردم چشمت بنار یکا **مژگان** قناره کرده و دلا برورده
تجلی ایلدی **سوده** قمر و از مناسن برج انیاده قمر وار
اصلی سابقایان اولند **سز** **لسان** فارسیه لایق
معنایه در **سز** انک معنایه لایق و کله رنگه **سز** **سز** ای راجوبی
نخستین عاقلان تسلیم کردند اختیار معنایه نایب و ای مخدومک
تعلیلدر **بها** انک منزله سترزل و نمشدر **بها** انک و سنی تسلیم کن
در حذف و نمشدر تعلیل مذکور او که دلالت او کندن او تری تمام
معنایه بود تسلیم یله که عاقلان تسلیم اختیار ایتمشدر در **سز** **لغظ** مرکب
بر فوی سزادر که معنایه تقریر اولندی بر جوئیده واردر که اصلی
سابقا تفصیل اولمشدر خلاصه سیر بود که بر شیک شی افزه نسبت

تا قه سیر اوله اول منسوب بونسوب ایله نسبت ایدوب
 ارالرنده غنی مناسبتی انهارا تنگ دلسه لرنسوب الیهک استمک
 آفونه لفظ لفظ واری زیادده ایدرلر دخی مجموع مرکبی اول منسوبه
 اطلاق ایدرلر مثلاً در شهوار درلر تنگ کفتا چوقوقینه در
 وکدرنه من نیز لولوی شهوار نیستیم هر کس بر سنه لایق اوله
 واول سنه اکا مناسب اول اول کسبه سزا درلر اول سنه
 سزاوار دیرلر تنگ فردوسینک بویتندن ظاهر درلر تنگ
 مزیر بر بردند و کفت کلامد سزاوار جفت یکی سنه بری برنه
 مناسب دشوب الشله هموار شدند دیرلر لسان فارسیده
 هم یکی سنه تنگ راسنه اولان جهت اتحاد دن عبارتند مثلاً
 یولداشک یولده مشترک در همراه درلر بل طوغشه که وقت ولا
 دنده مشارک اولدر همزاد درلر باش باشه همردید کلری ده
 بو اعتبارله در اول حالت که عرب اوذن استوایله تغییر ایدرلر
 بولند غنی ییره ترک دم در دیر عجم هموار درلر تنگ سران هموار
 کشت از نیروی بخت چوبشت بر کلوخ از مالش سخت
باید تنه سیکه کالبد جسد در که تمام اعضا می شتند روح
 حیوانیه تنگ لسان فارسیده او که جان درلر قالبی در کالبدک معنی
 کالبد جسد دن عبارت اولد غنی بویتلر دن ظاهر درلر تنه او جو
 جانست و جهان جون کالبد کالبد از جان نذر دینک ویده

تا جان من ار کالبد کم کردد قدر هر کار که خوشتر است آن خواهم
 کرد تن کوده در باش وال وایاق انک مستماسندن خارج
 لسان عربیه یک بدن کسید را طرف مذکوره بدن دن خارج
 اولدو غنی کتاب لعین ده خلیل تعین ایتشد سر تن دن خا
 اولدو غنی بویتلر دن اکاتور **بیت** خسوس وارخر خیره ناسرونی
 بتاج لعل و قیای جو کل یار ای تن ده باش معتبر اولدو غنی چون
 باشی اولمیان سنه لردن استعمال اولنور مثلاً سن ماه درلر
 تنگ بویتده واقع اولدر **بیت** در غم ان دانه بحال سیاه بکله
 خال شده روی ماه تمام طوغشه تنه درلر سله دک اولان نیم تنه درلر
 نیم یار مدرا خورنده یکاه اختصا می کوند ریا به درک تابه درک کی
 تنگ سابقایان اولمش ریشیه ها غناجک او زد کده تنه درلر تنگ
بیت نخستین کبای غاید درخت تنه کیر دانکه بود پنج سخت افنده
 ها کانه دیکه ماکید بر اسکل طلاقه حقیقت اولما یوب شیشه ها او
 اولما قاف آفنه بر مهابساکن الحاق ایدرلر **کانه** جفر غنی مقبضه اولان
 سنه در که یایه بکر زنده رست لفظ مرکب در بر فوی تن در بر فوی ده
 درستد بو تون معنی معنای ترکیبی کوده سیر بو تون در اما کسانیه
 صانع و سالم معناسنده غلبه استعمال حقیقت منزه لسنه وارشد
تاد ده لفظ مرکب در بر فوی ده آوردر که معناسیه کتور جیدر آوردن
 دن ساورک معنای ترکیبی مراد دکلور او تنگ کایت ایدرلر تنگدن

روح
 باش

غنی

غنی

تن در بر فوی ده

تو منده لفظ مرکب بر بر روی ده مندر ز منک مناسبت سابقا
 بیان اولند و غی او زینیه آلت توصیف در شول وصفه عارض او
 او ایگ در مندر یک تنوگ اصلی تن در افنده غی او با نود غی
 و او کبدر اول و اولسان فارسیه بر نوع بسته مخصوصه دلالت
 ایگو ندر تنک بر نده تحقیق اولمشدر قایا کوده لو اولان کسینمندر
 در لکترنا و ردن بو ابلغ در اول و اوک زیاده سیده نوع من المبالغه
 حاصل اولبد **نکته** صاحبک جمله و غرایسیدن در بو مقام **یک**
 کلامی عبارت بود که بعضیها ذکر اولنور تو مندر درست و خوش کوهلو
 سنایه ای روان همه تو مندان در زو بخشش در زو مندان تفسیر
 غلط ایشدر و استشهاد نده اصابت ایتماشدر بیت مذکور ده
 اول دید و یک معنایه دلالت یوقدر مراد شاعر بر دیر و کمر معنایه
 ده نام اولنور **نکته** یا لکتر معنایه اولیجای لفظ منور در **نکته** تن لکتر معنایه اولیجای
 مرکب بر بر روی تن در بر روی ده ها در جمع معنایه بو میتدن ایکی معنی
 ایله ظاهرا اولنور **نکته** دی می شدی و امان چون سرو عقل می گفت خوش
 می و روی تنها تنها فدای جانت تنهای اول یا لکتر معنایه در حرف
 با اولنده زاید در پیرده زاید اولد و غی کبی که سابقا بیان اولنمشدر
 بو معرعه تنها آمد و تنها برون رفت تنهای اول تسلیم معنایه در باز
 دکلدر لسان عربیده یک معنایه در یا لکتر معنایه اولان تنها تن دن
 مرکب دکلدر بو میتدن ظاهرا در **نکته** کمر از یک سوی جمع آید سیاه شرق

وینار منده یک
 شاور وینار

نکته

مشرق و مغرب زد یکدیگر سوی بس باشند تن تنهای دویشان **نکته**
 له مدلولنده مشترک در **نکته** او چونو در است و ملک و اری چشم
 او چو جانت و ملک یکتر ارالنده فرق بو جسته ندر که کالبد
 میت و شکل معتبر دکلدر **نکته** معتبر در کاه اولرتن ذکر ایدر مراد
 شخصی کند و سی اولرتنکه بو سیده واقع اولبد **نکته** سبک سنین بر
 مرد و تن دویدنده باد لو و شک رسن **نکته** و غالیین ذکر ایدوب
 کل ملک قیلندن مجاز مشهور در **نکته** مالکینا فارسیه
 اداة جمع در افرا سه لاحق اولر سبک مدلولنده معنای جمعیته زیاده
 ایدر مثلا ملک و لالک فونده لاحق اولر کلمه لاله لر معناسن
 افاده ایدر **نکته** من همچو اب و خاکم و توافق اب و ابر کلرها و لا
 له ادم از بیت کبی اعفای نسانده بو ادم جمع اولر **نکته** شهادت
 تنک سابقا بیان اولندی سرما و جانها ده در لرتنکه بو سیده واقع اولبد
نکته زبان تنهای جاکر و میر شده در جان و تنها جانشین کبر اما اول
 عبارت انو کلمه جمله دن تعبیر اولنور مذکور اداة لاحق اولنر مثلا **نکته**
نکته همدم در **نکته** همدم در **نکته** همدم در **نکته** همدم در **نکته** همدم در
 زنان کسان مردان در **نکته** لسان فارسیه اداة جمع در انسان
 در ده حیوان در ده استعمال اولنور مثلا کاوان در لرتنکه **نکته** ندیدتی
 که کاوی در علف زار یا لاییده کاوان در **نکته** استوران در لرتن
نکته سران خیل سیرا من در دیده دم و بال استوران را بریدن

ده

آدم برادر اولدی دیلم بریت خانی صانکه بر خوردار اولو یا کسلو
باشی یا برادر اولور برده تمش طورن اغاجده دار اطلاق اولور
ترک اغاج دلم دیدو یکا قوشه لسان فارسیده دار سن در لر
اول اعتبار که اغاجه قونر دخی بورینده قافر ملک استر دخیجی کی
دار دخی بو معنایه در بر اغاجدر که چین ولایتده اولور بود یاره
کتور و ب دار چینی دید کلر اول اغاجک قبو غیکه بویه اول اغاجک
میشده بالا و پست بلند زبیر زبیر بر زده در از نه بهن کرد
کونر و ماز و ماز بالا ابعاد ثلثه نک ثالثیه در لسان
عمر سیده او که عمی در لر تنگه بیت چون آمد بدران کوه منیرم فرزند است
بالا و بهن و در از نه بهن دن مراد عرض در در اندن مراد طولدره
تنگه سابقا بیان اولنن کبی بیان اولنه کرد در تفصیل لیل بالا نک
اولور و کله دالات ایدر که او ندن مراد عمی در مذکور بعده که انسانک
غیر حیوانانده و کلیا جادانده جانب مرکز دن جهت روجه اعتبار اولور
اکثر یا رحت لازم اولد غندن او نری بالا ای مقابله پست در که
حقیقا اونک مقابلی بلند در تنگه است جهان بلندی و پستی توی نکوم
چی هر چه پستی توی استعمال ایدر لر لازمی اعتبار لیه آلچی و بو کسک
دیجک یرده بالا و پست در لر تنگه بیت خدای که بالا و پست آفریده
زبیر دست هر زبیر دست آفرید بالا نک قد و صف و لد و غنی شود
واقع اولد بر سر و ه صانمغنی قد بالا سر و کدر در ساز کلک کلر رخ

کلمه رخ زیبا سیه او کرد و بوجه معسکه استعمال و نند و غی اعتبار له
مذکور بعدک طرف اعلا سنده بالا در له اول اعتبار له بالا مقابله
زیر ده استعمال اول نور اشقه یوقار و دیک بیده زیر و بالا دیر له
ایکلی و بری بربیک او ز زنده اول و سنده کماوه بالا خانه دیر له
حقیقه زیر یک مقابلی ببرد زیر از زیر و زیر در رنگه کس
نیاید زیر سیاه بوم که همانا از جهان شود معدوم و زیر اوست در
کوچک کشته زیر دست و دید کلری تنگ بوبیتن معلومند **ریت** ای
زیر دست زیر دست آزار که تم تا یک عاند این بازار اللدن اب
اوستونه اولد غندن او تری زیر دست در لر یوقاری طودا غلغنگ
اوستنده اولد غندن او تری **ریت** در لر غلغنگ لشدن اولد غندن
او تری **ریت** در لر اصلری زیر زیر در یایی نبت و نون تا کید زیاده
اولمشدر انکشتیرین دیک کبی بویایله نوک اصلی سابقایان اولمشدر
زیر یک لسا فارسیده یوقار و معسکه ده استعمالی وارد رنگه
من از جای یکله داری چه خوام که افتد از زیر دیدن کلامم کاه اولر زیر
زاسنیخ خلف بیدر لر بر در لر مراد که معنای مذکور اولور رنگه **ریت** جب
و راست و پیش و پس و زیر و بر و زینحانی بت روی بدسر بسر **ریت**
لسا فارسیده بوجه در رنگه **ریت** بیالا بود چون یکی سر و بر و بگردن بگرد
دو بولاد کر زه به پیش جهان چوی بردند که **ریت** فروزان بگردار
خرشید و بر ز **ریت** لسا فارسیده یوقار و معسکه در اصلی فراد در افر

انجمن

اختن دون

مأخوذ در اصلی و در نیه بوبیده مزبور در ...
 ده بلند بر افراز بل شد مران موشمند ...
 فراز ده در لنگر جاز اوست معنای ده فراز استعمال و لنگر ...
 بوبیده واقع اول بدر ... بر راه تو ناده فلک صدر از چشم تاج ...
 فراز دینه او کام نسبی فراز لنگ فارسیده مجتمع معنای ده کاورنگ ...
 فرد و سبک بوبیده واقع اول بدر ... نوکونی کسیر آتیا آرد فراز ...
 نشانند برین آتشم از فراز فراز نایب یوقار و معنای در فراز اول ...
 مجتمع معنای در مجتمع ایدر و یک بیرده غم فراز نده بیرنگه لطیفک بوبیده ...
 ظاهر در بیت بسی و جهاد کوششش با فراز نده حکمت و دانش تواند جز ...
 دو خواب خوش چه داینگه معنی بحر الغرائب صاحبک جمله غرایب ...
 در بومقام دیکلامی عبارتی بود که بعینه نقل و لنور فراز در ...
 وجه و زنه استعمال و لنور اول افعلا و مصدر لیر اول نده همان ...
 تحسین لفظا چون کور شویله ذکر اول نده اصل معنی خلیل طنر لطیفه ...
 و جهاد کوششش با فراز نده اول لفظی بود که در یکا بیرده فراز مجتمع معنای ...
 در فراز اول معنای کلد و کن بلند و کندن او تری نی و وجه معنی کلامه ...
 ارتکاب نمیشد اگر چه بیت مذکورده فراز نده عبارتی کلمه ده معنی ...
 ادا اول کلام تمام اولر صامت شد ضبط فاحش نمیشد اول عبارت کدیجک ...
 باقی کلام نام تمام قلمور معنای مرادی افاده اتیمز لنگ فارسیده فراز کردن ...
 جمع نمیکند جمع اندی دیکج بیرده غم فراز کرد و دیرنگه بوبیده واقع اول بدر ...

این کلام از کلام ...
 این کلام از کلام ...

بیت رفتم بر طبعی که برسم علاج در و چون ناله ام شنید روان در فراز ...
 که در یوقار و معنای فراز از مقابل فرود در لنگ فارسیده اشناغیه فرود ...
 در لنگر ... فرود آمد ز شب باده خون باد و جو سبزه بوسه ز دیر ...
 بانی شمشاد کاه اولر فراز یوقش معنای استعمال و لنور اول وقت ...
 مقابل نشید لنگ فارسیده این نشی شب در لنگ کاه اولر یوقتی حذف ...
 ایدر شب در لنگر و دیکج بوبیده ایکسیده واقع اول بدر فراز مقابل ...
 سنده بیت شیب تو با فراز و فراز تو با شیب کاه فرود ک ترخیم و همی ...
 او ز نیه اخر نده غنی دایغ حذف ایدر لنگر فرود در لنگر ... دشنه بیک ...
 فرود توان خورد سختت فرود خوردن در د لنگ فارسیده بر ...
 فرودنی وارد که معنای زاید افاده اتیمز ادن سر کلام تمام اولرنگه ...
 بوبیده واقع اول بدر ... چه خسیه خندای سبزه روی باب چشم ...
 من رخ را فرو شوی لسان مذکورده تا کنیدا چون بعینه کلام زیاد ...
 ایدر لنگر کبی بوده اندر نده فراز از غنی کاه اولر آخه حذف ایدر ...
 فراز در جمع معنای کلن فرازم دیکج و انکاه ...
 صاحبی بونک دنی اصلن بلا مشد ... معنای جسم شمی نمند ...
 لسان فارسیده لنگا عرییده اندن طویلله تعلیل بر لنگر ترک آکا و زون ...
 دیر مقابل کوتاه در معنای سیه قعه در امتدادی قیودده بولند غدن ...
 او تری لنگ فارسیده جای در از لنگه توصیف ایدر لنگر بوبیده واقع ...
 اول بدر ... نکلون ساکنی بجاه در از که مرکز از و بر نیای فراز ...

این کلام از کلام ...
 این کلام از کلام ...

در ادک بوداده استغای معنای عامک در کده بولند و غی اعتبار به
 در خصوص سیکه در کجای چون وضع اولان لفظ فارسیه **زرف** در تنگ
 بوسیده واقع اولد ب **یت** صد هزاران ماهی از دریای **زرف** **یت**
 در دهان هر یکی در شگفت در کجای **یت** یک برده **یت** زرف در تنگ
یت جد اگر پس یوسف زرف زینش زینجا شب جامه خواب
یت جوی معنای ده استعمال اولور تنگ بوسیده ظاهر در
یت هم شب و هم بر و هم باران زرف این سه تاریکی غلط آرد
 شگفت زانکه درویشان واری کنج و مال روزی دارند زرف
 از ذوالجلال **یت** بیوک معنای ده استعمال اولور تنگ **یت** اگر
 زرفست اگر کرک شب قرار ی کند چون شکم سیر ظاهر بود که
 زرف معنای ثانیه و ثالثه استعاره طریقه درجه طولی
 لسان فارسیه در از درجه عرض چکنه بهادر **یت** زرفست
 یکی خانه خواست در از او بهناش صد کام راست لسان فارسیه
 شول بعد که عرض در ترک این در **یت** در تنگ بوسیده **یت** زرفست
 سوران دان بهان دشت زمین شش شده آسمان کشت مرث
 مبالغه ایله دیک برده غم بهنا در معنای مبالغه بهنادیکه الفاخده
 ایدر تو مندی که مبالغه تنو دیک و او افاده اند و یکی تنگ سابقا
 اولمشدر **یت** دیک **یت** دیکه الفها **یت** دیکه الفها مانا
 اصلی فانی در مانس دن اسم فاعلدر بکثری معنای بوالفک اصلی

زرفست

مبالغه

اصلی فانی ایله دور منک فرفی یا ننده تفصیل اولمشدر بهنا و رانیلو
 معنای اولد و غی بوسیدن اکتور **یت** آب بکون باضان بهنا وری
 اسب و آتامیان آید می **یت** صاحبی بهنا بله بهنا وری فرفا
 ایتماشدر لسان فارسیه در ازی ترک دنده ارغاج دیدکری در
 معنای کسیر در ازه منسوبه مراد اوزن ایدیک نسه دیکر اید
 جک معنای افاده ایون یایی نیت کتور مشله در معنای ترکینک
 ماصد فانی اولد غی اعتبار له ارغاجه در ازی دیر لسان فارسیه صفو
 او بکون وضع اولان عبارت تار در غم ارغاجه تار ارشیه نوذ در
 بای عجمی تنگ **یت** چند تار طمع و بود لاف بر قدم سفله شوی طایف
یت صاحبی تار دن فرفا یتیموب ارغاجه نفسیر اتمشدر
 باصتی لغو اینلوک لازم اولد و غنن امر تری مجازا باصتی به لسان
 فارسیه بهن اطلاق اولور تنگ **یت** زرف را برای حرف کند سکه دار
 بهن لعنت بران کسی که و اگر دیکند بوسیده کرد دانی مجازا
 استعمال اولمشدر **یت** زرف که کردی کند دن مراد شاعر جمع ایدر معنای
 کردک معنای حقیقی سی دگری در کرده که لسان ترکیده ده او که
 کرده در لر اوزن در کاف عجمیک کسه سبله افزنده غی بهنا معنای
 عام اصلیدن معنای خاص علمی نقل کوندر معنای جمعیت کرد اول
 لازمیدر اول اعتبار له مجازا جمع اولمشدر کرد دن در لر **یت** فانی
 اوندند لفظ مرکبدر وصفه موصوف دن **یت** کاب کبی اصلی که در علم

سینه

اولیا قاعده ترکیب تغییر اوست و صفات قدیم اولیاء را نشان میدهد
 چو رنگ دید کلمه کرد اب در لر صوا و زره چو لب و گرمی کند و کند
 او تری **بیاد** دخی او ندن در ترک فام رفه دید و یکا یک که چو یکا یک
 کیدر یکم کرد باد دیر شک بو سینه واقع اولیدر **بیاد** در افتادنا که
 برو کرد باد **بیاد** بر ذکر ز بر پشت او یکفاد **بیاد** و گرمی او شد غندن او تری
 دایره یکدی در لر دایره سن چکر نور یک یک ییده هم یکدی می کرد
 دیر ایقات دایره یک کرد کرد در لر او را سنده غی الفک معنای
 سر اسر **بیاد** سر یک فرقی بیانده تقریر اولیاء **بیاد** همه در جلوه
 کرد اگر **بیاد** و کوکب و اگر **بیاد** نو کاف عمر یک کس سید کرد
 دیر شک **بیاد** بیل اندر نقص مجاز ان می نالد که یکی کرد نذر و مکی
 گفتار است باز بر دست نشان بای از ان می گوید که یکی گفت نذر
 همی کرد است کرد او ندن مرکب بر بوی آرد اسم فاعل از آورد
 دن بوجنس ترکیب اصلی بیان اولیاء **بیاد** دیدار ک معنای بیان اولیاء
 ییده **بیاد** صاحبی اول ترکیب اصلیه واقف اولیاء و چون کرد
 ایچون کرد از لفظ دن تخفیف اولیاء **بیاد** کاف عمر یک کس سید اولیاء
 که نور شک بو سینه ظاهر **بیاد** نزدیک کوکب یوزنیه جعدی کردی **بیاد** بوطا
 لاجورده پوره کردی کرد اسم جامع اولیاء و در اول معنای کلمه و یک نشانی
 اولیاء اسم فاعل کرد دیدن دن اصلی کرده در **بیاد** تر خیم اولیاء
 بنزد و بنی **بیاد** هم **بیاد** دیر شک **بیاد** روی مامون یکیش

منکر کردن عطر داد و خلق دریا سرفه کرد

از کر است نیز کرد منکر کردن عطر داد و خلق دریا سرفه کرده کرد
 کرد دیدن ناخود در **بیاد** عمر یک کرد دن دید کلمی دو ندن او تریدر فلک
 تیشها استعاره طر بقید و رخ کرد دن دیر لر شک **بیاد** عجمی برده مطبوع
 اولیاء مردون که کاوه تابع اولیاء و رخ کرد دن کاه اولیاء و خلق
 حذف دیدر لر یا لکوز کرد دن دیر لر مراد کلمه فلک و لر شک **بیاد** انو چون
 بوی که کرد ان اولیاء کرد دن که اکلمایه کرد انو کرد دن کاف عمر یک
 فتح سید اولیاء کرد فعل ماضی در کرد دن دن که ایک معنای در نه ایلدی
 دیک ییده **بیاد** هم کرد دیر شک بو سینه واقع اولیدر **بیاد** دایره که
 کرد اشرف خرد او مظهر بر دو جانیک کاف عمر یک کس سید اولیاء
 کرد **بیاد** معنای کلمه بو سینه ظاهر در **بیاد** چنین پیران بهمان
 کرد که دشمن نذر در خرد مندر **بیاد** دایره که گفت زال با ستم
 کرد دشمن توان حقیر یاره شمر کاف عمر یک کس سید اولیاء
 ادمدن بر شک سمیدر که لسان ترکیده دخی او که کرد در لر اول شک
 اولیاء و غی ییره کردستان در لر **بیاد** آیین لسان فارسیده شول
 نشه شک سمیدر که عرب دینده او که قانون دیر لر رسم در لر ترک دینده
 نوره در لر شک **بیاد** کوز لک دن وفا او ماکه رسمی بول لر لر آیین
 و رسم آیینیه کاه اولیاء امر لا تمدن تغییر دیدر لر **بیاد** توره و عادتده
 معنای لزوم اولیاء و غندن او تری شک **بیاد** که ناز لک بر تو نفرین
 بود پس زنده یکا دوزخ آیین بود **بیاد** سول سندن در که عرب لسان

اول مح

او ندن عبارت او سبب تغییر ایدر ترک بر دو زبده دید که برده و یکسان
 دیر ترک است که سنگ مملو بدخشان بودی پس قیمت لعل و سنگ
 یکسان بودی آینه سانک مغالنه مناسب اولفتدن او تری
 بر یکی همان ده دیر ترک بوییده واقع المشدیر اندر همان بر یکی سان
 شکست فرازست پیش از پس مرثیت صاحبی بوقا
 ده خراب صولیشدر سانه که معاسن ویر مشدر کاه خوی معاشن
 ویر مشدر آفر کار اعتبار معاسن اختیار ایشدر را یکسره سله استعمال
 ایدر لر آیین و سان دیر ترک بوییده واقع اولبدیریت فراکش
 چنین است آیین و سان مرور بود این آن جهان کنون جمع اسباب
 پیش جوان بد اشناهی آیین و سان هست معاشده ده مجان
 استعمال و نور شکل و است دیگ برده شکل و سان در ترک بوییده
 واقع اولبدیریت کوی شفقت شکل و سان از برده شام
 طبلسانش سان تشبیه مقامنده استعمال و نور شک بوییده در ظاهر
 در بیت عقل کل را بسا بام شناس نردبان بایه سوی بام چو
 قلم سان سرش بر خط تسلیم بشوی از خاطر او نقطه بیم عباده
 آیین ده ده هم توسع ایدر مثلای ارق یساق دیگ برده برک و آیین
 دیر ترک است سوار و پیاده بایه و برک همه زیر جوشن همه زیر ترک
 برک ارق معاشنه ظله و یک سابقا بیان اولمشدر شون محله که بر کله
 بهارک فرقی بیان اولندی سان لفظ مشترک در بلکی برده سان در لر

در لر زبان فارسیه شک دقتیک بویینده ظاهر در بیت خورشید تیغ
 نیز تر آب می دهد مترج که نیزه نوسان کند همی ترک نشانه سان
 در نام و نشان دیگ برده آد و سان دیر نشان است دیگ
 سان است دیر ساز اسم فاعله کلور مندر کور فعل دن کار زد یکسان
 بو معنای در سازنده دن ترخیم اولمشدر جالی سادنده دید و کلر
 جال و غنی سنده نک دوزن دوزد و کندن او تری در بر بوم
 در لر زبان فارسیه قرارگاه در که عرب او که وطن دیر
 ترک دنده بر در لر متوطنه ترک بر بود بر بر قرارگاه معاشنه ایدر یک
 بوسیدن اکلنوریت فرستم نزد یک فراسیا نه ارام جویم برین برنه
 خواب لفظ مشترک در لر فارسیه ده متعدد مغالری واد در لر
 بیان اولبدیریت یورتر دیر یورت دیگ برده هم بر و بوم دیر شک
 بوییده دن ظاهر در بیت بشادی ره مهر برداشتن بر و بوم خود
 پاک بکذاشتند زمینی که دارد بر و بوم سست اساسی بروست
 نتوان درست نموز اولان یورده بوم آباد در لر خراب اولان
 بوم و یون در لر شک بوییده واقع اولبدیریت در ان بوم باد
 و جای مان زمانه بسی کنه دارد نهان چو مرغان ده یاد کن خانه
 رازها کن مر این بوم ویرانه راه نقش بر نه ترکی دل و زمین
 اطلاق ادر لر استعاره طریقه بوم در لر شک بوییده واقع اولبدیریت
 بشا بصد بار هم شک دیبای روم پسندیده نقش و بسندیده بوم

در لر زبان فارسیه
 دوزن دوزد و کندن
 در لر زبان فارسیه
 دوزن دوزد و کندن
 دوزن دوزد و کندن

همان دلی مصری و دیبای روم که همچون بهاری بدار نقش و بوم در
 مستور در که لشکر بریده که تخوم در لر بو عبارت ترک داند ده شایع
 صنوبر صنوره در دیگ برده تخوم تخوم در لر **جند امکی**
 که باشد روز و شب عدل و انصافش در انجی مرزبان **بان** یکی معانی
 اید و یک جهان باشد چنانکه فرقی بیان اولند و بی برده نفر بر اولند
ب صاحبی مرزله بوی فری ایتیموب بومک معنایه بیانده
 ایتیموب که **بوم** ایکه معنایه کلور اول با بقوش دید و کلری قوش کم
 دیرانه لرده اولر که او و ثانیاً صنوبر و سرحد معنایه کلور بوم مقادیر
 بر غلطی دانی اولر که بوی الفاظ فارسیه دن صاغشلا بوم عبارت عربیه
 در با بقوشک اسمی لشا فارسیه کوچ در ترک سابقاً جفله کوچ فرقی بیان
 اولند و بی برده تفصیل اولند **ب** کوکه مقابل اولان بر در بر و کوک
 دیگ برده بوم زمین و آسمان در ترک **ب** جسته ره از هیبت بیغ یا
 یه زمین بودند در آسمان **ب** زمین و آسمان کاون اید ب جفت
 کلور بشکر دی دهمقان جهان مفت **ب** سهر لفظ مفرد در
 لشا فارسیه کوکل اسمیدر ترک گفته حصار نو اورا سپر که ای فلک
 نو بکین دار **ب** لفظ مرکب بر بوی آس در در کمرن معنایه بر
 بوی ده مان در بکتر معنایه مانستن دن اسم فاعل در اسمانک
 کوکه اطلاق معنای بر کنی شک و نده تحقیقی اعتبار لیه در اما غلبه استی
 منزله علمه وار مشدر اولر که مننه که صوبله دونه زبان فارسیه

علا
 در زبان دن جوانان از ده
 معنایه در ام جو بطوریکه
 در ام جو در ام جو
 نه که بویته در ام جو

فارسیه آتیا در لر اصلی آس آب در یار زیاده اولند در سین مکشول
 الف محمودک جفنده نوع ثقلت اولند غندن او تری را لر نه یا کتور
 در تلفظده سهرولت معلومین مثلاً **آتیا در یار** **ب** **شاه باخ**
 در لر شول در کمرنه که طوار دو نذر **خراس** در لر اصلی آس خدر در علم
 اولیای قاعده ترک تغییر اول مبضالیه تقدیم اولند مشدر دیا ر عیده
 در کمرنی فوله دو نذر در لر مش **ب** پیش شهر عقل کلای بن حواس چون
 خزان چشم بسته در خراس اول سیدن ابتدا و صفده اسمن خراک
 قوشکر در شکدی دو نذر در خرا اولق لازم کلور صفدر دو نذر رسه
 دخی خراس در لر ترک عم خیم بور با عیسنده دمشدر **ب** **مایم درین**
 کبدر دیر نیه اساس جوینده رخصه همچو موری در طاس اکاه نذر از منزل
 آمبد و مراس سر کشنده و چشم بسته چون کاو خراس **ب** **ده آسمان**
 کبدر بر بوی ماندر که معنایه بیان اولندی بر بوی ده خان در که
 معنایه او در ترک خانه ایله که فرقه بیان اولند مشدر تور کلر قاره
 اولر نیه خانان دیر لیره بکزد کنند او تری **ب** دخی ترک بکزد کنند
 او تری ترکمان در لر **ب** وجهی بورادن ظاهراً اولر **ب**
 این اسم اشارت قدیم چون شک او یله **ب** فرقی بیانده تفصیلی کشدر دخی
 اول معنایه در اما مخصوص در بر فاج مادیه مثلاً **ب** **ب**
ب در لر **ب** که با ما باید فرستادش که امروز باید یاد داشت
ب در لر **ب** که با ما باید فرستادش که امروز باید یاد داشت

له

لنگه تکلوی تخصیص نهند از من جهت المعنی قصاصا بقضا ایدر سنه
 یو قدر بونگ کبی لنگه عمر به و ارد در یک یک یک مبداء عدد در که
 لنگه عیده او که واحد در لنگه یک ساعت یک لحظه یک دم و گنه
 کون می شود احوال عالم **یک** شول معدود در که معنای یک یا یو
 موصوفه در تریا دله او که بر در لنگه **یک** مراد دست مهرهای خو
 خوشین فریاد که هر یکی بد که کونه دارد هم ناشاد **هر یک** لنگه
 یا یای شتبله موصوفه و صفت است در معنی جامع و کلی **یکی**
 معنای محدود که ترکی و لاج او نند بر لنگه **یک** استمال
یک از و ز پر و دی و فردا هر چار یکی شود تو فردا
 معراج اولی واقع اولی فردا آنک معنای یارن در معراج
 تمانین که فردا آنک و کبر بر جوی فردا در معنای یارن و کوز
 بر جوی می آید در اخوند یا حذف او شد معنای کل و بکدر
 آمدن دن او در عالم کون و فساددن بخرد که امر در و اولی
 بخرد اولی بکدر یکی معنای یک او لور یک و استمال او لور
بیت در و بنده وجود هر یک همچون خود شک همیشه در یک
نمای قات در بر قات کنای در لنگه کنای و نمای در
 نته کم بومک جمع **بیت** در و ننگ راست شد از جوی
 کا چو تو فرزند را دمار ایام را شول سار که او چو تکیه است
 او کاسه نای در لنگه کا او لور اخوند خوف یا یی خوف

ایدر

ایدر لنگه سابقا تر تارک بیانده ذکر اولی در **ده** قات
 در اما شول ننگه خیز اولوب و محیط اولی یعنی اگر ی اول و بر سنه نور
 کلام قلمی و صوغان قلمی یکی **یک** ندر او بجز خود کردن شک بر
 جویدر کلشن فم که کوک بر غنچه و نه توی در **نوبک** ده افوندن
 خوف یا یی حذف ایدر لنگه بود در لنگه اندر اما بر معنای آلت و کلر
 هم طاش لنگه شک در دنگ آلت نه خوب **یک** اگر که در دنگ
 از خوشی فرو کوک زبان چون آره کردی در نه خوب یا غ
 آلت نه با در لنگه فاشیک بویتند واقع اولی در **یک** نه پایت
 جوی برداشت جهان بنام از غم بت را از روی بوسه دلبر را بایست
یک بویتند دخی معلوم در درین کسب نیکی برکش
 آواز که کسب در یک کویا کویا باز نیکی را ده صد ای درین راه که
 بالا کسب دست و در تمش چاه نمک معنای تقریر اولی ان ایدو یک
 قی ظاهر در **یک** صاحبی نه این لنگه تفسیر است در فاشیک بنیل
 استرا دایستد **یک** جای بر در محل معنای شک بویتند در ظاهر
یک جای آنست خون موج دند در دل لعل زمین تعابین که حذف
 می کشید باز از رش بتون و شنبه باب سیاه **یک** جای بر کر نروید کیه
 نر معنای ده مجازا جان دینوز ننگ بویتند واقع اولی در **یک** جو
 خفیس را کرش تربیت کنی **یک** جای بر که بوسه که خسران شود
یک لفظ مرکب در بر فنی جای در بر معنای و بر فنی ده گاه در

در

مویا دمک اولور دمش انورنیک بو بیتله استرهاد انمشدر بیت
 ای بر اطراف ملک فرمان ده وی بر اینای دهر بار خدای تعین
 معنده خطا انمشدر استرهاد اندر اصابت انما مشدر مریز بویته
 ددویک معنایه دلالت یوقدور مذکور کتایده اولان جمله غرایبیدن
 بری ده بودر که بارگاه روزن دمک اولور دمشدرستان ایلکاهمک
 فرقه بودر که ستانده وسعت و فسحت منظر و فنده و قدرت و کثرت معتبر
 کاه ده بونلمر معتبر و کدر اندر صکره ستان منظر و فنده نسبت معتبر در اندن
 او ترودر کی ستان بالکوز اولنمر کاه وی کاه و یگی ده در لرنی کاه ایل
 ناکاهمک فرقه بی ایل ناک تفصیلی خلنده ظاهر اول کدر کاه و ارگاه
 یوقا دیگ برده جم کاه هست کاه نیست در لرنیک بو بیتده واقع اولور
 بنده پیر خرابانم که لطفش دایم است ورنه لطف شیخ زاهد کاه
 است کاه نیست و قنده دیگ برده بگاه در لرنیک بو بیتده ظاهر
 در بیت به بستن بمان که فردا بگاه بنزدیک یعقوب کیریم وقت و کلک
 اولان نشیبه ناکاه اولدی در لرنیک بو بیت مکرردن ظاهر در بیت مکرر
 از بیضه برون آید و روزی آدی زاده ندارد خبر از عقل نمیز
 انکه ناکاه کی کشت بجای نرسید وین تمکین و فقیهات بگذشت
 از همه جزیره لفته مشرکه در یک مجلس معانسه ده کلور تخت او زرنده
 بادشاهملک اولور اجمیر نده تختگاه در لرنیک سریر بادشاهی در لرنیک
 بویتدن ظاهر در جو آنک رفتن کند جان پاک جبر تخت مردن ج

چه بر روی خاک **کاه** اصلگی تحت در لرنیک بو بیتده واقع اولور بیت
 برادر تر اکاه تحت کیان بتوشاد معوم درین دودمان معنای ترکیب
 علمیه نقل و لیاق مضایق بقایا و لنور قاعده ترکیب تغییر اولنمشدر نقل
 علامتد یحون **بیت** صاحبی خلیه تفسیر بشدر و اوسدی نک
 بو بیتله استرهاد انمشدر **بیت** خدایم رجان افرین شاه را که
 زیاست بر خسر وی کاه را تفسیر نده خطا انمشدر و انمشدر دنده
 اصابت انمشدر **بیت** مذکور دده دویک معنایه دلالت یوقدر
 تختگاه بادشاهملک طور دخی شهره صفت اولور تختگاه قدیم در لرن
 اول وقتن تحکامدن جز اولان کاه معنای اول و زرنیه اولور تختگاه
 معنای تحت بری اولور کاه فنی معنای اولر اولسون کاه اولور
 الفنی حذف ایدر لرنیک بو بیتده واقع اولور **بیت** شبان وادی
 این کهری رسد برادر که چند سال بکان خدمت شعیب کند ارکن
 دیگ برده جم بیکه ندر لرنیک بو بیتده واقع اولور **بیت** بکه نرسید ایدر
 چنین از غرور زمین که چون عرض کاه نشور لسان فارسیده تر ادا
 تفصیل در نیه لایح اولور سه مدخولک مدلولنده مرتب معناسن
 افاده ادر وقت مرتب ارکن لکله اولور ایش بر نیه کارگاه در لرن
 الفنی کاهک حذف ایدر لرنیک کاه دخی در لرنیک بو بیتده واقع اولور
 شهر آراسته چون کار که انگلیون خاصه چون باغ شود از رنج
 کلار نکین کاهک بر معناسن دخی قویجیلرک بونه سیدر لرنیک

هک

بوبیدن ظاهر در **چنان** خدمت او از عوار پاک شود بر آن مثال
 که **بسم** بنده اندرگاه شمس خرمی گاه داماد معشقه کلور در و بوبیتی
 اول معنی او زرنیه معیار جایده کتور **ر** شادمان است بدو جان
 ممالک زان سان که بود شاد دل و جان عروسان از گاه گاه کاف
 عزمی ایلد اولی ای همان معشقه کلور تنگ بوبیده ظاهر در **ر** شوق
 روی تو شامان بدین اسیر فرای همان رسید که آتش بروی گاه
 رسید همان بازه سینه بیک گاه در لر گاه یک دخی الغنی خذف ایدر
 که با در لر شول نشین صمان قیر لفظ که کبر بر بوی گاه در بر بوی ربای
 اسم فاعل در بودن دن الفله یا خذف و نمشد رکشان ده یک گاه
 بو معنای در رکشان اسم فاعل رکشیدن دن معنای ترکیبی صمان
 چکیده رک که یک موضع مخصوصه شبیه با رکشان و مشد در او اجوا
 بلر ز لک بر اریه جی اولد و غی بر در تنگ شمس خرمی بوبیتندن
 اکلور **ر** جناب بار که است راز از دحام ملوک زمانه خواست
 که نسبت کند بگاه رکشان **ر** نالسا فارسیده دکل معشقه در
 عرب دلنده اول معنادن لیس یا تغییر ایدر لر مثلا اردکل دیگ
 یرده **ر** نام داشت عوب لیس بر جل یر فو مند دکل دیگ یرده
 ناخود در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** خدای خود بخش و بخرد
 نوازه همان ناخود مند را جاده ساز گاه اولر نادان الغنی خذف
 ایدر لر بر نه هار غیر مفلوظ کتور لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** ان

فلفوظ کتور لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** ان

ان نه من باشم که روز جنگینی پشت من آن منم گاندر میان خاک
 و خون بینی سرنی اول نون حرف آخوه اولشد و رجبی اول خذف الفدن
 بدل بر با کتور لر مثلا نیم در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر**
 می آید از حق ند امتصل تجوع ترایا تجر و فصل رنم آتش عشق در
 کائنات نیم من ز آب و نیم من ز گل اما قیاس اول نون استمتصل
 اول الفدن بدل لازم اولمز بالذات متصل اولور مثلا ندانم در لر
 تنگ بوبیده واقع اولد **ر** من ندانم فاعلا فاعلا شکر کوم بهتر
 از اب جتا ندانک معنای ترکیبی بلور دکلن در لسانا رسیده
 یوی معشقه در عرب دلنده اول معنادن لفظ یا تغییر ایدر لر مثلا
 بر نشسته دن و اری دیو صور لفظه **ر** در عرب **ر** در یو قدر یک
 یرده نیست در لر عرب لا رطب ولا یابس **ر** در غم یا تر است و نه
 خشک است در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** چنان کامله
 یا کمرست و یا سرد چنان عادل یا خشک یا تر نایله یک فریق
 بوندن ظاهر در که بر نیک استعالی صیغ اولمز مثلا نامرد در لر یا مرد در لر
 بلکه مرد نیست در لر مرد ناست **ر** در نوز نه اول مور نه بود یک یرده
 نه آن بماند نه این در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** نه عمر حاضر
 بماند نه ملک سکندر **ر** نزاع بر سر دینی مکن درویش **ر** نه عمر حاضر
 امیلی عمر حفرة قلور دکلر لسانا فارسیده شول معنای افاده
 ایدر که ترکیب دلده اندن سیر که تغییر ایدر لر مثلا ترک دلسوز دیک

ان نه من باشم که روز جنگینی پشت من آن منم گاندر میان خاک و خون بینی سرنی اول نون حرف آخوه اولشد و رجبی اول خذف الفدن بدل بر با کتور لر مثلا نیم در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** می آید از حق ند امتصل تجوع ترایا تجر و فصل رنم آتش عشق در کائنات نیم من ز آب و نیم من ز گل اما قیاس اول نون استمتصل اول الفدن بدل لازم اولمز بالذات متصل اولور مثلا ندانم در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** من ندانم فاعلا فاعلا شکر کوم بهتر از اب جتا ندانک معنای ترکیبی بلور دکلن در لسانا رسیده یوی معشقه در عرب دلنده اول معنادن لفظ یا تغییر ایدر لر مثلا بر نشسته دن و اری دیو صور لفظه **ر** در عرب **ر** در یو قدر یک یرده نیست در لر عرب لا رطب ولا یابس **ر** در غم یا تر است و نه خشک است در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** چنان کامله یا کمرست و یا سرد چنان عادل یا خشک یا تر نایله یک فریق بوندن ظاهر در که بر نیک استعالی صیغ اولمز مثلا نامرد در لر یا مرد در لر بلکه مرد نیست در لر مرد ناست **ر** در نوز نه اول مور نه بود یک یرده نه آن بماند نه این در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** نه عمر حاضر بماند نه ملک سکندر **ر** نزاع بر سر دینی مکن درویش **ر** نه عمر حاضر امیلی عمر حفرة قلور دکلر لسانا فارسیده شول معنای افاده ایدر که ترکیب دلده اندن سیر که تغییر ایدر لر مثلا ترک دلسوز دیک

چنان کامله یا کمرست و یا سرد چنان عادل یا خشک یا تر نایله یک فریق بوندن ظاهر در که بر نیک استعالی صیغ اولمز مثلا نامرد در لر یا مرد در لر بلکه مرد نیست در لر مرد ناست **ر** در نوز نه اول مور نه بود یک یرده نه آن بماند نه این در لر تنگ بوبیده واقع اولد **ر** نه عمر حاضر بماند نه ملک سکندر **ر** نزاع بر سر دینی مکن درویش **ر** نه عمر حاضر امیلی عمر حفرة قلور دکلر لسانا فارسیده شول معنای افاده ایدر که ترکیب دلده اندن سیر که تغییر ایدر لر مثلا ترک دلسوز دیک

یرده **باز** در لر سوز دیگر یرده یا نشان در تنگ بوینده
 واقع اولدیریت کمر کسی وصف او زمین پرسد یاد دل از تنگ
 گوید باز نایله یک فرقه بود ادن ظاهر اولور که بر تنگ استعمال
 صحیح اولدونی یرده اولی استعایل صحیح اولور مثلا نادان در لر یا
 در لر نادان در لر بعضی یرده کسک دخی استعایل صحیح اولور
 مثلا **ده در لر** **ده در لر** **ده در لر** **ده در لر** **ده در لر**
ده در لر اما مغالری مختلف در ناکسک معنایه که دکلر
 تنگ بو معرعدن ظاهر در **ناکس** بریت نشود ای حکیم
 ناکسک معنایه که سوز در تنگ بوینده ظاهر در **کسک** نایه
 من یا کسم کرم دست گیری کای رسم نایچیک معنایه نشنه
 دکلر تنگ بویندن ظاهر در **تکفتا** من کللی نایچیز بودم ولیکن
 مدتی باکل نشستم نایچیک معنایه نشنه سوز در نازنگ معنای
 عورت دکلر نازنگ معنایه عورت سوز در **اما نامرد**
 مستعمل در نازن مستعمل دکلر اوید دیگر یرده نه زن در لر
 اردکلر عورت دکلر دیگر یرده نه مرد است و نه زن در لر
 فلانک الفن ها غیر ملفوظیه تبدل در لر تنگ سابقا بیان اولسند رشا
 فارسیه مدلول ناینگ مقابله مندره تغییرید لر مثلا احتیاجلو
 دیگر یرده **نیاز** در لر احتیاج سوز دیگر یرده **نیاز** در لر
 لفظ دخی یا بمن وجه مقابله وارد در مثلا سکه دیگر یرده

در لر یی دل
 در لر یی ده

دیگر یرده نه دست در لر
 اردکلر

یرده **باز** در لر سوز دیگر یرده یا نشان در تنگ بوینده
 یا ایلدند او را تنگ در بانک مدلول یا معیت در نی نگ او کتفا
 مدلوله انفراد لازم اولدونی اعتبار له در **باز**
 اویند در تنگ بویندن ظاهر در **هم** اندر زمان روی و شد غید
 با مر خداوندیم و امید توقع خیره عرب دلنده رجاء دلنده امید
 ترک دلنده او در لر امید وار کسیه موسی وارد در لر نویند اولان
 او موسی یوق در لر توقع شره عرب دلنده خوف غم دلنده بیم ترک
 دلنده نور قود لر **ترک** نور قوسیک قوسیه یوق
 در **مطلقا** قود را اولان جعدن اولسون تنگ بوینده ظاهر در
 نشست از بر اسب نازی میمند همی رفت ترسان زیم کزند او کشتن
 اولسون تنگ بوینده ظاهر در **جسام** ز عشق ای جد درینم که بام
 نیاید همی ترس ویم شاعرک ترس دن مرادی شره توقع دن نور قود در
 لشا فارسیه شول حالندن عبارندر که ترک عینک یا بد تغییر در خوفه
 خصاسی یوق در انیمک گاه نور قودن اولور گاه جیادن اولور او مانجی
 نشنه دن ده کثیره اینور عرب دلنده اول حالندن مبالاة ایلد تغییر
 در لر تنگ بویندن **کلنوریت** چه غم دیوار امت و راجو باشد چون
 نویشیه بان چه باک ز موج بحر انرا که باشد نوح کشتی بان باک دن
 مراد نور قی جان نشنه دن انیمک در هیچ نشنه دن انیمین کسب نی باک
 در لر تنگ باء عربیله باک معنایه ز ذکر اولان باء عربیله باک در یی نشنه

بله

در لر یی دل
 در لر یی ده

در لر یی دل
 در لر یی ده

علامه شیرازی بر کون سواقده که رکن بر عورت یوقاردن
 باشند انتمش علامه دونه یوقاری پاک نیست مولا سر چشماکت
 دمنش علامه ده اتمش آری عشره عشره است آردین مراد اوت
 معنیدر اما ترک دنده آری پاک معنیه در بو اعتبار پاک مقابله
 سنده ذکر ی نوع لطافتن خایه دکلدر عبارت انارک ذکر می گی
 بویتیده **مَنْ أَكَلُ رُمَانَهُ انَّارُ انْتَه قَلْبُهُ اَرْبَعِينَ يَوْمًا رُمَانَهُ دِيُوْرَب**
 انار دیر دنی عبارت سیرک ذکر می بویتیده **شکرهای کی گشت**
 از سنان سیر جوهر کندانای خورد شمشیر سیردن مراد بورا ده
 طوفدر اما لغه مشتکه در مرسان معنیه کلور اول اعتبار کندم یا سنده
 ذکر ی کلامه نوع لطافت و رشتدر دنی عبارت سورک ذکر ی
 کبی که بوحدشده یا اهل الخدو ان جابر اقدضع لکم سورنا دن
 مراد اگر چه طعاندرا اما معنای فرا اعتبار به خدو ملا بدن اول اعتبار
 اکثک جمعده لطافت وارد دنی عبارت ذکر ی کبی بویتیده
 معلومدر **خسر که زیست با همه خوشنونی** انیک بتا زیانه
 نورام شد انیک دن مراد اگر چه اشته شمدی دمکر اما ترکیدل
 معنای اعتبار به توسن یا سنده ذکر ی لطیف دوشبدر **الشیر**
 فارسیده شول حالتدن عبارتندر که ترک دنده اندن بلک لفظیله تعبیر
 ادر لرتکه بویتیده واقع اول بدر **از ان میتبش در دل آمدن**
 که زبک منش بود و زبک شناس **صاحبک جمله فرا**

فرایسیدن در بریده بوکه مر اس قورقوئرس معنیه ویم معنیه دمنش
 فردوسینک بویتیده استرها داتشدر **نبرد مران کسک شنه نا**
 ساس دلش اندر زمر سوهر اس معنای مر اس تعیین ده خطا تشدر
 واستها دده اصابت اتامشدر بیت مذکور ده در ویک معنایه
 دلالت یوقدر بر زد و کمر معنایله ده مراد شاعر تمام اولور بلکه اول
 معنادن بلک معنای دنی انب در مقام کلام مزور دن خطای
 او بوکه اول و ج عبارتک معنای بر صاعشدر **مراسیدن**
 دن مشتق در **کبی ترسیدن دن خندان و کمراینده بو اسلوب**
 او رینه لسان فارسیده بو صیفه بمبالغه او ندر قایه انتمش کبی
 هم مرسان دیر **کشیکم اول پریم و مرسان** قبی مشکل کلور آکا
 مرسان **بوی که لسان فارسیده شایع در فردوسینک بویتیده ظاهر**
 زجنگ و پرو باز و بال او بگردن بر آن هول کوبال اولفقه عریل
 قورقونسنیه در لسان عربیده هایل در لرتک وصفی در صوبه حاصل
 کبی بیت مذکور ده واقع اولان هول هایل معنیه در مبالغه
 مصدر ی فاعله اطلاق ادر لر رجل عدل در لر معنای عادلده مبالغه
 قصردجک منظرده یک هوک تأثیرندن ناظرده حاصل ولان حالت
 هول اطلاق ادر لر نماز آهونک ده یک هول اول معنایه در مونا کرده
 ترساکده متاثرک وصفی در مؤثرک وصفی دکلدر سابقا کین اید
 ناگک فقر بیان اولند و نی برده معنای ناگ فقر بر اولبندر

نثرند ز او بمجمله متغیر الحال در تنگه بوییدن اکلنور
جای اگر نیست ز نخت نثرند چون علمی خسرویش بلند
اول معنای عامک تحسده مندرج اولدونی اعتبار له ملول کس
نثرند در لرننگه بوییدن اکلنور کنونم ز قدر زمانه نثرند مرافق
ناید از لهو خند فرو مانده فالشده ده در لرننگه بوییدن اکلنور
خود نیز دارم که چون دل نثرند بماند کند در دم آسان او ملد
یکلمشده ده در لرننگه بوییدن اکلنور بر هر دو جسته جوشیر
نثرند صولشه نثرند در لرننگه بوییدن اکلنور کنون سنوت
در دمندی گرفت کلت رنجت لاله نثرندی گرفت نون اول
نثرند معنای ذکر اولاند اما نثرند باید باسی ده داسی ده حمیدر
قرل بویه اغاجیدر تنگه بوییده واقع اولددر نکر باسی
باشد بسان پرنده نه هم رنگ کلنار باشد نثرند ز او بمجمله
قیلودر تنگه بوییدن اکلنور هم بسر سوکوار و نثرند درم
کشته کردان ز فوخ بلند معنای مذکورک لازمی او مانع برین
حال ده درم در لرننگه بوییدن اکلنور خسروادر زمان
معدلت نیست جز زلف یار می درم آشفته و بریشان حال
اولدونی اعتبار له او یک لویه ده درم در لرننگه نثرند درم
بوییده واقع اولددر کیران ایران ز اول بهم بگردند جوشیر درم
نثرند دنی درم در لرننگه بوییده واقع اولددر بیت می ز آسمان کرس

کرکس اندر کشیده و در بانگ و درم بر کشیده شمع این کس
تشت شمعان طرف شمع در تنگه خامه ان طرف خامه در جامه
دان طرف جامه در معنای دان سابقا سخن دان اید خودان
فرقنده بیان اولمشدر ترکیب دلدن تحریف یدوب شمدان و دوطری
در اطلاق معنای ترکیبی اعتبار له در لرننگه بوییده انوک اسم
خامه در لرننگه بوییده نظام در بیت میل در سرمه دان
چنان شده سخت که بن شمع در سر لکنی ترکیب دلدن لکن و دوطری
لرننگه بوییده اسع تشت در تنگه بوییده نظام در بیت کرس تاج
خواهی و ز تنه تشت ملک عرافت بیاید کدشت عرب تشت
تغیر اتمشدر طشتک بوییده واقع اولمشدر بیت وقع
الطشت غیر تنگه لکن لم یقع و نیکه تشتک معزیز در وف
نظایه تبدیل اولمشدر واقع اعلم نثرند جامنگ معنای اصلیه
اعتبار له ملبوس دن و غروش دن عام ملبوس تن جامه در لرن
اصل جامه و تن در علمیه نقل اولند قده قاعده ترکیب تغیر و لوب
مضاف له تقدیم اولمشدر مغروشه جامه خواب در لرننگه بوییدن
نظام در بیت جد اگر دپس بوسفت خیاب ز پیش زلفی اشب
جامه خواب جامه خوابک صلی جامه خوابدر اضافده علمیه نقل
اولند قده علامت اضافت که جامه نکر و نده غی هر ماکسوره اید
خلف و لنما غله قاعده ترکیب تغیر اولمشدر اما کثرة استعماله

جامه ملبوس داده اعلام غالبه دن اولمشدر اطلاق او زرنیه بیا
 قرینه ذکر اولمشدر قیاس یک در شک بویتده واقع اولبد بر سر این
 سبزه در قحان چون جامه عبیدیک بختان استعاره طریقیست
 مذکور دیگر بر این کبی جامه ده از نهاده استعمال اولنور شک بویتده
 واقع اولبد بر شک بانگ و نغمه چون نجران و زو جمل سرخ
 شده جامه در آن **قباده** قحان چشندند شک بویتدن اکلنور
 نه من زان می کشم دامن ز رایت که روزی چند شک
 آمد قبایت جامه ایل قبایک فریه اولدر که او یک طوق اولنه
 جامه در لرا اما قباد منزل قبا او یک آجونه مخصوص در شک بویتده بود
 مستعملدر که جامه قبا که در در قحان او یک طوق قفایه بر کوب کبی
 آجونه شک بویتدن ظاهر در **چون کل از شکست او جامه**
 قبایک حافظ و ان قباد ره آن قامت جالاک انداز **سال**
 فارسیده کافرک مشرکه کبر در لرموقده تر سادر لرمقیم مقامده
 کبر و تر سادر لرم شک بویتدن اکلنور ای کبری که از و انتر غیب
 کبر و تر ساد و طیفه خورداری دوستانرا کانی محروم نو که باد شمن
 نظرداری مشرکه کبر اطلاق بویتدن ظاهر در **هر انگس را که**
 مذهب غیر جبر است بنی فرمود که او مانند کبر است چنانکه ان
 کبر نزدان اهرمن گفت **مرا این نادان و امواج این و ان گفت** محبوس
 دخی که آتش پرست لرد در کبر بد کلری شک بویتدن ظاهر در

بیل زده

یت اگر صد سال کبر آتش فروزد اگر یکدم در واقع بسوزد
 مشرک اولد غندن او تر بد و خالو خیره یزدان در لرم و خالو شتر
 اهرمن در لرم بیدوب مایه نقاشه نسبت اولنور شک بویتدن
 ظاهر در **یت** اگر دخیارض رضشان ز فعل یزدانست **ز فعل**
 اهرمن است آن دوزلف چو کان زن بدین دلیل می مانوی
 درست کند که خیرهست زیزدان و شتر اهرمن اهرمن بورا
 الف ممدوده ایل مذکور در مها مشرک در الفک فقه سی و هانک
 سکونیه مستعملدر شک بویت سابقده دخی فرد و سینک بویتده
 واقع اولبد **یت** برقت اهرمن را با فسون بست چو بر نیز
 بار کی بر نشست اهرمن ده در لرم شک بویتده واقع اولبد **یت**
 چنان دان که درین اهرمن است **ایم** خلق را اهرمن دشمن است
 کبر لغت مشرکه در جوقال معنیه ده کلور شک بویتدن ظاهر در
یت یکی کبر پوشیده زال دلیر بجیک ندر آمد بکر دار شتر کافک
 قوه سبله با کبر سه سله دکلدر ضمه سبله در شک بویتدن ظاهر در
یت چو بشیند شد چون یکی باره اهرمن بر پوشش پولاد در
 نقش کبر **یت** آفرین یار دجیدر آفریدن دن اسم
 فاعلدر حو تعالی به جان برتد و غندن او تر و آفرین در لرم شک بویتده
 واقع اولبد **یت** آفرین جان آفرین پاک **یت** آنکه جان بخشید
 و ایمان خاکداسوز اختر **یت** ادن کسبه سخن آفرین در لرم جان

ده

رو

برفت و بچون حیثیت به جهان آفرین در لرتنگ بویسته واقع اولیدر
 جهان آفرین تا جهان آفرید ازین خوبتر کسی ندیده اصل
 کلام آفرین جهان آفرین جهان آفرین سخن در علمیه نقل اولیا مضای
 الیه تقدم اولمشدر مقام حسین ده آفرین در لرتنگ بویست سابقه
 مذکور آفرین اول اول مغایه در آفرین جان آفرین باکم و پیری
 بروجه سله صورت خاک که کم اولدی مسجود ملک مسجود جان سنی و
 ام الکتاب کن کان بومغایه لرتنگ مقابلی در قرش و پیری
 در یک برده قرین اندی در لرتقرین اول مغایه کلدی بویستدن ظاهر
 در جن گفت شاه جهان کیتباد که قرین بد بر زن نیک باد
 تو نیک اصلیا آفرین در نالسا فارسیه سلب اچوندی عرییده کیه
 ایس کبی نکه سابقا ذکر اولسند نایله نیک فرقه **نیک بایان**
 زبان را و بچیلد بر تحلیله صفت اولر مثلا شیر زبان در لرتنگ بویسته
 واقع اولیدر **موج** کان جو بود اتفاق شیر زبان را ابدرا اند
 پوست **در لرتنگ بویسته** واقع اولیدر **زبان اندران**
 که نکره کشت طوس نو کفتی که پیل زبان یافت کوس اما صفت مخصوص
 در کلدر بر تی اولمیشده دنی صفت اولر مثلا کور زبان در لرتنگ بویسته
 واقع اولیدر **براکر** خواهی ز شاه جهان جو غم زبان ناتوانم
 دمان **بهر القریب** صاحبک کلامندن اخصاص الکونز صنف
 اولر زبان بویستد بر تحلیله فقنده استعمال و لنور شیر زبان بپیش

شیر درنده را خواجگاه
 کور زبان یافت بردش راه
 غم زبان ده در لرتنگ بویسته

شیر زبان در لرتنگ اصابت اما مشدر اما ابو منصور اسدی زبان
 چشم آلود ابله تفسیر مشدر و فرخنگ بویستد استشرها و مشدر
 بر زم ریزد و ریزد چه خیر خون بدو بپید کید و کید چه چیز
 شیر زبان آنک سوزندن اخصاص لازم کلمه بر تحلیله صنفیه
 رشان در لرتنگ بویسته واقع اولیدر **درین** بشته زین پیش
 مکرار کام که شیر زبان دارد اندر کام شیر زبان بکیمک ادیدر که رشم
 دستان اینجک کونده کیدری نکه فر دوسنگ بویستدن ظاهر
 در **تفتن** پوشید شیر زبان نشست از بر ارد های زبان
 تهمین رشمک تعابندند مذکور بیدن و همه تبادردن اولدر که
 بر در یسندن اولمقدرا اما اوله دکلدر بلکه بلنگ در سندن ادی نیک
 فردوسی بویستد زده تصریح مشدر **یکی** جامه دارد در خبرم بلنگ
 پوشید بر اندر آید بچیک هنیام شیر زبان خواندش ز فغان و جوش
 فرون داندش **یا** کز سرده در لراول رشمک کید و یکیمه نکه بویسته
 واقع اولیدر **از** ایران تیره بر آمد با بر که امده او نکه وبال
 صیغه **مبالغه** در د میدان دن میدان دن جان کبی سیله صفت
 اولر **پیل دمان** در لرتنگ بویسته واقع اولیدر **بیت** نه مر د است
 آن نیز دیک **خود منده** که پیل دمان یکا جوید **ننگ** ده صفت اولر
ننگ در لرتنگ بویسته واقع اولیدر **ننگ** دمان
 است اندر نبرد هنر زبان است در کار زار و آله علم

و بپیش

برهلوان برهلوای اول مؤخر اولی اکلنور سیاه منک مفرد در لر
 تنکه بویتدن اکلنور بیت کسی که بود برهلوان جهان میان
 سپند در نماند نهان لشکر مقدمه برهلوان اطلاق بویتلردن
 اکلنور توکر برهلوای ز قلب سپاه چرا آمدستی بدین روزگاه
 مرا شاه داد این درفش سپاه همان برهلوای و تخت و کلاه اما
 مقتضای ندقی نظر اولد که مرکب بر برهلوای در ششم در عرب
 خیل و ششم ددو یک برده هم در تنکه بویتدن ظاهر در
 یکی هفت بودند با سوک و در دس سرفته پهل و سپهر
 کرد برهلوای ده در که اصلی باند و او قلی بانک لنگ
 فارسیده شایع در حافظ معانی در تنکه سیاقا همان دار
 جهان بانک فرقه بیان اولنشد برهلوای معانی ترکیب
 ششم در اصل ان پهل در علمیه نقل اولد قده مضاف لبه تقدیم
 قاعده ترکیب تغییر اولندر تا یاده مرکب را اما بونک برهلوای
 برهلوای در عرب آیت قریب امشد در ششم اکلنور اول
 دل در عرب در شش شمردن عبارت در تنکه
 فخره اصفیای کتاب التنبیه ده تفریح امشد بر عبارت که بعینها
 نقل اولنور **نظم** ان کلامه اناس کما کانوا یسئلون
 و التور بایته و الفارسیه قد یطلق ویراد بها ما یعم الکلام

معانی

و اما الفارسیه فیه ان یجری بحدود ملک فی جبال و سواحل
 منسوبه الی قریه و نواسم یقع علی خسته بلدان اصفهان و
 و **نظم** ان کلامه اناس کما کانوا یسئلون
 لکن فارسیده اداة جمع در تنکه سیاقا بیان اولندر
 تک برهلوای برهلوای معانی مذکور او زرنه اما برهلوای دخی که
 الفله نون در اداة جمع اولان الف نون دکلدر بلکه معانی نیست
 اخونده غی بانک مدلولی در مبالغه چون در ضمه و ایاده
 کی و کیانی دیکه کی بونک دخی تفصیل سیاقا بیان اولندر
 معانی نیست وارد و غی برهلوای یاده وجه مذکور او زرنه
 بویتلردن ظاهر در بیت کشاده زبان و جوانیت هست
 سخن گفتن برهلوای نیست **نظم** ان کلامه اناس کما کانوا یسئلون
 بنازی نواز دند اداة خوان معانی اول او زرنه اولان برهلوای
 ده یاده نسبت لاصح اولور تعظیم اندکله یسئله انوکله نو
 ایدر لر مثلا بویک دیجک برده برهلوای درخت در لر تنکه بویتدن
 واقع اولندر بیت چون دهره برهلوای درخت شد از خانه
 دولتش تاج و تخت قباغای کسکه شامت وارد در منبای
 معانی بیت اولد که مطلقا غایب کسیک بود کلدر در لر تنکه شمع
 نظامی بویتلده بیور مشدر بیت درخت افکن بر دم زندگان
 بدرویشی کند تجریر بایه اول معانی اشارت امشد و الله اعلم

نثری

صیف

تخت اورنگ اورنگ تخت مطلقا سر بر در که اغاجدن زوایا
 یونمیش غاجه تخت دد کلری او ندن دژن تخت انتسابا اعتبار یلد
 افنده غی ما اول معنای اظهار ایدر **چوبه** افنده غی ما کی تخت
 سر بره اطلاق اولندو غی بوینده ظاهر در **بیت** روان چون
 روان شد فروخت تخت رخت چه بر سخت تخت چه بر نرم تخت
 معنای اصلی سنده تخت سر بر سلطان اختصای یوقدر اما اند
 غلبه استعمال ایله علام غالبه دن اولمشدر اطلاق اوزرنیه ذکر
 اولنور مراد سر بر سلطان در **تخت** سر بر سلطان در خصوص
 تنگ بوینده ظاهر در **بیت** بر اورنگ بنشست شیدا است
 بشادی در داد و بخشش کیشاد اما بونک معنای اصلینده
 تخت دن اولم معتبر دکلر **کوکه** ده اورنگ اطلاق اولنور
 تشبیه استعاره طریقیکه بدی کوکه مفتورنگ در **لرنگ** **بیت**
 هفت رنگست زیر مفتورنگ نیست بالانرازیماهی
 رنگ **بیت** ایلا **تخت** اصلی ترکیب اولند
 الف حذف اولمشدر بو ذکر اولنان معنی اورنگ مفرد کده
اورنگ حنی وار در که مرکب بر فروئی آودر که اصلی آب در
 با و اوه منقلب و لب و تمقیقاتی فنی تبدیل اولمشدر بر فروئی
 ده رنگ در اورنگ دن معنای آب رنگ اولدو غی بویتدن
 ظاهر در **بیت** رخس فر اورنگ را جای کشت ستاره ز حسن
 چون

رخسره وی آری کشت **ه** حسن سیادن اورنگ تغییر در لر می
 تنگ عنقرنگ بویتدن اکلور **بیت** همان خیره مانده ز فرنگ
 او از ان روز و بالایی اورنگ **بیت** صاحبی اورنگ
 بوراده بر شوق معنای صامشدر معنای ترکیبیدن غافل اولمشدر
شیدا سب معنای ترکیبیدن نقل اولمشدر علم در **شیدا** کشدر
 تنگ سابقایان اولندر **سب** آت در معنای ترکیبیدن
 کشت اولدو در **شیدا** سب آت در کشت دن جو اولان کشت
 کبیر آت ز کشت مرکب بر فروئی آت در درینار او د معنای تنگ
 سابقایان اولندر آتش اله از رک فرقه ذکر اولندو غی بر
 بر فروئی ده کشت در بو جز مرکب در کشت یله سب دن اسب
 معنای مذکور ده سنغلدر کشت کاکم فنی سبله در تنگ فرود
 بویتدن ظاهر در **بیت** نیاید همی کردنت سرکشی که از سر کس
 سندر کشتی **سب** سنیه لسانا رسیده کشت در کشت
 ترکیب اولندو فنی حذف اولندر لقب اولمشدر آتش کده
 اصحابندن بر کسبه اول معنای لقبی اعتبار یله جو اولمشدر
 آت ز کشت دن آت ز کشت محبوبی طابردو غی او دلردن بر او دک
 آیدر که مذکور قبله ملقب اولان کسبه است اولنور آتش
 کده سنیه اول بنا امتشدر معنای مذکور فرو سینگ بویتدن
 ظاهر اولور **بیت** چنان دیدر خواب آتش برست سه آتش

ببردی فروزان بدست جواد کشت و چو خادوم
فروزان بکمر دار کردان سپهر آتش کده سینه کم بنا اندیس
او دینا کانسبت در لژ مثلا **بنا** آتد و بنا آتش کده **ا** دنه
در لژ بوسیدن ظاهر در **سزاوار** این
جستان کین منم بر زم آذر تیز بر زین منم **ده** لقب در
معانی ترکیب **ایر** اوز زنده دمکر فرزین آنک معنی در
آذر کشت اسمن آتش کده **اچند** یا بن او ده اطلاق اند کلمه
نکه سابقا ذکر اولنان بیتلرون ظاهر در **زبا** کینه جان
فرو دوز **زیست** **هی** فروزم جواد کشت **جواد** آذر کشت
بکله سیر بر اسده اولویدر **بر** هلو **ا** نکه بوسیدن ظاهر در
سند چنین گفت که آذر کشت **بند** نامور تر چنگی رب
آتش کده نکه کند و سده اطلاق ایدر لژ نکه بوسیدن ظاهر در
بیت زده موبدش نقل زرین بر **اسب** شده نام آن خانه
آذر کشت کشت بقیل ملقب موبدک آتد کشت در کلمه نیک
و مبی بوسیدن ظاهر در اولدوغی **ایا** غنده نقل لری آتد و کشت
موبدک **فارسیده** **دانشمنده** **دنور** نکه بوسیدن ظاهر در **بیت**
ز علم و خد مندکان درنو بود در سنی **میری** صد جو موبد
دانشمند لک **ولو** سده موبد موبدان در لژ **مجوس** دانشمنده
اختصاصی بوقدر

بنا **بنا** بوسیدن ظاهر در **سزاوار** این
جستان کین منم بر زم آذر تیز بر زین منم **ده** لقب در
معانی ترکیب **ایر** اوز زنده دمکر فرزین آنک معنی در
آذر کشت اسمن آتش کده **اچند** یا بن او ده اطلاق اند کلمه
نکه سابقا ذکر اولنان بیتلرون ظاهر در **زبا** کینه جان
فرو دوز **زیست** **هی** فروزم جواد کشت **جواد** آذر کشت
بکله سیر بر اسده اولویدر **بر** هلو **ا** نکه بوسیدن ظاهر در
سند چنین گفت که آذر کشت **بند** نامور تر چنگی رب
آتش کده نکه کند و سده اطلاق ایدر لژ نکه بوسیدن ظاهر در
بیت زده موبدش نقل زرین بر **اسب** شده نام آن خانه
آذر کشت کشت بقیل ملقب موبدک آتد کشت در کلمه نیک
و مبی بوسیدن ظاهر در اولدوغی **ایا** غنده نقل لری آتد و کشت
موبدک **فارسیده** **دانشمنده** **دنور** نکه بوسیدن ظاهر در **بیت**
ز علم و خد مندکان درنو بود در سنی **میری** صد جو موبد
دانشمند لک **ولو** سده موبد موبدان در لژ **مجوس** دانشمنده
اختصاصی بوقدر

تنگ بویتدن ظاهر در **بی** - در از آنک شد این کار با تو ندانم
 چون کنم این بار تو **م** تنگ لازمی اولدونی اعتبار له علیه آنک
 در از تنگ بویتده واقع اولد **ریت** ره بطا باز نیز آنک نیز
 برقص یک شاهین یک نیز **ریت** الفاظ مرکبه دندر اصلی
 سر آنک در تنگ بویتده ظاهر در **ریت** در ای شتر خاست
 از کوچگاه سر آنک لشکر در آمد براه جوی باشیلنه که بشان
 اول حرکت عزم ایدرو قالایه او که تابع اولور لر سر تنگ در لر
 اصلی سر آنک در سرک آنک اضافیلنه علم اولیای قاعده
 ترکیب تغیر اولمشدر علاقه و اضافیت قطع اولمشدر **بی**
 ده یک کبی که اصلی بر بطا در اضافیل اول البقی مشیلنه مشلدر
 قازیرنه **صاحب** تنگ جمله و غرایب ندر که بو مقامه
 دمشدر که **سر تنگ** اولدر که غیر لرک او زرنیه حواله اول
 سوزنی باشیلنه وایش او زرنیه طور وب ارغاد اشلد نلره
 و بونلرک مثالی که لره اطلاا اولور فر تنگ ده الفاظ مرکبه
 دندر اصلی فر تنگ در اضافیلنه فردن مراد اول معاد که ترکیب
 دله اکافر در لر تنگ معایبه سابقا بیان اولاندر معای
 ترکیب بویتدن ظاهر در **بی** بهییری که آورد فر تنگ در
 هوش نشانند آتش جوشیده را جوش **سینه** ده
 آنک وارد در تنگ بویتده واقع اولد **بی** جو آمد تا بقدر

بقدر از این تنگ ز مغزش عقل رفت از سینه فر تنگ **سینه**
 قلب اولد **بی** در **صاحب** ادب و عقل
 و هنر دمشدر تنگ بویتله استشرها دامتشر **بی** جو آن کینه
 را شاید و تنگ را کهن میرند میر فر تنگ را فر تنگ مرکب اولد
 معای تنگ دن زانید معای و اولد و غلطیا مشدر
بی زمر اغود در اعلام غالبه دن اولمشدر کثرت استعمال
 اطلاا او زرنیه ذکر اولیای مراد اولدر تنگ بویتده واقع
 در **بی** زمر قهر که اولور رسم اغولوا اولدیرنه قهرم او سنده کلو
 فوقه کیا همدن مقن معای اصلی **بی** آجیدر او ده ز
 دد کلمری او که نیستله در افنده غی با اختصاص اچوند غنیه
 یک با کبی **بی** کلمه کل غنیه تنگ اغنده غی حالتی اکاشیه
 ادب **بی** لفظن انده استعاره اتمشدر در **بی** دن حالت زایل
 اولد دن مکرمه غنی دمر لر طبع کل در لر معای اختصاص دن
 که افنده غی با اول مصلحت اچون کلمشدر مراد بودر یکا ترک
 اودی یوقا دید و یکا بیده جم زمره ندر د نیز تنگ بویتده واقع
 اولد **بی** زمره ندر کم بوسم **بی** نیر و کان دارد و ابروی
بی سوری سنه در بیان طوکر تنگ دشنه نیش در لر تنگ
 بویتدن **بی** کلمه نیش کرازدند انش **بی** نیز دقصد
 مستند **بی** نیش **بی** کلمه نیش کرازدند انش **بی** نیز دقصد

سینه

تو

نیش ابله تر دن که لسان فارسیه اداه تفهیل در تنگه سابقا تفهیل
اول نمشد که شتر استعماله ارونک دکنه اعلام غالبه دن اولمشد
اطلاعه اوز زینه ذکر اولنه اول مراد اولر اول دکنک آغوشی
اولدغدن او تر و نیشی مقابله نوش ده ذکر ادر لر تنگه شیرین ابله
نوشیک کتبان اولمشد **نوشیک** صاحبک جمله غرا بندن
بریده بود که بو مقامده کلای که بعبارة ثقل اول نور نیش
ایک معنایه کلور اول نشتر نیامه صوفی جانورک دکنی ارونکی
سوق کبی نشترک نه لفظده یک ترکیبی بلش معنایه
اصلیه فهم قلمش اندن مسکریه یلانده صوفی جانور لر دن
نیش انده استعمال اولمشد **دکلدر فرشته سروش** فرشته
یک ترکیب دله استعمال شایع در لفظ فارسیه معنایه شایع
ملک دید کلری در تنگه بو بیتله دن ظاهر در **فرخ فرشته**
بنود ز مشک و غیر سرشته بنود اددوش یافت آن
تکوی کنی که فریدون نوی **انیا به جان نعلی جان بندن**
جبرکتورن فرشته در شمس خرمی معیار جمالیده سروش
جبرکتیست دمشدر بو بیتله تمثیل **امشدر بیت** زهی فرشته
هفت خسروی که در ملکوت **دعای جان تو گوید همیشه**
جان سروش ابو منصور اسدی ایدر **سروش جبرکت**
را گویند و فرشته را نیز گویند و اندر بارسلین را بسیار گفته

کنوئی جو

[illegible]

در کس سوزک مقتضای اولی که زید است ده ده را بطن مذکور
 اولی اول تقدیر چه هست ده مرکب اول و مرها و مفتوحه ایله است
 دن مذکور هانک اصل صا اول و ر و ر معکونه تقلیب اولی و
 آنک افزوده غنی همزه استک و لنده یک الف حذف اول و مشی و لور
 تنگه هست است پیرنده استعال و لنور تنگه بویتده واقع او لید
بیت جهان که چه سر اسر لاله زار است بر نه پامرو انجا که طار
 خارا است مقتضای مقام خا رست در بود وجود در تنگه بویتده
 ظاهر **در بیت** همه بود در است از و تا کنه بر به بود کس و نیست
 حاجت پذیر بوده موجود در صیغه اسم مفعول در بودن دن
 که مصدر در اولی معکونه بود ایله بودن دید ایله دیدن گفت
 ایله گفتن کسید ز تنگه از لکه صیغه لری بیشتر که فعلی معکونه ده
 کلور حاصل بالصدر معکونه ده کلور **بوراده** اولیله در سید شریف
 شرح تجرید اوز نه تعلیق اند و یک حواشیده وجودی بود ایله
 تفسیر انشد اصابت انشد **ان** دن مکره هست ایله
 بودینه بر برینه مراد ف طوئش در اوراده ده اصابت تمشد
 تنگه بیت سابقدن وجه لری ظاهر در بودیانک معکونی و لاجی
 در تنگه بویتده ظاهر در گذشته خود گذشت و بودینه بود
 بشیما نیغی دار کنون سود آفرنده یک یا شول باد که رنگ فارسیه
 آفرنده لاجی اولور نه یا و استعداد معناسن افاده ادر در مثلا

مثلا دیکت یک یک برده غم گفتنی و خور دنیا دیر سو یک که لایق کلام
 و یک بر افکنش طعام دیکدر دیکمه مستحق کسبه کشتی دیر کسید
 یک شنبه رفتنی دیر تنگه بویتدن ظاهر **در بیت** چو نتوان
 رفتنی را داشت در بند کرده بستن چه موران بر شکم چند شدن
 بر شکر خور و مقلعیه در که لسا عریده ضرورت ایله تغییر ایدر لر مغای
 بودن دن که کونله تغییر ایدر لر مثلا عرب ^{ان} کان زید فقیر اصرار
 زید غنی دیر غم فقیر بود غنی شاد در فقیر دی غنی اولدی در
شدن لغه مشترکه در اولدی یعنی فوت اولدی معکونه ده کلور
 تنگه بویتدن ظاهر **در بیت** مکره لاله بدانت بنا و فای غمر که
 تا نرا دیشد جامی ز کف نرا د **بیت** که زنده است آن خود کوز
 هنوز و باشد ز سر یای مهر فوزه اما تحقیق اولدر که **شدنک**
 معنای اصلیه ز ایل او لمقدر تنگه بویتدن ظاهر **در بیت** بویتی
 از برادران کم شد آفتاب از میان انهم شد اولکی شد عریده
 یک صا معکونه در اکتم شد زال معکونه **بیت** خوی بدور
 طبیعیه که نشست نشود تا بوقت مکر ز دست **شدنک**
 اولی معکونه استعال کنایت طریقیه در اولمفک ز ایل
 اولی لازم در **دوست یار یار اشنا** یا و دوست
 لفظ فارسی در ترکیه دله ده استعال شایع در اول مغلا
 یک فارسی مستعمله مقابل دشمن در تنگه بویتدن ظاهر **در بیت**

مهرش از دشمنی که او دوست خوی است خدرا دشمنی که دوست
 روی است **دیگر** در ترک استریش بی دشمن غایت الیه
 دوست دشمن **یا** که معنای اصلی معین و یاری معاشرت
 در تنگ بویتن ظاهر در **یت** منم زخم تیغ همیشه خالی از غصه
 فلک یاری نگه دای دوستان دشمن منظور شد **یا** در ترک بویتن
 ظاهر در **یت** مهر گشت بانقش دیوار جفت نه یاری جنبش
 نه او ای گفت **یا** آفرنده غی الف **یا** نگ یاسدن بدل
 در **یت** ایله **یا** ده یکایی الفک بو معنای کلام و یکا سابقان
 اولند **یا** **یا** معنای حقیقی یاردم یارگی یاردم دن خل
 اولان قدرنده مجاز در توسعاً مطلقاً قدرنده استعمال اولور تنگیت
 سابقه واقع اولدور بولداشته خطا مقامنده عجم یار دیر تنگ
 بویتنه واقع اولدور **یت** ده روزه هر کردون افسانه است و
 افسون نیکی کای یار ان فرمت شمار یار انشا فارسیده آقا اساده
 اولان الف خطاب چون در ترکیه دله ده بوالف اول معنای
 استعمال اولور تنگ بویتنه واقع اولدور **یت** یار ارهاک و کور
 بنای رضا کیم عاشق همیشه ترک رضایله خوش کیم محبوبه
 ترکیه دله یار اطلاق اولور انشا فارسیده ده اطلاق اولور
 تنگ بویتن ظاهر در **یت** مصلحت دیدن آنست که یار ان همه
 کار بکند و ختم طره یاری گیرند اما بوالف حقیقت دکلدر بطر

بطریق الاستعاره در اول معنیه حقیقت اولان لفظ شاهد در تنگ
 بویتنه واقع اولدور **یت** شاهدان زمانه خود و بزرگ دیده در **یت**
 اند و دل را اگر **یت** صاحبک جمله غرضیند نذر که بویتنه
 سولید و یک کلام بو عبارت که بعینه نقل اولور **یت** ایلتی یعنی
 ایاق و اشک عورتلری بر برنده ایلتی در **یت** و **یت** چه نیگو
 سخی گفت یاری یاری که تا کی کشم از زمان ذل و خواری
 یت مذکور و یک معنای استشهاد چون کتور مشد لفظ یارک
 آفرنده غی الف و لجه ایله معنای ولد که ذکر اولندی آماقی
 که آفرنده ها اوله معنای قول باغیدر تنگ بویتن ظاهر در **یت** ای
 سروری که زید کز نقل مرکب **یت** در دست و بای دولت خلخال
 و یاره باشد **یت** که انشا فارسیده سوار در **یت** بویتن اول
 معنی ظاهر در **یت** ساعد نیکنه زرین سوار اولدی سوار صانک
 آتش دن دو ابر جلد یله آب اوستنه تحقیق بود که یار یک معنای
 اصلی معنای صافه از معنای یار ان در **یت** بویتن ظاهر در
یت یار ان جو فرشته ز فو ابات میدند ما چون نکسان درین
 بیانه باندیم یار دمی معنای ده استعمال یارک مجاز اول
 معنیه حقیقت اولان لفظ یار در **یت** بویتن ظاهر در **یت**
 جاره ما ساز که یار و یاریم کیم تو بر اینا که روی آوریم باور با
 ایله اولیای تصدیق معنای در **یت** بویتن ظاهر در **یت** نیست

در فن خودم چون تو ز شاهان همتا باز پس از سخنم که چه بنام
باور کردن انتم قدر ترک انتمی دو کس هم باوری دیر یاوری
یاروم در تنگه بوبیدن ظاهر در **بیت** به کار از خواستی باوری اگر
صلح بودی اگر باوری باوری خصوصت در داور خصم در تنگه بوبیدن
ظاهر در **بیت** سر انجام ترسم که پیروز گشته باشم و از داور گشته و
فصل خصوصت اندوکی اعتبار له حاکم ده داور در تنگه بوبیده
واقع اول بدر **بیت** از تو بکه نام که در داور نیست و ز تو هیچ
دست بالا تر نیست ظاهر بود که اطلاق مجاز در **بیت** الغریب
صاحبی باوری حاکم تفسیر نمیشود باوری حکومت در جنگ معتمد
ده کلور در مشدد یکی سوزنده بلاء اصابت انما مشدد **بیت**
پس نیز معتمد در لسان ترکیه اول معنی مستعمل در تنگه بوبیدن ظاهر
بیت جو یکبار گفتی کوبار پس که حلوا جو یکبار خورد پس معنای
مذکور را چون اولان **بیت** باء عربیله در باء عجمیله بیت مزبور ده
اول ذکر اولان **بیت** ایل در معنای آقا چون در اول معنی دخی
عن قرب بیان اول که در باذن الله تعالی لغت مشترک در
نیم معتمد ده کلور تنگه بوبیدن ظاهر در **بیت** ای بسا اشک
بنازد پس فرنگ جان بمنزل بر د **بیت** و **بیت** اول معناده
استعمال اولوز بسا نک استعمال بیت مذکور در دن ظاهر و در
بیت بر آنچه میگذرد دل من که در جمله سیه پس ز طیفه جو امده گشت

از بغداد

بیت صافینک بو مقامده کلام بود از انجی معتمد
بیت سخن که در دلبند شیرین بود پس از او از نقد بی و تحسین
بود **بیت** جو یکبار گفتی کوبار پس که حلوا جو یکبار خورد پس
و نیمه نیمه دمک اولوز بسا و بسا لفظند تحفیف بدب شیخ سعدی
پس نامور که زیر زمین دفن گشته اند که سرش بر روی زمین
بر نشان نماند **بیت** و نیمه دمک اولوز نه هر بیرون که پیشند
در و نش همچنان باشد بسا حلوا ای صابون که زهرش در میان
باشد لفظ سیر انجی ایله تفسیر ده خطا امشدر در اشتراک ایگون
گور که بپایه اول معنی پیشتر معنی سید را که مناسب
بیت و ن بسی دل تحفیف انوشد و دکنان اصابت تمشدر
بسا دکی الف بیج ده کی یا نک معنای نه بای مشدد **بیت**
آخنده عن یای لبند یکی نک **بیت** آخنده عن یای یکی **بیت**
آخنده عن الف **بیت** و کی تا الف کیدر **بیت**
الفی کیدر بو نک دخی معنای نه دلالت و اورد در نک **بیت**
بیان اول بدر **بیت** باء عجمیله آرد در پیش مقابل یی و ک
آرد و یکجک برده عجمش و پس در تنگه بوبیدن ظاهر در
بیت پس و پیش ترکان طاوس رنگ چوب و راست
شیران پولاد چک صکنه معنای نه استعمال اولوز می
نک بوبیده واقع اول بدر **بیت** پس از هرک دشمن یکی

بقا

در استعاره و مجاز

شربت آب به از ملک کاوس و افراشیات اک صکره
 کوروشن و سیاره پس خیزد بر پرتو خنی بو معنای استعاره
 اولنو بدرنگه بو بیدیه واقع اولیدر **بیت** که یک شربت
 آب از پی بدسکال بود خوشتر از عمر هفتاد سال یک
 معنای حقیقیه ایزد که صکره به قلو و برکشنگ از ن
 بصه اردنجه کیده پی زود در پی سبک معنای سه ده کلور اما
 استعاره مذکور معنای اول اعتبار یله در پس بو معنای
 استعمال اولنو که ترکی دله ده اندن بو عبارتله تعیر اولنو
 مثلاً هم پس چاکفته و ترک نخون ددک درنگه بو بیدیه
 واقع اولیدر **بیت** بحر غم که رمدی بحر کدن آفتن کوز
 باش پس ندن ویش عطا به اولدی دژ پرور کنش صکره
 کنه دیک بیده هم باز پس درنگه بو بیدن ظاهر در
بیت که تضرع کنی و کفر یاده و زوز باز پس نخواهدا
 مکر باز پس دکی باز پسک ده معنای سه بودر پسک
 اصل پس در اولدن سین حذف و لحن پس قلند
 لغه فارسیه ده حذف کلنگ اولندن اولسون او رنه
 سدن اولسون آخر ندن اولسون شایع در پس پس معنای
 ایزد و کی بو بیدن ظاهر در **بیت** ندانم چه شاید بدن زین
 پسش که راز سپهری ندانست کس **دیک** چون پیشانی

ز دل شد نالغاف زان پس سعدی ندارد اعتراف
ده نکام **نکامه** بام کاه مطلق وقت معنای اطلاق اولنو
 معنای اصلیه ظرف مشترکده زمان ایله مکان او رتاسنده
 ننگه سابقان اولفت در وقت معین و محدود در
 مثلاً بهارک وقت معینه **نکام** بهار کلک وقت معینه
 نکام کل در لر وقتنده بنشدی دیک بیده هم بر نکام رسید
 دیرنگه بو بیدن ظاهر در **بیت** که بر نکام فرزا نکست
 سینه بر جاز دیوانکست معین وقتی اولوب اولفته
 اولان جمعیه نکامه در لر افزنده بی با اختصاص ایچوند نامه
 ده یک بهایی شوال مکتوبه نامه در لر که یا عنواننده یا افزنده یا
 بله آد یازله صاحب نکامی مطلق وقتله تعبیر نمشد
 اول فرق دقیقه که اولنگه کاه او رتاسنده وار در فرق اتمشد
 خصوصیه صبح و قنبر سلطانیک و حکامک اول وقت
 دیوانه زمانیه اولدوغی اعتبار له که بامداد در لر اصله یک
 که سیدر حلیه نقل اولی و قاعده ترکیب تعیر اولنوب
 میم مذکور ساکن اولمشدر بامدادک معنای بو بیدن ظاهر
 در **بیت** اختر سر سبز مکر بامداد گفت زمین را که سرت سبز یلو
 بامدادان صبح صادق در شمع سعدنیک بو طلامنن **بیت** بامداد
 ان که خاطر باز آمدن برای نشستن غالب آمد مراد بامدادان

یکسند

دن چنان صبا در افروخته غی الف نون اداة جمع در صبحگاهان کج
 کبی اول اداة جمع صادق دالت شک و صهی صبحگاهانک معنی شده
 تقریر اول نمشد بام لغت مشترکه در طام او شده ده در لرتنگ بوستیدن
 ظاهر در بیت زحل بر بام او از پاسداران فلک بر در کشتن
 از روز بامان **تشت من از بام اقتاد** عجب ضرب مثلی در
 طام او شده کنن دو عجب فایه جگره بر کشتن خبری شایع
 شتری فاش اولدی تو مثلی ضرب ایدر لر اما اول بام که بر نوع
 اداة تشبیه در اصلی فام در فانک بایه بانک فایه تبدیلی لسان
 فارسیده شایع در کل فام در لر از رقی فام در لرتنگ بوستیدن
 ظاهر در بیت ساغری می بر کفم نه تاز بر کبر شتم این دلوی از رقی
 فام را فام رنگ جهتدن مناستبه استعمال اولد غلین طعم جهتدن
 مناستبه ده استعمال اولوز تنگ بوستیدن ظاهر در بیت نو سازی
 که بودش یار بزم نام نوای ساخت ان روز انکین فام جهتدن
 صاحبی فانک رنگ اختصاصی وار صاغشدر غلط افشدر **روزه**
روزی بده روزه او رجد رنگ بوستیدن ظاهر در بیت روزه چون
 بداری ای شیرین بسر کز دلب نیم دهانت بر تنگ او رجه روز
 دد کلری روز که کوندزد اختصاصی اولد غندن او ترود در افروخته غی
 با اداة اختصاصی ده منته دیکه ما کبی کو سال ده یک ما کبی سابقا
 او افشدر **روز** کونک تقدیر اولان وظیفه در که نر کیدلده آکا
 کمنه کون تخمین

۱۰۰
 اکا کونک در لر روزن بستدن او ترود روزی دمنشدر در افروخته غی
 یا بای نسبت دو شهری ده یک یا کبی بونک دخی اصلی سابقا بایان
 اولبندر تنگه تعیم اول نمشددر مطلقا رقی مقدره اطلاق اول نمشددر
 کمنه رنگ رقی مقدر بن کمنه نیرد یک برده عجم روزی کس کس غی
 خورد در تنگه بوبر با عیده واقع اولبدر **ما باده** منجوریم بنا
 و فغم ما فغم نر بر طاق مقنس غی خورد از فقه سکندر و آب جفا
 حفر معلوم شد که روزی کس کس غی خورد دخی نوسیع ایدب مقدر
 اولوی معکونه ده روزی لفظ استعمال ایدر لرتنگ بوستیده ظاهر در
 بیت بروزی توان باده زین طاس خورد که اسکدرش حسبت و
 والباس خورد کاه اولور معنای تقدیر ده اسقاط ایدر لر مطلقا
 رزقه روزی در لر تنگ بوستیدن ظاهر در بیت مرنگ از بیفه
 سرون آند روزی طلبد و آدی زاده ندر د خبر عقل و تیسر
 انکه ناکاه کسی کشت بجای نرسید وین تمکین و ففیلست کند
 از همه چیز **بده** که ایچون قونان بای در افروخته غی هار و روزه
 افروخته غی ما کبی اختصاص ایچوندر فلان ایچون قوندی دیک
 یرده ایچون فلان نهاده دیر بده معنای مذکورده بوندن ما خود
 در بده روزی به معنای تقدیرده مشار کدر اما بده تنگ
 رزقه اختصاصی بو قدر غیر استعمال اول نور مثلا فضل
 بماره سیح بو قدر در لر عرب بده دن خطه تغییر اندر تنگ بوستیده

دی
 شت

واقع اولیدر **ت** آنکه خط افرد روزی سخت یا فضیلت می دهد
 سختی اصلی ساختن را فی حذف اولی و نشد رکن فارسیده و وف
 علت که الف در و او در یاد در خصوص ما که وسط کلمه ده اولان الفک
 حذف شایع در **ت** سخت محکم در مقابل است
 در که معنی کشک در **ت** سخت ترک سنی برک یوز لودیک برده
 عم سخت رود در بر کلکه قائل لازم اولد و غنن او تری نیاز اقی
 به سخت در لری کشک دیک برده سخت است در لرتنگه
 بویتدن ظاهر **ت** می کند تو سخت سخت می دانستم بشکستن
 آن درست می دانستم قائله سختی در لرتنگه بویتده واقع اولد
 زد دست و ج پس سختی کشیده ز عالم کرمی و سردی کشیده
 ذکر سخت اصلی یک معنای در سختگاه اولور ساخت دن مخفف
 اولور تنگه سابقا بیان اولدی اول وقت معنی دوزی در میان
 در ساختن دن **ت** قتی در تنگه بویتدن ظاهر در **ت** چنین
 است رسم جهان درشت کبی پشت بر زین کبی زین به پشت
 در تنگه مقابلی نرم در تنگه بویتدن ظاهر در **ت** درشتی و نرمی
 بهم در به است چو در کزن که و آج و مرهم نه است قولاً غک
 پوشی بر نه لسا فارسیده نرمه کوش در لرتنگه صاحبی در
 شتی اری ابله و سختی قتی ابله تفسیر افشدر ایکسده بله اصابت
 افشدر اری سترک معناسیدر تنگه بویتدن ظاهر در **ت**

یاخت

نشست از بر زین جو کوه بزرگ که بند و برشت سیل
 سترک سترک مقابل خود در بزرگ مقابل کو شک در تنگه
 سابقا تفصیل اولت در قایا در تنگه معناسیدر تنگه
 انده استعمال نیاز در تنگه بیان اولدی **ت** ز او تنگه سبله
 جفته در بو یکلور که لسا عرسده او کا فتحات در لرتنگه بویتدن
 ظاهر در **ت** میباش در ره حکمش چو کا و کامل رفت بر و بر
 میر کاش چو اسب نازی جنت بو و مقله واحدی توصیف
 اند که این متعددی ده توصیف ایدر لرتنگه شکر رفت در لرتنگه
 تنگه بویتده واقع اولد **ت** مرغ با سلی دوسه سنگ افکند لشکر
 جش را بشکند ز قله بزرگ فری بود که رفت مجوسه مخصوص
 بزرگده اول اختصاص بود **ت** شایا اولوبه بزرگ در لرتنگه
 زای عجیبیک فته سبله اولی و ایامک معنانه اولور که
 مقابل جواد در تنگه بویتدن ظاهر **ت** با او چه کونه کشت زمان
 رفت یا جواد با او چه کونه رفت فلک نرم یاد درشت تو با نچ
 دنیا رفتی مکن ز بهر سلاج پنج رفتی مکن زای عجیبیک تفسیر زای
 مهمله دن احتراز اچوندر که رفت او تکلمه مستعمله رای مهمله
 فته سبله رفتی دن شاد و کندی معنانه تنگه بویتدن ظاهر در **ت**
 جهان چون دیگر یافت نتوان غنان زندگان یافت نتوان رای
 مهمله تک فته سبله **ت** ثانی در سهر دی معنانه رفتن رفتن

رفت

در

کندی و غیر تنگه

تنگ خسروک بویتدن ظاهر **ریت** بیانه می نماید از چشمش
 مژه می ریزد در لاریجاری **ریت** سابقا بیان اولیده که خوف
 علقدن در تقییر و سفاکیده واقع اوله لسان فارسیده انکض
 جائز در اول قاعده به بناؤ که رونک و اوین حذف ایدر لر رفت
 در لر **جاری** لفظ مرکب در بر خیز جای در بر معنای خوف
 علقه اولوب افرگیده واقع اولان حذف اولمشده بر خیز ده
ریت در سوپورچی معنای اسم فاعل در رفتن دن جاری **ریت**
 معنای ترکیب بر سوپورچید **ریت** اصلی **ریت** جایدی اضافی
 علمیه نقل اولی قاعده ترکیب تغییر اولوب مضاف الیه تقدیم
 اولندی بو قاعده مرار ا بیان اولیده سوپورچی **ریت** در دکلری
 بر سوپورچک آتی اولدوغندن او تری در مجاز **ریت** فاعله
 فاعلک اسمی اطلاق ایدر لر جمع السنه ده شایع اولان مجاز لر دن
 در کمال بخفی **ریت** که ان کاف عجمیه و کاف عجمیک سر سیده
 اغرابشلوبه لسان فارسیده سر کران در لر تنگ بویتدن ظاهر **ریت**
 خدار ادا من بستان از وای شمس مجلس که می بادیکه ان خور
 و باماسر کران دارد اغرابشلوبه کفر نایه در لر کران **ریت** کفر
 نته که بویتده واقع اولیده **ریت** سر منزل قناعت نتوان زدست
 دادن ای ساربان فر و کش کین ره کران ندارد کاف عجمیک
 قنیه سیده در دکر انلوکنده مبالغه اسلم در بای یه کران در لر کرانک

کرانک مقابلی **ریت** در سینی باشلوبه سبک بر سینی انقلوبه سبک
 بای در لر لطافت سینی **ریت** لازم اولان غن مجاز الطیفیه سبک در لر تنگ
 بویتدن ظاهر **ریت** بر شکلی که علت بواجب شناخت تواند سبک
 در روی در مسافت لطیف و شیرین دیگک برده سبک و شیرین
 در لر سر غنیده سبک لکک کتایت ایدر لر علی الفور وردی دیگک برده
 سبک دارد در لر تنگ بویتده واقع اولیده **ریت** سبک داسوکنده آن پاک
 دین نیز دان رفت آسمان و زمین شکن و زن ده اغراب اولان در لر
 مرکب بر خیز سبک در وزن معنای وزنیه آغره کران سبک در لر تنگ
 بویتده واقع اولیده **ریت** ترا کو سفیدی از ان به بدی که بار سبک
 و فر به بدی بویتده واقع اولیده **ریت** سبک و بهنگ و بهنگ و بنا
 سر دش یعقوب فرزانه باز بر خیز ده بایله نون در که لسان فارسیده
 بر نوع ادا انصاف در که مرجی نشسته موکده در مشار نکل متصف
 اولان زنگین بر سبک متصف اولان **ریت** در لر قییم و کین و دکلری
 استعاره طریق در قییمه مبالغه قییم اولمشده **ریت** مذکور ادا انک
 بخشد در سبک معنای ترکیب **ریت** و زتلود و زتلونک و زنده اغراب
 لغدن کنایت در سبک وزن معنای کلد و کتلین تنگ بویتدن ظاهر **ریت**
 بیت خسان بر کر قییم زترین بلنک که کوئی ندارم سبک
 طاشش معنای ده کلور بر نوع قایط طاشش که کلنک تاثیر لغزش خارا
 در لر شکن که بر خیز بو معنای سبک اول طاشش در لر کنش معنای

الورنگه و نیکین ایله سنگین فتره فکله تفهیل اولمشدر مجازا قدر قیمت
مفکله ده استعمال اولورنگه بوبیتدن ظاهر دریت بن بریکی جمله کز بوی
ورنگه می برکل و مشک نهاده سنگ بوبیتده ده سنگ اول معنایه
دریت چه خوش گفت آن که سنگ از آتشش بود که بخت هست در
مقناطین مقصود باو بهم باونک معنایه او نکلده بهمک معنایه
بیله در آنو کله کنده دیک یزده عجم باورفت دیر بریدن بکله طیر
دیک یزده کنده در لفظ باوده معتبر اولان مجر و تبعیت در جمعیت
لازم دکلدر بهم ده معتبر اولان جمعیت در تبعیت لازم دکلدر باونک
اصلی با او در بالکافار سیده معنای مذکور ی افاده ایدرنگه بوبیتدن
ظاهر دریت و نیت کبره زما خاتم دلها در دیده چون یخند دهمه ذرا
دانند که خاتم بالوست بوبیتده اولان معنای ایچوندریت اسایشیه
دو کیتی نمبر این دو در نیت با دوشان تلف با دوشان مدایه
الف حروف علیقیدن در لسان فارسیه حدنی شایع در اصل با اولان
بنک معنای اوله که ذکر اولندی فتوایله اولان بیکلر اصلی اولان
با دن محفف اولیه بر فح معنای واد در بر معنای قسم معنای
نکه که بوبیتدن ظاهر دریت بجان دوست بحق قدیم و عهد در
که مؤنس اول و جانم دعای دولت بر معنای و ب نوبت
فی معنای در مدخو کتک ظرفیت افاده ادرنگه بوبیتدن ظاهر در
کس بدو نکرست طرفی نیت از غایت چه که نوز شدستو بیتی

شمالا عریده سببیت ایچون کلن باو مسکون معنای افاده ادر
نکه بوبیتدن ظاهر دریت باز آمدان می که نذیریش فکله کتک
آورد آتشیه که نمیرد هیچ آب لسا عریده بکالی معنایه ده کلور
نکه بوبیتدن ظاهر دریت عاشقی که شد که یار جالش نظر دکلدر
ای خواجه در دنیست و کمره طیب هست عرب نظر الیه
در عجم بدو نظر کرد دیر نظرک ای یله اولان تقدیه سنه باید ادا ادر
لسا عریده بکالیله افاده اولان الصاق معنایه ده کلور
نکه بوبیتدن ظاهر دریت سنبلستان فطم خشک نکشت
هنوز بمن آید که آموی خطاییده عبارت تریک یله ادا اولندی
اول معنی نکه فتره بری بریدن ظاهر اول سیدن دریت
صاحبی ایله ای معنایه بائی الصاق صانمشدر مذکور بیکله کلام
انده ای معنایله تمام اولور استشراد مقامنده کتور مشدر
غلط اتمشد لسا فارسیه باده فی ای معنایه کلور نکه بوبیتدن
ظاهر دریت بعبادت حالها باخوی کردن بلذت میوه باخوش
بوی کز در لسا فارسیه گاه اولور با دن معنایه اولنر مجر
تحسین لفظ ایچون کلور نکه بوبیتدن ظاهر دریت کز تیغ اس
فراحت بیند چون دو پیکر شود اسد بدو نیم اصل کلام اسد و نیم
مشود در ضرورت وزن ایچون نظم کلام متغیر اولیجا مذکور
حرفک زیاده سی تحسین اولدی شود اسد و نیم دهنه نوز

ثقلت اوله دی بناگاه ده یک شود ده واقع اوله در زاید در
بیت از برده لعب اگر بناگاه **بیر ماه** فلک نظر کار **جسد** هر یک
 کمان گروید **بدر** امیر آسمان شود **صاحب** کمال
 خنجرنگ بویتند یک **بطلب** یافت نشان از لب شیرین
 فرهاد **ره** سوس لعل نیزند بحر کوه کائنات **خوف** بای زاید
 صاف در غلط اندر **اول** بیت **ایچوندر** **اول** مفاد
 عزیزی تعمیرده **بالبطل** بای **سیت** کتور **ور** ترک طلب **بله**
 عبارة **بطلب** دیک **باطلبه** دیک **معن** افاده **ایدیک** زیاد **لک**
احتمال **تفصیل** **اول** **ان** **احوال** **اول** **بانک** **در** **که** **مفتوح** **او**
اول **بادن** **مخفف** **اول** **مشتبه** **اول** **ان** **اولدر** **اول** **بنگ** **کسر**
اول **مذکور** **خوف** **اشتباه** **یوقدر** **انک** **حایا** **دنی** **یرنده**
بیان **اول** **بندر** **بهم** **ده** **اول** **ان** **معنای** **اجتماع** **بویتند** **ظاهر** **در**
بیت **انک** **انک** **بهم** **شود** **بسیار** **دانه** **دانه** **است** **غله** **در**
بهمک **اصلي** **بهم** **در** **الف** **طوف** **اولش** **بهم** **فامش** **بهم** **معنای** **بهر**
ترکیدن **بله** **معنای** **ثقل** **اول** **نمشد** **بانک** **مضایع** **اونود** **نمشد**
انکچوندر **که** **بر** **بایله** **دنی** **جمع** **اولور** **ننگ** **بویتند** **واقع** **اولدر** **بیت**
از **بی** **چشم** **بد** **است** **ان** **که** **در** **ایام** **بار** **خار** **بافصیت** **عدا** **تو** **بکل**
لش **فارسیده** **هم** **معنای** **شرکتی** **افاده** **اید** **ننگ** **سابقا** **تفصیل** **اول** **نمشد**
مثلا **بولد** **شریک** **اول** **نم** **مهر** **در** **لش** **اوده** **شریک** **اول** **نم** **همی** **نه** **در** **لش**

سید

بهم

در **لر** **بیر** **ده** **در** **لش** **نشیب** **فرام** **در** **لش** **ننگ** **بوم** **مرا** **عده** **ظاهر** **در** **لش**
دهان **ورد** **فرام** **می** **شود** **فرج** **نم** **مک** **بکشد** **بر** **ونی** **فراد** **که**
مقابل **فرود** **فرانک** **اصلي** **فران** **در** **فرود** **نک** **اصلي** **فرود** **در** **نک**
کلک **اخر** **خدی** **خند** **اوتشد** **تحفیفا** **فرانک** **معنای** **ترک** **بهر**
دو **لش** **غلش** **نشد** **لری** **قدر** **وب** **بر** **جمع** **انک** **در** **توس** **ظلم**
بر **نیر** **کتور** **نشد** **فرام** **در** **لش** **قدر** **مق** **مفاسن** **استقاط** **اید** **لر** **لر**
جمع **اول** **نشد** **در** **هم** **در** **هم** **در** **لر** **بوزن** **وردی** **دیجک** **بر** **ده** **نجم** **رونی**
در **هم** **نشد** **وردی** **بو** **کدن** **دیجک** **بر** **ده** **در** **هم** **کرد** **وردی** **در** **هم**
معنای **مذکور** **داد** **اول** **دنی** **بویتند** **ظاهر** **در** **بیت** **یک** **یک** **کوت**
ی **بر** **ورید** **چو** **پرو** **د** **شد** **حواجه** **در** **هم** **در** **ید** **ان** **فارسیده**
هم **شول** **مفاد** **استعمال** **اول** **نور** **که** **ترکی** **دل** **ان** **دن** **دیله** **تعبیر**
اول **لر** **او** **یک** **کدی** **دیجک** **بر** **ده** **او** **هم** **نیامد** **بر** **ننگ** **بویتند** **ظاهر**
بیت **کوفه** **ض** **حدانی** **کنار** **ده** **از** **قرض** **نوم** **نم** **ندارد** **هم** **اول**
مفاده **استعمال** **اول** **نور** **نریکا** **دل** **ده** **ان** **دن** **ممل** **تعبیر** **اید** **لر** **مثلا**
ترک **هم** **استمر** **هم** **فور** **نشد** **نجم** **جوید** **هم** **نرسد** **ننگ** **بویتند**
واقع **اولدر** **بیت** **بد** **انکس** **نام** **خواصی** **بود** **نری** **که** **هم** **در**
جوید **هم** **نرسد** **از** **عرق** **همی** **ان** **هم** **ده** **اول** **هم** **در** **ترک** **هم** **اید**
هم **همی** **ان** **ده** **یک** **هم** **ده** **اول** **هم** **در** **ترک** **هم** **اید** **در** **هم** **همی** **ان** **ست**
در **لش** **راد** **دید** **مهر** **ده** **اولور** **سه** **بلن** **کسیده** **ده** **ان** **در** **ننگ**

بیت در قافه هر نوژی نه هر کیست از همه دان و د بید خشت
 همه تک افروندی با تعلق چون در معنای عام اصلی دن معنای خاص
 علی بن نجه و یکی تا کی نیم مطلقا یارم در نیمه یارم کودیه اسم خاص
 افروندی تا تعلق ندهد **نوشته** مکس اسم عام قفسی
 آرویه صادق رسکه بویتدن ظاهر در **بیت** یکی زان مکس که
 انگبین کر بود به از صد مکس که انگبین خور بود و سنگ قرو
 حق مکس زان در رسکه بویتدن ظاهر در **بیت** جامه اسلام بر
 اصحاب دیو به پتر فرشته است مکس زان دیو به نظم مرکب
 بلند به ده صادق که سان فارسیده باد پیزن در لرنگه
 حروک بویتدن ظاهر در **بیت** باد پیزن اتا یک مکس است
 او علا خفله ک مؤدبه که ترک و لنن آلا در لرسان فایده
 اتا یک در لر **نوشته** حصصا ار و کف اسمید رسکه بویتدن ظاهر در
بیت که بافت این قصب بکری بقامت فی که دوخت این سیخ قه
 اشک اروسته فرمکس در لر معنی مکس معلوم و ارب دیو بویتدن
 ظاهر در **نوشته** حصصا سوری سکل در نشه که بویتدن ظاهر در **بیت**
 بنده جویر شد بنده پیل با همه مردی و صلابت که هست اصل کلمه
 بنده پیل که اوست با همه مردی و صلابت در وزن قافیه ضرورتی
 ایچون اصلدن غدول و لنند اول سبیدن وجه و ادکشوف و
 ترک چنیک وید کنه عجم بنیه خانه در تار و لنن **بیت** و یو کله در لر

در لر **نوشته** ایچون هما بر کو لکه سیر مبارک قوشد ز نشه بویتدن
 ظاهر در **بیت** سن هما سن یا نگد نخل هما اول ایکی زلف دام
 ظلهما کلک سی مرغوب اولدوغی بویتدن ظاهر در **بیت** کرهما
 از جهان شود مقدم کس نیاید بر زیر سایه و بوم مذکور
 قوشک کلک سی کیمک او ز رینه دو شتر سه اول که سلطان
 اولور در لر ظاهر از اسنده اشتراری انکه در نشه بویتدن
 ظاهر در **بیت** عیالی و لیس عویزه جهان سلطانری خایه که دشت
 اوسته سایه شک زلفک هما سندن هما تک اصلی هماید
 آفوندن خوف یا حذف و لنشدن بادن و سادن و خادن
 و رادن حذف اولدوغی کبی دست و پادر لر اصلی پای و
 سمنسادر لر اصلی سای در نشه خادر لر اصلی خای در خود
 در لر اصلی خود رای در هما بویتده اصلی او ز نه ذکر اولمشد
 بهای بر سر مرغان از ان شرف دارد که استخوان خود
 و جانور نیاز از **نوشته** قوتلور در هما به نسبتدن حاصل اولش
 معنی در آف کلمه ده و اولشا فارسیده بر نوع نسبتدن عبارتدر
 نیکو دهنده ده بانوده ایله در نشه سابقا بیان اولمشد زبایله
 اولان نسبتیه تا کید ایچون ده نون زیاده ایدر لر هما یون
 درون اندرون در لر درونک اصله ثانی خور و اندرون
 و اندرونک و او نسبت ایچون دره نون تا کید ایچون دره

در لر **نوشته** ایچون هما
 بویتدن

باد در الشافار سیده ظرفیت افاده ایدن بای مفتوحه کک
 اول کلمه ده واقع اولوز در زله التلس وار در مغالری بری
 بر نه قریب در قریب بود که مذکور بانگ افاده اند و یک ظرفیت
 شول معناد که ترکیب دله اندن ده تغییر ایدر لیه مثلاً ذکرده
 دیگر یرده بدر یاد نور یر یوزنده دیگر یرده بروی زمین
 دنور لفظ درک مدلولی صح در درون ایچ و در اول و اول
 نون نسبت مؤکده ایچون در تنگ سابقا بیان اولندی ایچنده
 دملوا و لیجای ایچم در له بای مذکور جمع ایدر مثلاً ذکر ایچنده دیگر
 یرده بدر یاد در تنگ بویتده واقع اولیدر **یت** بدر یاد در منافع
 بنامار است اگر خواهی سلامت بر کنار است او ستده
 دملوا و لیجای مذکور بایبر له جمع ادر لیه مثلاً بر نیز تنگ او ستده
 دیگر یرده بروی زمین بر در لیه تنگ بویتده واقع اولیدر
 بس نامور که زیر زمین دفن کرده اند کنه سیتیش بروی
 زمین بر نشان نمانده برک ده در کبی معینلری متعدد در
 بوراده مراد اولان معنی بردن او ست در **تو** الشافار سیده
 اول کلمه لایحی اولان بای مفتوحه ایله تعدیه مقنن افاده ایدر
 آو کلمه ده ایدر اولان را اور تا سیده کی اول ده ادا تعدیه
 در التلس تام وارده مثلاً سکه دیگر یرده **تو** ده دیر ترا
 دیر بکه دیگر یرده ده ده دیر ده دیر او که دیگر

دیگر یرده باوده دیر اوراده دیر قریب بود که رانک
 افاده اند و یک تعدیه عموم وار در بر نوع تعدیه دخی وار
 را اوینا افاده ایدر مذکور با افاده انتر مثلاً بنی سنی اوینا
 دیگر یرده مر اتر اوراد نور بن بتوبا و دیر **تو** سنی خودی
 دیگر یرده ترا خواند در بتو خواند دیر اول ایکی سیده حال
 بولیدر ترانک اصلی نور ادر و او حذف و لیه تحقیق و
 علنک آو کلمه دن حذف الشافار سیده شایع در مرانک اصلی
 من رادز رایه متصل اولد قده منک فوین حذف و لیه شدر
 تحقیق اول و او ایله بونونک حذف رایه اتصاله مشروط
 تو اولسون من اولسون متصل **له** و اوله نون حذف
 اولنر مثلاً نو کدی من کردم در لیه تکدی مکدم دیر لیه رانک
 غیریه متصل اوله لیه ده حال اولیه در مثلاً مش دیر لیه مش
 در لیه تنگ بویتده واقع اولیدر **یت** منش تاج دادم زمین
 لیه کشیده منش تیغ دادم بن بر کشیده نوده حال بولیدر مذکور
 ضمایر مفصله تک جمع لری خلاف قیاس اوزر نه در **آ** تک جمع
 ایشان در تنگ سابقا بیان او مشدر نشان ایله ایشانک فرقه
 بیان اولندی یرده ذکر او لیه شدر **منک** جمع مادر تنگ
 مایم بعش تو تو لا کرده و زطاعت و معصیت تبر کرده بن
 دیگر یرده **تو** منی در بزرگ دیگر یرده مای در تنگ بوین

درکه

ظاهر در بیت جو صوگک طبراق اوگک ما و منی نوگک جمع شیار
ننگه بوبیتن ظاهر در بیت دل خرابی میکند دل را اگر کند
ز ناز ای دوستان جان من و جان شما صافن و یک پرده لسان
فارسیه ز نهار در لر ننگه بوبیتن ایکسی واقع اولمشد بیت
ز نهار از قرین بد ز نهار و قنار بنا غذب النار مراده یک
میم ایله آوگله به لای اولان نمک مدلولتری مشتبه در ایکسی
متکلم ضمیر در فرقلری بود که اول میم که مفتوح در او را اده او
ضمیر منفصل لسان و سیده یکا نامعنه در اول میم که ساکن در آو
کلمه لای اولور دانه ده دانستم ده یک میم کی ضمیر متصل در لسان
عربده که تا و مضمومه معنانه در که آو کلمه متصل اولور تا و عادت
کی گاه اولور اول ایکسی ضمیری میج اور لر منم در لر ننگه بوبیتن واقع
اولد بیت منم که گوشه میخانه خائنه منست دعای پیرمغان
ور و میگاه منست اولنم دیگک برده هم آن منم در ننگه بوبیتن
واقع اولد بیت آن نه من باشم که روز جنگ یعنی پشت من
آن منم که اندر میان خاک و خون بینی سری بن اولم دیگک برده
من آنم دیر لر ننگه بوبیتن واقع اولد بیت آنم که باشم باز می کنم
میان بیلان سرفراز می کنم ~~ننگه بوبیتن~~ ~~ننگه بوبیتن~~ ~~ننگه بوبیتن~~
زای عجمیل و زانگ فقه سبیل پیر غافل باره نمشته در لر ننگه
پیر من ننگه بوبیتن واقع اولد بیت جو کل کر ننگه بوبیتن

و یه بوی او از ذکر گلشن است زنده جامه در لر ننگه بوبیتن
واقع اولد بیت دید وقتی که یک پرکنده زنده ز نهار
زنده زای عجمیل فقه سبیل زنده معانی خافاده اور بو یک
صوبه زنده زود در لر بو یک زنده پیل در لر ننگه بوبیتن
ظاهر در بیت یکی ماهی بود در رود نیل بیال او نه وجوده زنده
زای عجمیل کسر سبیل زنده دریدر مرده مقابلی در که
مردن دن اسم مفعول در بای عجمیل بر جلدن ایر نمشته در لر
تر که دلده ده بونماده استعمال اولور ننگه بوبیتن واقع
اولد بیت کلنگ او کنجه دوشن دکه باره اولور دی برج
بار و بر حصاره بر باره و بر باره سی در لر کو باره یک باره
بو معایه در اصل کا و باره در کاوک النی حذف اولمشد شخصی
فخری کو باره نگ سیانده رنه کا و باشد و مشد بوبیتی مثال
کتور مشد بیت کتر من بخششی ز همت او اهد من اران
دهست کو باره بر بتون سنه عطفه اسالر باره باره اولدی
دیر لر بای عجمیل اولیجا باره قلم معنانه در ننگه بوبیتن
ظاهر در بیت هر کی میتش کشد لشکر به کشاید ز حصن و از باره
آته ده اطلاق اولور ننگه بوبیتن ظاهر در بیت نشست
از باره تند باره همی رفت باوی بسی رزم سازه باره کتره
معنانه کلور ننگه بوبیتن ظاهر در بیت سکی راقعه هر کز فراموش

پیل

نکر در دور زین صد باره اش سنگ باره تک بر معنای خبی
 وارد در که ترکیه دله اندن حصه حقه تعبیر ایدر لره مثلاً
 حصه صده نیم حقه دیگر نیم اوده در باره من در تنگ بو
 بوبیده واقع اولیدر در باره تو نم هوا خواه در باره
 من نوی در آگاه چاک بر تو در تنگ بویتدن ظاهر در بیت
 تا یکی در فراوا صهره تو دامن وجیب خویش سازم چاک بر تنگ
 دیگر بر ده چاک شد دیر بر تلمش دیگر بر ده چاک
 شده در تنگ بو با عیده واقع اولمشدر **رباعی** کربانیم زنده
 بر دوزیم دامی کز فراوا چاک شده در نمایم عذر ما بشدیز
 ای بسا آرزو که خاک شده بر تو بر تو اولان نسیم چاک چاک
 در لرتنگ بویتدن ظاهر در بیت تن از خوی بر آب و دهمان پر ز خاک
 زبان کشته از تشنگی چاک چاک چاک لغت مشترکه در بر تو
 صدایه اسم ده اولور شرک چاوا چاوا دید یک بر ده چاک چاک
 در تنگ بویتدن ظاهر در بیت چکا چاک قنجر کبر دُن رسید زنده
 وستان خون بچین رسید چکا چاک اصلی جا کا جاک ز چاک
 اولدن الف صرف اولمشدر **ایکی** چاک اور تا سنده فی برابر
 لبالب ده یک الفدر بو الفک اصلی سرتاسرله سراسرک فریقه
 پر زنده بیان اولمشدر **شکاف** بر قدر ایر لمش **ایکی** باره
 اولمش نخوده شکافته در لرتشکافتن یار مقدر تنگ بویتدن

ظاهر

ظاهر در بیت استره مر چند زبان تیز یافت موستره مون توان
 شکوفه بویتدن فاخو در چچک در اجله غنی وقت یارلق بولغور
 شکاف اسم فاعله کلور شکافتن دن سک بویتده ظاهر در بیت
 کشت خشک از تقان سقف شکاف ذکر این را درون زرتاب
 مو شکاف و ک شکاف بو معنای در مو شکافتن کسبسی قیل یار جدر
 استعاره طریقه تحقیق کلام در تدقیق ایدن کسبه مو شکاف در
 یار قدر کافتن دن ششوق در معنای کافتن یار مقدر در تنگ
 بیدن ظاهر در بیت و یا باز کافم زمین راز هم بر مشان چاک
 اندرون پیش و کم کاف اسم فاعله کلور فعل مذکور در اول یا
 معنای امر در کلور سک بویتدن ظاهر در بیت کشتاور ز آهنگر و
 پای باف چوپیکار مانند نشان بکاف کاف ایله شکاف
 مغاری بری برینه قریب اولما غن ابو منصور اسدی و شمس غنی
 فرق آتمشدر در بیت صاحبده اندر تعلیل شد یار ق
 که معنای کاف در آبر لب کیمک لازم و کله ز شکاف اول معنا
 معبر در ان عید که قصه قصه که وز ذکر اولان کاف ایله شکاف
 معنای حقیق لیدر مجاز اهد هاش اخو در استعمال جائز در اثر
 علاقه مجازی ظاهر در بیت بار و دز قلعه در روز داران دن
 مرکب در که معنای ذکر اولان ی بر جوی ده دارد که داشتدن
 اسم فاعله حافظ معنای قلعه کیمک لرنیک اولوسه دز دارد

کسبسی قیل یار جدر
 کسبسی قیل یار جدر

قلعتی حفظی امری اند. اوله شدن او تر و در زمان در خاک و تن
 هر جوی در نور بر جوی در مان در که حالت تن و ن اسم فاعله معنی
 بکنیز جی در گو و گو و بویو کسبه شبها و زمان در که بو شدن
بیت در و داری در و دیند و دوی. زای و دوی که دزد و
 در و دزدان مار قله معنی در که سابقان اولندی بار و ک
 معنی بر غار و دزد که بو شدن ظاهر در **بیت** برج افلاک در بار و ک
 نه ملک بکند بر بار ویدی. ایکسکده اصل بار در بر یک اخوند
 مانع چون در معنی عام اصلیدن معنی خاص علی به بر یک اخوند
 و او سینه محو و بگو و دی و هند و دی و او که باره ایل بار و
 نه ایل و بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 بیانند و او اول فصل عن قرب کلک کت در باذن الله تعالی
مندی هند اسم ملکند. مندی اول ملکته سینه اولان شده
 اخوند غنی یا بای نیستد رومی ده که با که بوج و ک مدلولی اولان
 سینه از دم معتبر و کله منسوب اولان آدمی او کله معتبر و کله
 تا ک مدلولی اولان سینه از دم معتبر اما آدمی اولی معتبر و کله
 دستنده و پایید و سادده اولان تا که اما اول نسبت که و او
 مدلولی اول سینه از دم معتبر منسوب اولان آدمی اولی معتبر و کله
 هند و بای نیستد یکی چندی خرمی وارد بری بویو که غیر و بار و
 هند و توطن ایدن آدنه مندی در که بیدن کلک شهر و بر شده

نوزداری در و دیند و دوی
 نوزداری در و دیند و دوی

شده

ن

شهری دید کلری کبی اما هند و دیند و شول طایفه مخصوصه که
 دیار هند نسبت جبلیه سی وار در عوب و عجم و ترک و دیلمی
 غیر ییرون کلوب اول دیار و توطن ایدنه هند و دیند و دیند اول سید
 هندوستان و نور عربستان و گستان ترکستان و دیلمستان و د
 دند و کبی مندی ستان و نمر روی ستان دند و کبی ستانک معنی
 نشو نا انده او معنی معتبر در بریره و افلاک تور و ب دو کله اول
 یون کلستان و نمر ستانک معنی وضعی نه امید و ک کلستان ایل
 دستان فرقه بیان اولند و حجه افین فرق بود که آدمی
 او کینه هند و دیند و دیوان اولسون جا اولسون اما مندی دیر
 مثلا قلم مندی یله توصیف ایدر لر تیغ مندی دیر لر هند و ک اصلی
 هند وید و آفرینده و ف یا حذف و نشد ریکی یله نیکونک فرقه
 اصل بیان اولند **ایزدیزدان** ایزد لسان فارسیده باری
 تعالیک عز شانه علم خاص در لسان عربیده یا لفظه الله کبی سنا ترکیده
 یکلمه ی لفظی کبی عز شانه معنی یک فقه سیدر تنکه بو سیدن ظاهر در
 بجا آمدن وعده ایزدی. برادران پسر پاک و دور از بدی
 یزدان لسان فارسیده بر ادبی معنی در که لسان عربیده که خالی
 تنکه بو سیدن ظاهر در سبک داد سوکندان پاک دین
 یزدان هفت آسمان و زمین مجوس مطلقا حنده یزدان خالی غیر
 مخصوص در خالی شرة الله امر من در لر تنکه سابقا کبر تر سافر سیه

بیانده تفصیل اولی باشد **بجای** صافی ایزد له بزایا فرقه
 ایشوب ایکسینه ده لفظ تکریمیه تفسیر ایشوب لفظ خدا ای که
 مرکب اولی اصلی خود آیی اوله واجب لذاته معنیه در حق تعالی
 مخصوص اسماوند اما لفظ خدا ای که مفرد اوله معنیه صافی
 حق تعالی به اختصاص یوقدر بونک تفصیلی سابقا ذکر اولمش
 شواهد و دلایلی یله **بجای** کام کاف بحسبه
 ادم و ننگه بوسیدن ظاهر در **بجای** کوشه کبر ان ستوده نام بوند
 کچه کردن فراخ کام بوند کام لغته مشترکه در بر معنایی
 طماق در ننگه بولکامدن ظاهر در **بجای** ذوالفقار علی در نیام و زبانه
 سعدی در کام کاف بحسبه اولی و کام مراد معنی سینه در **بجای**
 سایه بنور باده بر افروزینوز جام ما مطرب بگو که کار جهان
 شد بکام ماه کامران دن بو اولان کام بو معنایه در برونی دخی
 ران ذکر که ران دن اسم فاعله **بجای** سوره سوره معنایه در کام
 معنای تیرگیه مراد سوره سوره در کام کار ویک کام دخی اول
 معنایه در کار ایشور مراد ان ایشور کام کار ویک ننگه بوسیدن
 ظاهر در **بجای** چه کردن نه بان بریدی کامکار چه در آستین
 داشتن کر نه مار **بجای** قولاجدر ننگه بوسیدن ظاهر در **بجای** کراره
 بر آید بسان کراره در فیشنه بر افراخته مفت باز بازیدن دن
 مأخوذ در **بجای** بوسیدن دن کبی بازیدن دن اوچک در اما کیتلری

مختلفه بوسیدن اوچک اوچک اوچک اوچک اوچک اوچک اوچک اوچک
 در ننگه بوسیدن ظاهر در **بجای** در پی آن غله بپوده کشت
 رنجه مشو چون قلم آسوده کشت **بجای** بپودن دن مأخوذ در
 اسم در معنای اوچک در **بجای** بویک ساغر غله دخی بیانه در ننگه
 بوسیدن ظاهر در **بجای** بادا لعل لبش کرک من دور مبارح
 روح که و بیان ده بیانه کیست تشبیها در استعاره طریقه
 بیاسم فاعله در **بجای** در ننگه بوسیدن ظاهر در **بجای** دشمن
 آتش نهاد و باد بیمار ابله خاک بر سرش که آب رفته باز آمد
بجای قولاجلیو یا آدم لیوب اوچک در **بجای** شمس خیزی بوفرا
 دن غافل اولوب معیار جالیده بازید بپودن ایله تفسیر ایشور
 از اسم فاعله در معنای اوچک در **بجای** بازیدن دن آکابا که باز
 ادمقدر مجازا آدمین کچه آدنه دیر باز دیر لر بطی حرکت معنای
 انکله تعبیر ایدر بر وجه کنایت اولدوغی بوسیدن ظاهر در **بجای**
 اگر خد باشد شب دیر باز برو بیره یام ناند در از آدمی
 نیز آدنه تند باز در **بجای** سرب حرکت معنای سندن انکله
 تعبیر ایدر بر وجه کنایت ننگه بوسیدن ظاهر در **بجای** نشست
 از بر باره تند باز هی رفت باوی سیر رزم ساز **بجای** باز صیفه مشترکه
 امر معنایه ده کلور ادمله دیک برده باز در **بجای** انکله میل کنایت
 ایدر ننگه بوسیدن ظاهر در **بجای** بیاسای خدی همه بد مکوش

این می نامی خود در اگر در است

بجو

یدن

در

سوی مردی باز و باز از هوش بازیدن مجازاً ادمی معانه
 کلمه و کتلین ال اوزنق معانه ده کور علاقه مجازی یکسند
 ده ظاهر در بری آدمی و چنگ لازم بری قولاً جمله اول چنگ
 لازم در ال اوزنق دیگ برده دست بازید در ال
 اوزنق دیگ برده دست میازد بر تنگ بویتده واقع اولید
 بحر از سر بر سر ان تو بای منه بحر سوی زخندان ساده دست
 میاز **باز** بو اسلمک **ایکس** الفاظ مرکبه دن در
 عبارة خود اشتراک می وارد در لفظ جهندن معنی جهندن دکل
 اول سپیدن محل اشتباه اولوب بیان محتاج اولان الفاظ و عبار
 سلکنده نسک اولدی خوشک بر فوی فرد که معنای مرکبند
 معروف در تنگ بویتدن ظاهر در **فرعی** اگر بکه رود چون
 بیاید هنوز فو باشد بر فوی ده کوش در که معنای قول قدر
 کوش فو فو و کوش و دیگر کوش **فره** کین سخن را در نیاید کوش فو
 عبارت کوشه بوندندزه **مستاسی** که لسان ترکیده او که کوشه دید
 دید کلمی قولاً غنه تشبیه **امشدر** افنده فی ما مشابست جهندن
 اول جلدن مناسبه اظهار چون طوشنه فو کوش دید کلمی قولاً غی
 فو قولاً غنه بکزد و کندن او ترود در فو چنگ اصلی خارج کند بر
 فوی خار در که در **تحقیقاً** الفی حذف **امشدر** فو قاشد
 ده دن حذف اولده بی کبی که اصلی دان در فرد و نسک بویتده **ندر**

اصلی اوزنق مذکور در **ایزاده** و دو هفت شد کندی
 گرفتند هر یک سزاوار جای **حرف** عله که وای فو فو بد رشتا
 فارسیده حذف شایع در تنگ سابقان اولندر بر فوی ده
 چنگ در جیم **عجیل** معنای حقیقی بر فوی قوش طرنا غنه تنگ
 چنگ ابد چنگاک فریاد شده ذکر اولمشدر فو چنگ بکورد
 تنگ بویتدن ظاهر در **جو** برزد سران چنگ فو چنگ بود
 جهان گشت روشن **بیا بلور** بو اوز **اسمک** یکی فوی تنگ ده
 استعمال استعاره طریقه در قسا جلدن پیسته بر فوی قوش طرنا غنه
 حده دکنه تشبیه **امشدر** تشبیه نایندن غرض طرنا غنه شدیه بو
 یوغد غنه تشبیه در فو چنگ خربشت کبیر اما استعاره
 انگ بر جرنده در **دیک** **کاف** زنده در می معانسه
 در تنگ **مرفی** **مک** بو با عیدن ظاهر در **در** پای اجل جو
 سرانکنده شوم و دست غمش زنج برکنده شوم زنه
 کلم خمر صافی میکنند تا چون که زیادده پر شوم زنده شوم زنده
 تک مقابلی مرده در که معنای اولی در تنگ بو با عیدن ظاهر
 در **بای** چون مرد شوم خاک مرا کم سازیده و احوال ده و برت
 مردم بسازیده خاک تن من پیاده آغشته کنند و کالبدم خمش
 سر خم سازیده زنده با در که در که لسان عربیده حیات در لر
 افندنی بایای نسبت در **کاف** زیادده اولند غنک سبب زنده

آفرنده بهاء غیر موقوف در هر اسمی که آفرنده اول اوله او که بانیست
 داخل اولو جی قبله بر کاف زیاد اول نور مثلا مرده یک بر مرد میا
 بنده یک خونده یک در لسان فارسی که قواعد مقررده هستند در
 زندگانی در گذر حیات در تنوع معانی در تنوع عمر خیا که بوی
 با عیندن ظاهر در بانی نویسی که عمر جاودانی است
 خور حاصلت از روز جوانی است تکامل کل و پادیه و باران
 سرمست خوش باش دی که زندگانی است لفظ زندگانی
 دیک کاف و یا همان زندگانی کاف و یا در الف و نون زیاد
 اویش در مبالغه ای چون شنبه بوقاعده لسان عریضه قاعده
 لرزنده لسان فارسی ده اعتبار اولمش در تنوع اوایل سال
 ده تقریر اولمش در درک درسی که مفرق اولوب او که خفا
 تمام اولد غندن او نور اول مبالغه بونده اعتبار اندیشه و اولی یکی
 مفاد تغییر فرقه حاصل اولدی اول فرق بوندن ظاهر در دست
 که بجان زندگیت جوان را زندگانی تو می دهی جان را
 ده فارسی و درسی یکی بر درلودلدر تنوع بوییدن ظاهر در دست
 موفقه کثری و جادوی ندانسته چیه و هم بهلوی فردوسی بوییدن
 بهلوی جادویه قافیه ایدب لانی بهلونک مفهوم اعتبار اتمشدر
 بیت سابقه کنج و قافیه ایدب لانی مفتوح اعتبار اتمشدر
 یکی ده جایگزین نوکی شود قافیه اولدن مفتوح اعتبار

اعتبار اول نور تنوع خیا که بوی با عیندن ظاهر در بانی یک
 جرعه می که نه ز عمر نوبه هر جا که نه می بیرون شوبه تاک از خست
 فریدون و قباد خست سرخ ز باج کنج و به اوید ده قافیه اولور
 مضمون اعتبار اول نور تنوع عمر خیا که بوی با عیندن ظاهر در
 نه جانه عمر که نه خواهد شد نه کام کسی بکام او خواهد شد مثل کجای
 آب کبر و لب جوی کبک کوز چو شکت سبوح خواهد شد نگر
 شاعر مشهورت بوشوندن اکلمان بود که مذنب طاعتی شایسته
 قائل و لان جامله در اولان زبانی بهلوی توصیف شاعر نگر
 بوی با عیندن واقع اولیدر روزیت خوش و هوا
 نه گرمست و نه سرد ابراز رخ گلزار همی شود کرد بیل زبان
 بهلوی با کل زده خریا و همی رونده کی می باید خورده و ن پرستی
 فصاحت بوند غنچه بوی با عیندن اشارت وارد بهلونک بنشیند
 مبالغه مقدار یک الف نون زیاد اولدر بهلوانی در لکنه در دو
 بتیلمندن ظاهر در کشاد زبان و جوانیت است سخن
 گفتن بهلوانیت است اگر بهلوانی ندانی زبان بازی تو
 و رندار و جله خوان بوالف و نون زبانی و ک الف نون مبالغه
 ایچون زیاد و همی لسان عربی اعتبار اولمشدر تنوع جواهری می آید
 بیان اولمشدر لسان فارسی و مستعمله ملکاتیه نیست و یکی
 در هر حد و نیست و هر وان در لسان فارسی یک در یکی

تنگه سابقان اولدی بیلو ییسیه کچم دکلر تنگه انشا عریده حال بله
شهری تنگ دیافصیح دکلر بادیه نشین لر تنگ دیافصیح در
بیلو تنگ بزمعنا سیه دخی وار در بیلو ان مفودله بیلو انی مرکبک
فری بیان اولدی فی برده تقریر اولت کمر کدر باذن الله تعالی بانک
معانی حقیقیه آلت تنگ اولان عضو مخصوصه که عرب او که
لش و ترک دل دیر تنگ بویتدن ظاهر در **مصرع** زبان در دهن ای
خود مندر صفت کلید در کچ صاحب منزله معنی کنده استعمال اولنور
استعاره طریقیله اول دخی آلت تنگ اولدوغندن او تر و کلستانده
شیخ سعدیک بو کلامنده بیچاره در حالت نومیدی بربزبانیه که
داشت ملک را و دشنام اذن گرفت واقع اولان زبان دن
مراد لغه معنایی ذر کلام مذکورک شرفنده **ایلمسانه** آلتی بری
دین که خطافاشلنشد اول تقدیر به عبارت بربزبان
داشت لغو اولدوغن بله امشد عبارت لشداده استعاره
مذکور شایع در تنگه سابقار وایت اولان حدیث بنوی ده
واقع در لثا اهل جنتن مراد جنت اهلک استعمال اولنور
لغه در دل لفظنده اول استعاره وار در مثلاً عجی اولن کیسه
دل بلر دیر لر اسب خصوصیه آلتک استمد
تنگه بویتدن ظاهر در پیاده از انم فرستاد طوس که تا اسب
بستانم از اشکبوس مطلق تنگ در آت اولسون قات

قاتر اولسون اشک اولسون دوه اولسون شیخ سعدیک
بو نظمنده واقع اولمشدر **نظم** آن شنیدستی که وقتی تا بوی
در بیایا ییفتاد از ستور گفت چشم تنگ دینا دار را یا
قناعت بر کن یا خاک کور واقع اولان اطلا ای او زنه یله
خصوصیه آت یا قاتر مراد اولدوغنی ظاهر در تمام کلامک
اول تعینم توقی بو قدر ستور لفظنک دویه اطلا کنده بر قید
معتبر در حافظ الدین کردی قنای سنده بیان اتمشد بربزبان
نظم قاتر اولمشدر کلام
ایلمسانه هم ستور لفظنک کشته میسنده اونک حکمن بیان صد
صد و نده ایراد اولمشدر کلام منور لفظک عریا اولماسن
اقتضا اتمز بدین چار پایه ستور اطلا اولنور **بهر المعراب**
صاحبه که ستور طوار در اسم عام در جمع در دایق لویه اطلا
اولنور و مش در اصابت اتمشد در ایکی تلوی بر که یه یوله
که بر نه بنه بر نه یک ایده دوا سبه در لر اسم مرکب در افنده
هم معنای عام ترکیبیدن معنای خاص علمی یه نقلی نذر چار
چوبه دیکه ماکبی بر در داغاجه چار چوب اطلا اولنور اما
چار چوبه مخصوص مخصوصه در لثا ترکیبده چوبه دکلری نه غیر سبه
اطلا اولنور دوا سبه ده ایله در مایکی آنه دوا سب دنور
اتما دوا سبه دنور اول وقتن دوا سب دنور که ایکیه بر کشنک

رتله

ق

بی

بار که بید در آنکه بوبیتدن ظاهر در دست فرود آمد یک سو
 پاره بست در آن اندیش بر نظر کیست اما تو فرود بگری
 بوبیتدن ظاهر در بیت زمل تو ندان پولادینخ زمین راز
 خیش بر افتادینخ اطلاق حرکتی اعتبار در حقیقت
 اوصافند که فرود سینگ بوبیتدن ظاهر در بیت سمند نوند
 همی راند نرم بر و بر همی آفرین خواند کرم اما آت سمند اطلاق
 بوبیت مذکور دن ظاهر در آنک اطلاق ده آت اعتبار الوصف
 تنکه بوبیتدن ظاهر در بیت نشست از بر تازی اسب سمند همی
 تاخت ترمیم کنزده کل رنگه اولان آت سمند در مقدمه الاول
 صاحبی ایله تفسیر انشد عبارت بود که ذکر اول نور سمند
 آن که رنگ رماد دارد و این تعبیر کله رماد در لر عم خال
 خاکستر در اما آت خنک اطلاق بوبیتدن ظاهر در بیت بنا
 ز پولادینش کلاه فرس خنک و بر کس نوازش سیاه
 بونکه آت اطلاق رنگی اعتبار یله در تنکه بوبیت مذکور دن
 اکل نور آت در آنک غیر آت ده خنک اطلاق اول نور تنکه بوبیت
 واقع اول بدر قوس قزح کشت کمان و ارکوز از دوطرف
 خنک نیا و سرخ تون اما آت جرعه اطلاق بوبیتدن ظاهر در
 نشست از بر جرعه تنک رنگ پوشید سهراب حسان
 خنک بونک اطلاق ده آت رنگی اعتبار یله در تنکه بیت مذکور دن

دن اکل نور در اول صاحبی جرعه بوز آت دیمش و بوبیت
 انشد انشد در بیت بر نکینت بس جو که خیر در افکند در
 موندوان رنج بر بوبیتده اول دید که معنای دلالت یو قد تعیین
 دلالت بیت سابقه دارد اما آت دیزه اطلاق بوبیتدن
 ظاهر در بیت بفرمود تا بر نهادند زمین بران دیزه سیلش دود
 قاتر ده اطلاق اول نور تنکه بوبیتدن ظاهر در بیت قطار استر دیزه
 صدوسی که بارش طشت و طشتی ان بودوسی بونک آت و غیر
 حیوانه اطلاق تنک اعتبار یله در لکنا فارسیده دیزه شول
 رنگدن عبارت که ترکیه دله انده یا غر عبارت یله تعبیر ایدر لر عم
 اسب دیزه دیر ترک یا غر آت دیر افزنده فی مناسب افطش
 اکل نور بنفشه دیک زرده یک سیده دیکهاکی لکنا فارسیده
 اول کلمه ده اولان بر قاج معنای کله و تنکه بیری کله که پور سالد بیان
 اولن کو که رباذن الله تعا اول معیندن برسی مذکور معنی در
 دیزک معنای یا غر اولدی اعتبار یله قاره یا غر آت شد یزدیر لر
 فریه قره اولیجی شبرنگ در لر شید یزده آت اعتبار الوصف اطلاق
 اولان اسامیدند تنکه بوبیتدن ظاهر در بیت من و رستم و اسب
 شید یز و تیغ نیار دبر و سایه کستر دینج صاحبک
 جمله غرایبند که دیزه تنک تفسیرنده اول رنگ آت غر
 اولیغی بوز و اوله نوز رنگوا کثرات و مقننه استعمال اول نور

هم عرضه اطلاق هم معروضه جمع رنگ دلالت ایدن لغت کرب حایه
 بود کلامک اولنده ده خطا تشدرنگه بیان سابقدن ظاهر در
 افزنده ده خطا تشدر دیزله دیزه فرق اتمامشدر لونک
 اسمی دیزدر متونک اسمی دیزه در افکیده یک مهانک زیاده
 سینه افاده ایدر کلامشدر اما آت ابرش اطلاق بو میدن ظاهر
 در **چو بر ابرش تشدرستی سوار** باد زیدی از پیش کوشش
 ابرش اول معینه ندر که لسان تشدریده اوکا ابرش در لرا ماترک
 ابرشک الفن مدله تلفظ ایدر اصلده مدود دکلدر بونک آت
 اطلاق باعتبار الوصف در **تک بوی ترک تان نزدیک**
 نزد قرب در نزدیک قریبدر شکایتی یقینه التمه کنایتدر که
 تشدر مدن متفتمن در محاطیک بقضان لغه تنهنی واجباسنک
 احواله کمال اتمامی تک بیانی **اندک** اندک مرکبدر اندایله
 کان تصغیردن معای ترکیبیه عدد قلیل در اما شی فلیک
 اسم اولشدر اول سبدن مقابله بسیارده استعمال
بار بارهایچه کره دیکدر باری بر کره بار سکون ایله کره
 معنیه در **توداده** بار هر کسی من مردم از غیرت بیسه یکبار
 میرد هر کسی سحره جایی بارها مبین نظراته نظر کنایتدر هر
 چهره دن نخواهد دید روی بنا کنجی اول نهیک اول نهیک تعلیلی
 در که ادات تقلیدر یعنی **اسکره** اول نیجه تیه که زبیر ایله مستحق

مستحق دکلدر اول نیجه حمتیک وضع در که اداه تو میفدر که
 اسایا کر نیدر میزمان و بیم جان یعنی اول طرفلک بری میزند
 و بری بیم نمت که خراج زمین باغ بده یعنی که اورا در بخاندو کو
 بد رسم مزرعه و باغ بده یا بشویش غصه راضی شو یعنی یا بشویش
 روزیه و غصه فاقیه راضی اول یا کشاکش عوانه ملترم اول
 یا جگر بندیش زاغ بنه تمثیل طریقله امر ثایا تغییر در خانت
 و رز دوزریدن قلدر مقدر مراد وجه خیانت او زرنه نفرت یعنی
 بر خونی خیانتی اولان عاملک وقت محاسبه ده الی دتر بجان
 برسد یعنی غایت تور قمر و سبی از محاسب زیبر اقامت خود
 دیار عجم ده محاسبه مقومندر حشا پاکست یعنی دفترنده علم
 زلال بوق شروع اندوکی امرک ررون جالیوب نیابرو اول مقدر
 وقت رفع یعنی حشا محال دشمن یعنی دخل محال دشمنی زنده جا
 نایاک اصل کلام جامه نایاک رازنده در زیر امراد مجرذ اخبار
 کل یلکه مستدی مسند الیه او زرنه قمرله ملحوظ در الا ضروره عدول
 اقتضا اندی مراد جامه دن اول ثوب در که جامنک اصلی زید قضا
 عملی ثوبده در جامه دکل چندین بوقدر دکلدر مرکبدر چند ایله این
 این دن شک چندان مرکبدر چند ایله اندن بسنزه می گیرند اولاغ
 طوتر لرا اصلده سنخه او جرشوز اشلین عملدر چه مناسب مناسب
 بوقدر مشابهندن اول سبدن آینه شتر فندن اعتبار اندی و بویا

رک

ربا به طرقتن شتر اصله اشتر در رای اشتر کج کردن دانم چه
 خواهی کردن انی تخفیف حذف اولش در خود زایدیت کجا خود
 شکر این نعمت گذارم که زور مردم از ادی ندارم یا وفا خود
 بنود در عالم یا مگر کس درین زمانه نکرده خود سر بر پیمان بیای
 رفتی بسی که هر کجا که سر برست میرود بر باد و گر خود روز را
 کوید شبت این بیاید گفتن اینک ماه و پروین و دانی که
 چه گفت ان بیل سحر تو خود چه ادی که عشق بی خبری فصول
 کمان فصولش بنزدند و بیاری قبولش کردند چه کاری بی فصول
 من بر آید و ادوی سخن گفتن نشاید الفصولی کنایه علی التبع
 عن الحدیث استی که اقلیل فی السوایس شش و ستار خرقه اطلاق
 بوبقین ظاهر در بیت دستار از بر و دنیا ری از که بکشاد
 حرفه فیلح چنین مطربی دادی عطف عربی علی الفارسی پیش
 تهی و حال نسل و تبار بیت تو نه رخ از نمود نه حصار نه بیابان
 با و کرد و غبار الحافه بیت نه چندان مجوز کنه دانت بر آید
 نه چندانکه از ضعف جانت بر آید معدیه پر کشت شکم در دجاست
 سود نازدهم سباب راست نقد بر کلام پر کشت و در و شکم
 که از معانی استعمال اول نور نه که بوبقین ظاهر در بیت تنهای
 گوشت خوردن به که تغاضی زشت قصایان که تغنی از
 قنقش که ام کس در که امین کس دیگر کرد و او بویکن و نه بویچه

یوزیجی جو یا استکن جو بنده استیجی فایده دیگر حرف میم که فارسیه
 مستعلا را اولد ایکی نوع در برسی ضمایرون در قبیل اسمادن
 در نفس تکلم و حده ایچون وضع اولدیر آخو کلمه لاحق اولور
 کر که اول کلمه اسم اولسون هم کی کر که فعل اولسون دانم
 کبی کر که حرف اولسون کم کبی بومقامه زیاده تفصیل سطر
 قواعد اولان محله مذکور در برسی دخی قبیل و وفند مستعلا
 معنایه دلالت انفراد آفر اعداد مختصه رقتی عدد ک اسمی که
 داخل اولور اول افنجی سن تعیین ایدر مثلاً دوم ایکنجی دم
 او بنجی مذکور به لاحق اولیچاق های و او به تبدیل ایدر لر
 در لر این معنایه در اما مخصوصه در او قانه از ما
 محدود ایچون وضع اولان اسمانک اول لر نه لاحق اولور
 مثلاً ام شب ام روز ام ساعت در لر بویکه بوییل بویکون بو
 دیجک یرده مرکب بر برونی کاف یکسوره در که اداة تقلیل
 برونی ده میم ساکنه در ضمیر نفس تکلم و حده لغه مشترکه در
 فارسیه چوده در لر عریضه نه مصرک اسمیدر بیت چونیل خوش
 ریایه خریداره اگر در نیل باش باز کن بادیل بای فارسیه ایله
 معروف جانور ک آیدر قبیل آنک معنی در بای عربیه شواله
 معروف ک آیدر که ترکیده دخی اکییل در لر بیت سر خشمه شاید
 گرفتن میل جو بر شد نشاید گذشتن میل آفر نه کاف تغییر الحاق

ساعت

اولنوب **بیلک** دنگ بیلک لفظ فارسی ولد و غنه د
 دایلد که شول حربه که اوجی ایکی چائل دمور در لغته فارسیده
 بیلک در لر بیلک لفظ فارسی اید و غنی بلینلر تحریف اید بیل
 او قود لر میل لفظ عربیدر بو مقامه مناسب دکلدر زیر امیل
 ایلم طوین چشره لولسی در انگ صوتی چوقا کلکله یول معیندا
رامش صحبت در تنکه بو بیتدن ظاهر در **بیت** مکر کر یک اوازه
 رامش فروزه مراد این شب محنت ازی پرور **رامشکر** صحبت
 ایدی در تنکه بو بیتدن ظاهر در **بیت** شیند ساهان برامشکر
 خورند آب حیوان اسکندری زنه ار امان ورنه تنکه بو تنکه
 ظاهر در **بیت** از لعل تو کرم یا بم انگشتری زنه از صد ملک
 سلیمانم در زیر نکلین باشد زنه از حفظ معنینه ده
 کلور تنکه بو بیتدن ظاهر در **بیت** بجای آن که در
 زنه ار اویم که چون زنه ار داری راست
 اویم زنه ار معناسنه ده کلور تنکه
 مذکور بیتدن ظاهر در مصرع
 شاییده که زنه ار دن مراد
 انامق در منت بعون الله
 حسن التوفیق

آنکه مذکور و فاعله عربیه ده یک ضمیر متصل مرفوع میسنده در
 مثلاً عرب آوردن یکدیگر بیده ضربت فاعله عربیه
 زدی استادی دیر بویا و عجمی و آنرا عربیک فاعله سن افاده اید
 شکم عرب تا کند ایچون ضمیر متصل ضمیر منفصل جمع اید رسن آوردن
 یکدیگر بیده انت ضربت در عجم دخی اول طریق سلوک اید
 اید که تو زدی **ت** تو کردی و رار ستم داستان و کربا ضرر بود
 در نیشتمان **ه** لغت فارسیده **ه** لغت عربیده **دیک** انت معانیه در
ت اداه استفهام عرب دلنده و ارد در ترک دلنده دخی
 و ارد در افاده حرف می تک اداتی در مقام استفهامده کلمه کی
 کند و کی دیر لاما فارسیده استفهام ایچون اداه یوقدر شول کلمه که
 آفونیا و خطاب لاحق اولمشدر بغیرا مقام استفهامده استعمل
 اید لر معنای استفهام قصد اولند و غی قرینه حالیه دن فهم اولند
 مثلاً کور کی اشتد کی یکدیگر بیده **دید** دیر لر **ت** دیدی
 که چه کرد اشرف **ف** او مظهر بر دو جانیک در معنای **ثانی** و
ثانی انفااده ایدن حرف با آخر کلمه لاحق اولد اول کلمه
 تک مدلول وصفیه اولان موصوفه یک حاله اینک قائم اولور
 دلالت ایدر مذکور کلمه کر که مرکب اولسون **ک** کی کر که بسیط
 اولسون **ک** کی کر که بسیط مشتق اولسون **ک** کی کر که معنای مذکور
 افاده قصد اولنه اول کلمه لر **ف** اولرنده حرف یا زیاده ادر لر

ادر لر **ک** کی کر که **ک** کی کر که **ک** کی کر که **ک** کی کر که **ک** کی کر که
 شکم **ک** کی کر که **ک** کی کر که **ک** کی کر که **ک** کی کر که **ک** کی کر که
 کلمه الفدن صکره واقع اولان هانک لغت فارسیده خدینه
 شایع اولد غلین مثلاً **بادشا** و **کیا** در لر اصلی بادشاه و کیا
 حرف یانک دخی اوراده واقع اولان حذف شایع در مثلاً
او و **او** در لر اصلی کدای و نای در افادت مقامنده اول حرف
 مخد و **ی** اظهار ایدر **ما** اولسون یا اولسون مثلاً **بادشاه** ایدر
و **چ** یا **ی** در لر توصیف مقامنده دخی اول حذف اولان
 و **ف** لر اظهار ایدر **ما** **بادشاه** **و** **چ** یا **ی** در لر
ا اسم جامد اوج قسم در بر قسم ذات تحقی ایچون وضع
 اولمشدر مدلولنده اوندن اوندن زاید نشسته **ک** کی قسم افوی
 وصف ایچون صرف اولمشدر مدلولنده اوندن زاید نشسته یوقدر
ش **ک** کی قسم ثالث ذات موصوفه ایچون وضع اولمشدر مدلولنده
 زاید دن زاید بر وصفه که اول ذالک قائم اولد دلالتی و ارد
ک کی معنای رجولیت که لسان ترکیده اندن **ا** **ل** **ک** تغییر ایدر لر بو وصف
 زاید در لفظ **و** و لفظ **و** ده اول وصف دلالت و ارد
 معنای وصفیه دلالت ایدن حرف یا اسم جامدک بر قسمند **مثلاً**
ی در لر **ی** در لر اول **ا** یک قسمند داخل اولد **مثلاً** **ی** در لر
ی در لر **ی** در لر **ی** در لر **ی** در لر **ی** در لر **ی** در لر

بدو شاه روشن کنده ای من - اداة تفخیل در لغت فارسیده فعل
 تفخیل صیغه سی بود در اول معنای ترکیب ادا در لغت معناده
 تفخیل قصد است در اول معنای اول اولان اسمک افزونه مذکور ادا
 الحاق ادر لر مثلا **متر فزون تر** دیر لر اسکلکده ارتقا لغده بر
 شسته نک فضل بیان استله قاعده مذکور اداة کاه اولور تفتیص
 ایکن دخی استعمال اولور احد ضدین ازا چون استعاره طریقی
 مثلا یوز که انگشتی دیر لر اصل انگشت تر در دخت ترکیبی برتا
 حذف اول نمشد افزونه یا یا نسبتدر باش پار مانه طاقن یوز که
 انگشتی دیک بیده استعاره اولور دختر ده یک نرده تفتیص
 ایکن استعاره اول نمشد بود قدر چه دختر که کاف تصغیر دن
 مراد تلطف اولور دیر معنا تصغیر وجه مذکور اوزر نه عبارت
 تر دن حاصل اول نمشد معنای واحد ادا ایکن ایکی ادائی بر کله
 جمع انزل لر **نک لته** عربیده مینده تصغیر و نشان استعمال
 اولنان یر لر ده حقیقتا صغیر بولنی لازم دکلدر کاه اولور که بی
 الحقیقه کبیر ایکن تصغیر صیغه تصغیر لغت تغییر اید لر کاه اولور که احد
 ضدینی ازا ایکن استعاره طریقیه تعظیم پیرنده صیغه مذکور
 ایله استعمال ید لر کاه اولور که اول صیغه ایله تلطف قصد اید لر
 لغت فارسیده کاف تصغیر استعمال اولشور ل منوال اوزر نه
 در لغت فارسیده دلالت وضعیه حسیله قطعا معنای صغیر

در لغت حقیقی اولور ای بر تو
 طاقن یوز که انگشتی

صغیری افاده ایدر عبارت چه دلا فو کلمه لاصی اولور اول
 کلمه نک مدلوله صغیر معنای افاده ایدر مثلا کوچک باغ کوچک
 بوغ دیک بیده باغچه بوغچه دیر لر باغک لطافتدن تعبیر قصد
 استله اداة تصغیر کثور لر باغک دیر لر صغیر دن خبر ویر مک
 استله افزونه مذکور عبارتیه الحاق ایدر لر باغچه دیر لر **باغچه**
 اوی اداة تصغیر لغت مقدار ده تغییر اند کلمه نین قصور نشان دن
 دخی انگله تغییر ایدر لر مثلا کوز که کور مک امر نه نفع عای دخل
 تاتی وار کن اول خصوصه کوز دن قصوری اولد غندن اوتر
 و عینک دیر لر بر دیده عینک می نهم چون موسم دیدار
 در ارزوی روی تو بنکر که چشم **چشم** مذکور خوف یا منفرد
 لاصی اولور جمع لاصی اولور مثلا ترکی دیر لر ترکی دیر لر ملکه
 جمعیدن علیه نقل اوله اول وقتن یای نیستک لوف جانشور
 شکم لشا عربیده ایله در اما اسم جمع مذکور بالاصی اولست
 مثلا لشکری دیر لر سپاهی دیر لر لشکر و سپاه جمع در لشا عربیده
 و رسط کی **قائده** کیانی ده کی و خسروانی ده کل بادخی یا
 نسبتدر اما الفله نون جمع ایکن دکلدر بلکه او فو ملکه زیاد
 سبی قاعده لشا عرب اوزر نه تغییرات نسبت در **قال الامام**
المعزنی فی المعرف سکندر یه مصنف علی ساحل بحر الروم
 مشهور است که در باب اول و اولی

شده

کی قوم معنای

توطن ایدن کسسه لره ده مندی دیر لر روی جال اویدر فایده
 ستان لغت فارسیده مطلقا بیره دیر لر نشول بیره در لر که منشأ اول
 مثلا کستان کل بتن بیره دیر لر کستان فو ما بتن بیره دیر لر
 درختستان اغاج بتن بیره دیر لر قوقو لو چکلو اولان بیره پستان
 در لر بوی که قوقو در منشأ اولدونی اعتبار له دیر لر تنگ سو قوقو
 بزازستان و دکلری طایفه بزازک منقلرنگ روایی و کندو لک
 اول حالده نشوناسی انده اولدوغندن اولدو دکلرستان
 و زابلستان دخی مندوزستان کبی در اصل کابلستان زابلستان
 در واک اظهار نده ثقلت اولدوغندن اونرو حذف اولمشد
فایده افوی بنکونک اصلی نیک در بده مقابلد ریت مرکه او نیک
 می کند باید نیک و بد هر چه میکند باید بنکی بو لکده افونده یا باء
 نسبتد و نیکو قابل زشت در کو کج لک معنای نیکوده وار در
 جر کنگ کبی که معنای زشت ده وار در جیلی جالتله در که اول و او
 ساکنک مدلولی اولمشد نکی ایله نکونک فرقی مندی یله مندو
 فرقی کبیدر لفظ نیکو دن گاه اولور و ف یا حذف ایدر لر نیکو
 دیر لر **ریت** مرکه شاه آن کند که او کوید جیف باشد که خبر نگو کوید
حقیق مذکور معنایه دلالت فی الحقیقه بالکوز و او ساکنک
 دکلر بلکه و او دن مکره بر یا ساکنه وار در که حذف اولمشد
 نیکونک مندوزنگ اصلی نیکوی مندوی در بر شیه اضافه

اضافه مقامنده اول یا اظهار ادر لر مثلاً روی نیکویش
 موسی مندویش در لر **حافظ** آن ترک شیرازی بدست آرد
 مار ابحال مندویش پنجم سمرقند بخارا یا و وصیت ابرادند
 حاجت اولیای مذکور و حرف بانک اظهار لازم اولر مثلاً
 نیکوی دیر لر **ریت** نیکوی کردن اندر حق کرکان آیدی باشد
 بحق کوسفندان حق مقام نیکو کردن دی در قورده شعرا
 اقتصاد سینه نیکونک معنایه استعاره اولمشد **ریت** لغت
 فارسیده هر یک الفدن یا و او دن مکره واقع اول حذف اولر
جا پادشا ار در هر جا در پادشاهی در ار در و پاد
جو مور و اصلی جوی موسی روی در اضافه مقامنده مذکور
 یا اظهار ایدوب مثلاً موسی توروی توخوید دیر لر یا و وحدت
 الحاق ایدی یک ده اول یا اظهار ایدر لر **ریت** اردهای خلقه
 کشته خفته زیر دامنم خزان نجیم ترسم اگر کرد در اردهای من از
 اردهای ده کی بانک اظهار کی که سبب یای وحدت کوی در
 اردهای ده کی بانک ظهور نه سبب اضافه قدر **ریت** سابقا
 بیان اولسان مباد نسبتله گاه اولر تشبیه قصد ایدر لر مثلاً بخت
 کوزه بکزد و کیچون چشمه در لر نشان هدف در او کاشیتر
 هر علامته نشانه در لر کمان یای در مقب یانیه تشبیه کانه
 در لر خان کار بان سراپی در او ده خانه دکلری که تشبیه است
 ده

دل

و آشیانه ده و آواز ده حال پو سوال او ز نه در ششم تا حده
 گاه اول که الف و نون زیاد ایدر لر یا ی نسبت ده زیاد ایدر کلری
 کبی که سابقا بیان اولندی سریندی ده بیان اولندی مثلا دیوه
 تشبیه ده دیوانه جان تشبیه ده جانانه در لمذکور حرف ها گ
 مدلولنده قوت اولد غندن او تر و تنگ مقدما تقریر و تحریر اولمش
 مقام تشبیه ده آتیا ایدر ایدر لر یا ی نسبت ایدر ایدر لر یا ی نسبت
 معنای نسبت ده مبالغه قصد ادیک مذکور یا ی نسبتی تک آف نه بر
 نون زیاد ایدر لر انکشتیرین و زمین و بالین در لر اصلی انکشتیر
 زمی بالی در انکشتیرک بیان سابقا بیان اولد ر اما معنای
 زمی زمه منسوب در زم بر و ده در زمستان و دکلری
 فصل شتاب اول اعتبار یله در لکه نه کامی ارنگ طبعی بر و ده
 او مانین زمه نسبت اولمش در معنای بالی باله منسوب در بال
 قول باشد که او که ترکیده او موز باشی دیر لر یصد و غه بالین
 د کلری او که نسبتی ولد غندن او تر و در میشتن ده بوستین ده
 پیشین ده لعلین ده زرتین ده سیاهین ده مروین ده آمین ده
 چو کین ده مبرین ده زیرین ده زبرین ده رنگین ده اولان نو
 نونک در فی مذکور نون در مذکور نخستین ده اولان
 یا و نون مذکور یا و نون در اصلی نخست در معنای اوک نخستینک
 معنای او کدنگی در فرزند مذکور جندن دکلدر اصلی

اصلی بر زمین در لغت فرسیده با و فایه تبدیل شایع در اصحا آتش کده تک
 منطلمندن آیین مجوسی رعایت و اول و تک ترو بخنده غنایت
 ایدر تک بریدر **بیت** خلیل و ار شکسته تیان باطل را اول نماغ
 او شد بر آرد بر زمین **بیت** شول یا که میند، عددک که یک در آفر
 لاحق اولور دخی معنای افاده ایدر اصلی یا و نسبت در اول
 معدود دی عدد مذکور و نسبت تعیین ایدر لر یک اول عدد در
 معنای بر در یکی اول معدود و در معنای بر شنده در بو فرق
 معیاری اولد که تعدد مراد اول نور سه یک دوسه و نور یکی
 دوی سوی دینم معدودن اخبار قصد اول نور سه یکی را دیدیم
 و فریک کس د نور یکی کس **بیت** ذات مبرهم یکی تک
 مفهومند مافود در کسک دخی مدلول ذات مبرهم در اول
 سیدن ایکی سن جمع اتمز لر پور ادن ظاهر اولد یک مذکور یا تک
 مدلول مجرر نسبت دکلدر بلکه معنای نسبتن متحمل اولر معنی
 در اول سیدن مذبور یا و شینک شعبه سی عدد اول نور
 انسب در نخستین ده کی باکی فی الحقیقه یا و شینک شعبه سی
 اولان یاد در نخستینک حال یک ابله یکی حال کبی در **بیت**
 که مقابل کثر در لغت فارسیده اول معنی افاده
 قصد اول نور سه آف کلمه یا الحاق ایدر لر لسان عربیده کی اول
 مفادون تنوید تغییر ایدر لر مثلا عرب بر مقام دیگ برده مقام

ویرم مقامی دیگر تکمیل یابد و در بیت بزم و جمشید
 مقامی که دید جای دو شمشیر نیامی که دید **مقامی**
ابرام یک مقابل تعیین در اول مقامی افاده قصد اول
 فارسی عبارت که آن کلمه خوف یا الحاق اید عرب تنوین تکلیف
 کتور مثلا از الرنده از وجود جنس فردن او تر و نشسته
 یوقدر دیگر برده هم میان ایشان فرقی نیست ویر عرب لیس
 بنیرا فرقا ویر **بیت** فی المثل در میان این دو کمال نیست فرقی
 مکرر یوقدر چند مراد شاعر کلام مذکور در فرقی واحد یوقدر
 و کلد و الی اخری که جنس فرقی تنی در حاصل اول و کلد زیر اول
 تقدیر چه تنی وحدت احتمال اول و واحد تک تنی جنس تک تنی
 مستلزم و کلد زیر جنس کثرت ضمتنه بولنور بلکه مرادی
 فردی غیر یوقدر تنی در انوک تنی جنس تک تنی مستلزم در
 زیر جنس وجود نه لا علی تعیین فردک وجودی لازم در
 بوقاعده نکره سیاق تنی ده عموم افاده ایدر و دکلری محله
 تحقیق اول نموده یاء وحدت ایله یا ابرامک فرقی بورداده
 ظاهر اول بربری سنده مقبر اولان ناجی فردک وحدت در تعینی
 عدم تعینی منظور و کلد اول بربری سنده مقبر اولان فردک
 ابرامی در وحدت جبهتی منظور و کلد فرقی نیست فرقی نیست
 ارا سنده فرقا و یوقدر که بوجه شدن که فرقی نیست دیگر

بر جنس فردی
 اولوب اول جنس
 تعبیر قصد اول
 او اجنسک اسمک
 اخره غیا الحاق
 ایدر عرب تنوین تکلیف
 الحاق ایدر

دیگر ابتدا و جنس فرقی تنی ایدر فرقی نیست دیگر ابتدا
 اول جنس فرد غیر معین تنی ایدر تنی جنس اونک تعین
 لازم کلد فرقی جنس مراد اولان برده عبارت ثانیه ابلغ در
 عبارت اولیدن کنایت حقیقتدن ابلغ اولدو تنی کبی زیر
 اول تقدیر چه مقامی مراد دلیل یله افاده اول نمیشا و لرمهم
 احتمال وار در که تنی جنس دن مراد فرد کمالک تنی اولان زیر
 فرد کمالی منزله و جنسه تنیز یل ایدب اندن اسم جنس تک تغییر
 بلغانک اعتبار اتنده وار در فرد غیر معینی تنی ده بونک کبی
 احتمال یوقدر اول سبب دن عبارت اولی تک مقامی مراده
 دالاتنه نوعا ضعف وار در معاونت قرینه یه احتیاج وار در
 عبارت ثانیه اول حالت یوقدر **بیت** اول اک معانک کبی
 وحدت و بربری ابرام در بربری اوج معنایه متفرع اولور معنای
 فرعی که اول اصل دن منشعب اولور التي در اصل اولدن متفرع
 اولان شعبه لبر بولنور در **بیت** اولان شعبه لبر بولنور
 لسا عربیده تنوین وحدت کت قات اراده اولنور وحدت کت قات
 اور تا سنده مناسبت اولدو غنن او تر و لسا فارسیده دخی اول
 یا یله که وحدت دالات ایدر مقامی قات اراده اولنور تکم
 شاعرک بولکلامدن ظاهر اولور **بیت** فی المثل در میان این دو
 کمال نیست فرقی مکرر یوقدر چند فرقی ده کی یای وحدت در مراد

قلت فرقد

قاج
 لسان ترکیده دخی بو تغییر وار در عبارت بزرگ قلت ارادت
 ایدر لر قاج قیل دیر لر لفظ بردن و فریقه ده کی یا و وحدت دن
 مراد مقابل کثرت اولان وحدت دکلدر زیر معنای چندده
 وقاجده اولان کثرت اولان منافی در بلکه وحدت قریب اولان
 قلت در که وحدت حکمنده قائمشدر که عین قریب اعتباریه
 شعبه ثانیه تنگ لسان عربیده احد ضد تنیک عبارت آوا چون
 استعاره اول نور لسان فارسیده دخی بر تنیک لفظی ضد چون ار
 استعاره اول نور بو قاعده یه بنای یا و وحدتله معنای کثرت
 ار اسنده اول نور تنگ بو بیتده واقع اولمشدر بیت چو لشکر
 بدید آن نوازش کری بکین لشکر یکتا کشت مر لشکر ی لشکر
 ثانیده کی یا یا و نسبتدر لشکر اولده کی یا یا و وحدتدر کثرت
 ایچون استعاره اولمشدر شاعرک مرادی افراد لشکر دن
 هر فرد باشقه بر جوق لشکر اولدی دیکلدر **شعبه ثانیه** تنگ
 لسان عربیده تنوین وحدت ایله غرابت قصد اول نور مثلاً
 جنس حی بدن بر نوع غریب دیجک یرده غشاوه دنور
 و علی ابصار هم غشاوه معنای مقصوده کی مبالغه
 که مقامه مناسب در ابلغ وجه او زرنه حاصل اولر تنوین مد
 مذکور دن نوع غریب مراد اولی فال لسان فارسیده دخی اول یا یله
 که وحدت دلالت ایدر غراب قصد ایدر لر لفظ آتشی ده کی یا

یا کی که بو بیتده واقع اولددر بیت باز آمد آن سر کی ندیدش
 فلک بخواب و رده آتشی که غیر در هیچ آب لفظ مهبی ده کی
 یا یا و وحدتدر لفظ آتشی ده کی یا یا و وحدتدر اما عبارت او
 اول یا حقیقته او زرنه در مراد شاعر کنه کلدی شول بر آبی که
 فلک او یزد و شنیده کورمش دکلدر دیکلدر عبارت ثانیه ده
 استعاره اولمشدر معنای غرابی چون مراد شاعر غراب
 او دکتور دی که هیچ مرصوسویندر مرز دیکلدر **شعبه ثانیه** تنگ
 ثانیده متفرع اولان شعبله بو نکر در **شعبه ثانیه** تنگ
شعبه ثانیه تنگ لسان فارسیده دخی اول یا یله که تنکیر دلالت
 ایدر تحقیر قصد اول نور لفظ خوی ده کی یا کی که بو بیتده واقع اولددر
 بیت تو اور دی اور بدین داستان و کزنی خوی بود در پستان
 خوف یاده بورده وحدت قصد اولمش دکلدر قصد اول نمانک
 وجهی ده بو قدر زبر اول تقدیر چه نه فایده خبر بو لنور نه
 لازم فایده خبر مخاطبک معلوم در اول امر لکر یکسره افاده
 ملاحتت بو قدر بلکه خوف مذکور ابراهیم ایچون ایراد اولوب
 آنکله تحقیر قصد اولمشدر ابراهیم ایله تحقیرک مناسبتی ظاهر در
 شول اعتبارله که ابراهیم و جوه تعیندن عاری اولما سن ابراهیم
 ایدر مهربک **شعبه ثانیه** تنگ لسان عربیده تنوین تنکیر تعظیم قصد
 اول نور لسان فارسیده دخی اول یا یله که تنکیر مقامه قائم اولور

بی

فهرست چه بودی که بنودی آشنای **شعبه اولی** معنای معاد
تعلیق معنای ترتیبی متضمن اولد و فندن او تر و مذکور یا که آخر
فعل یا به لاحق اولور ترتیب مجزا یکنون دخی استعمال اولور
شکم بوبیتده ظاهر در **بیت** جو بر سنگ سودی سم سنگ رنگ
بفرنگ رفتی چکا چاک سنگ عبارت چو دلالت ایدر که شاعر
تعلیق معنای قصد اتمام شد بلکه ترتیب قصد اتمام در مراد فعل
اول بولند و بی فعل ثانی بولنور بلا تخلف و لا تراخ دیکدر
معنای تعلیق قصد اولی بو عرض حاصل و لکن معلق علیه یک
وجود ندن معلق و جودی مترافی اولمق جایز مذکور
یا نه که مقام تعلیقده هم شرط هم خبرایه لاحق اولور مقام ترتیب
ده دخی هم مرتبه هم مرتب علیه لاحق اولور **شعبه دوم** مذکور
یا معنای تعلیق افاده ایتد و کندن او تر و خصوصیت
و سبارش مقامنده استعمال اولور اول نور اول معنای خاص
مراد اول نور مخصوصه خوف مذکور اول وقتن امره لاحق اولور
ماضیه مضارع لاحق اولور معنای امری بنجر خالی دن معلق
استقبالی به نقل ایدر و صیت و سبارش معنای حاصل
اولور مثلاً امر تجبیری ده بین و نهایی دیر لکن امر تعلیق ده بینی
و نهایی در لکن اگر در راه بینی شاه نور **بشاه** نوغای ماه
نور **بشاه** بو معنای افاده ایدن لغت فارسی

فارسیده فی الحقیقه خوف نوذر مفتوح استعمال اولی و آفونه
بر باد ساکنه کتور لر نه دیر لر مکسور استعمال دیکم آخر
بر باد ساکنه الحاق ایدر لر نه دیر لر یوقا دیکم یرده بجم نایدیر
نه دیر یوقدر دیکم یرده نیست دیر اول برین استعمال آخر
بورادن اکلنور که خوف یا ننگ دخلی مذکور معناده خوف یا ننگ
دخلی کبی دکدر بعضی محله آسوز معنای نفی افاده میتسر اولما
بو اعتبار لمذکور معنای خوف مذکور نسبت جایز اولدی
اعده نیست مقابل هست در هستی و ازلو نسبتی یوقلقد
نیست مرکبدر کلمه و تنفیل کلمه رابطه دن اصلی نه است در
ترکیب اولی الف حذف اولمش در اوست دن حذف اولند و بی
کبی اصلی و است در هست دخی مرکبدر مذکور رابطه ایله
عبارت مبادن که معنای وجوده فی الجمله دلالتی و ایدر اصلده
ایک الف و ایدر ترکیب اولی ایکسیده حذف اولنور
استک معنای سیر در در استک معنای سیر در مجازاً آگاه
اولور هست معنای ده است استعمال اولنور شک بوبیتده
واقع اولبد **جمله** کمره سراسر لاله زار است برین
بر مننه بامروا ای که خار است مراد شاعر مالک آیه کتمه شول
یره که دکن وارد مکدر مالک آیه کتمه شول بره که دکن دیکم
دکدر **لغت** فارسی ده است رابطه ایدر کتمه رئیس

زمش

یس ایله تغییر زید یس تغییر دیر معنای اولده لایله تغییر ایدر
 انده شک یوقدر دیکج برده لاری فی دیر قاعده لغته فارسیه
 ده که معنای نفی ایچون که لسا عربیده یکم معناسیدر زن
 مفتوحه وضع اولمشدر مذکور خوف تمان فعله داخل اولسه
 اول فعلک معنای فاعلن نفی ایدر متصل استعمال اولیجا
 خوف یا ئله احتیاج اولمشدر مثلاً ندارد وندیدر لرا اما تمان
 که فعلن منفصل و مستقل اولنه آفونه خوف یا الحاق اولنور
 و نیا دنور که اصلیه سی که فتح ایدی کسریه تبدیل اولنور
افنی مذکور خوف نفی فعله داخل اولیجا حال ذکر اولنان
 منوال اوزرنه در اما اسم داخل اولیجا اول اسم کمر مشتق
 ایسه دان کبی مینا کبی خوف نفیک آفنده الف زیاده ادر لر
 نادان و نایند ایدر لر ندان و نینا دیر لر اوزنده خوف بها زیاده
 سیله استعمال اولنن ندان و نه بینا دیر لر و اگر مشتق دکل
 جامد ایسه اوج حالن خالی دکلدر بری بودر که اول اسمک
 مدلولی ذات محفل و له سببی بری ده بودر که مدلولی وصف شخص
 اوله ریب کبی شک کبی بری دنی بودر که مدلولی ذات موصوفه
 اوله بر وصف زاید ده اسم مذکور ده ضمنا دلالت اوله مرد کبی زن
 کبی قسم اولدن و ثانیدن اولان اسم مزبور خوف نفی نه یا کوز داخل
 اولور نه الف داخل اولور بلکه مایل داخل اولور مثلاً سرونه پای

پای نیز یا شک یا دیر لر ناسرونه پای ناز یا و نایند یا ده دیر لر
 بلکه نه سرونه پای نه زیاده شک یا دیر لر قسم ثالثدن اولان
 اسم یا کوز داخل اولور یا الف یا مایل داخل اولور مثلاً دیر لر
 نامرد دیر لر یا نه مرد دیر لر **قاعده افنی** مذکور فنون الفله مادن
 منفرد اولدوغنی حالده لسا عربیده کی لم معنای افاده ایدر شک
 سابقا اشارت اولمشدر مثلاً عرب لم یضرب دیر عجم نه زدیم
 اور مادی دیکج برده منفرد اولیوب مایل بله اولیجا لسا
 عربیده کی لامعنا سنی افاده ایدر مثلاً نه ارونه عورت در دیکج
 برده عرب لارجل لا امراة دیر عجم نه مرد است و نه زن دیر
 الفله بله اولیجا لسا عربیده کی یس معنای افاده ایدر مثلاً عالم
 دکلدر بصیر دکلدر دیکج برده عرب یس بعالم یس بصیر دیر
 عجم نادان و نایند ایدر لر **قاعده** با مفتوحه که لسا
 فارسیده معنای معینه دلالت ایدر مثلاً شک کتدم دیکج
 عجم تور قتم دیر اول بانک آفونه یا ساکنه لاحاق اولور فتح سنی
 کسریه تبدیل ایدر فنون نفی ده کی کبی دنی اول معنای مقینک مقابلی
 که معنای انفراد در افاده ایدر اول معنادن لسا عربیده دونه
 عبارتله تغییر ایدر لر مثلاً عرب بدونه دیر عجم یا او دیر
 لسا عربیده مذکور معنادن لا ایله تغییر ایدر لر مثلاً مشتق
 دیکج برده بدون الکافه ده دیر لر بله کافه ده دیر لر اما ضایر

دخول مخصوص در دون نقطه انله لاداخل و لمز مثلا عجمي
 من ياتون يا اودير عرب بدوينا بدونك بدونه دير بومخلده
 استعماله بجال يوقدر **استعماله** تنك مذكور خوف يافله
 داخل اولمز مشتقه داخل اولمز مثلا برزم دمنزلر باء مفتوحه
 ايله بدان دمنزلر بويادني كه اويا كوزه در انوك اثر نجه كدرن
 فعله داخل اولور و نه مشتقه داخل اولور مثلا يازد دمنزلر
 يادان دمنزلر تنك مذكور يا ساير اقاسم اسم داخل اولور
 مكرر و غير مكرر مثلا باسربازيب و فرو بازيب و شوم و ديرلر
 بويادني انله داخل اولور مثلا باسربازيب و فرو بازيب و
 و شوم و ديرلر بومخصوصه بايله يا ساير مذكور اولان نايله
 ياكي در **استعماله** اولملا لتي
 يوقدر نه مستقلا و نه متعنا الي الغير معاني دن بر معانيه كرسه
 اول معنى مستقل و لسون اول سبب دن خوف مباني دن در
 و نه خوف معاني دن در بلكه سابقا بيان اولسان فايده ايكون
 زياده اول نور لسا فارسيده نني اچون اولان نون مفتوحه تنك
 و نه اچون اولان ميم مفتوحه تنك اخوند لاهي اولور شول وقتي
 كه اول خوف لرا قول الف اولان كلميه داخل اولور مثلا كلمه دي دجك
 يرده نيامد ديرلر اصلي آمد در اصل او زر نه ده استعمال
 اول نور كلمه دي دجك يرده مياد ديرلر اصلي مادير بلكه فتحه سي و ا

و الفك مده سيله جو فاني سي بالكون الف مده و ده دكلدر
 بلكه الفكه يادن مركب بر كلمه دن ترقيم اولمشدر آو كلمه ده
 واقع اولان خوف يانكده خبري لسا فارسيده شايخ در تنكه
 سابقا ذكر اولمشدر ثمانك اصلي في الحقيقه مائي در خوف
 يا حذف اولند فدن صكره ماقلمشدر سهولت تلفظ اچون
 بر ياز ياده اولمشدر و ميا اولمشدر صورت مائه كه لغته
 عربيه كي صونك اسمدر اشتباه دن خلاص اولمشدر لفظ
 تمائي تنك اخونده واقع اولان يا شاعر ك بوييك **استعماله** من اين
 ابیات را بر دم تمائي به پیش حضرت مخدوم جاي افنده
 واقع اولمشدر خوف زوايد دندر ضروره شعر اچون زياده
 او اير بور ساكه خيبر له اختتام بولدي خوف خبر مائي بيانك
 تمام اولدي **استعماله** لغته فارسيه ده نسبت لازميه خصوص
 اخواسمه لاهي اولان مباء ساكنه دلالت ايدر روزه ده كي
 مابكي روزه او رجد ر روزي كونك در او ر جك اختصاصي
 وارد ر كوند زه كه معني روز در نسبي نسبت لازمه در اول
 سبب دن مباء او كه تحصيل مشله در اما كونك اختصاصي يوقدر
 كونده وليكن في الجملة نسبي وارد در اول سبب دن او نده يايله
 اكثفا مشله در دست ده كي مادي اول مبادر موان دو كنه
 دست ديدك لري دست كه الدر اختصاصي اولي اچون در ديده ده

بوسه شوارده عام اولد
 كاتيب بوراده خطا ايدوب
 بوندن اشغه باين اوج كانده
 او اچونده سنه نقل كر كند
 بوزجه اش است

كي

هادنی اول هاد دیدن دن اسم مصدر در گفت گفتن دن
اسم مصدر اول غلین کوزه دیده در کله ری مذکور اسم مصدر
مفکله انتسابی خاتی اول غندن او ترود در دوده ده کی هادنی
اول هاد دوده دوتون در او که نسبت خصوصه سی ولد غندن
او تری او جان دوده دیر لیر ساره ده کی هادنی اول هاد ساره
دیر در اکا اختصا اول غندن او تر و قله پوشه ساره دیر لیر
زمر ساره مندوی بر گرفت بر مننه سرودست بر سر گرفت **فایده**
سرودت و باشد سار خصوصه دیر در ایکسک وجه مذکور اوزنه
فریه بویتدن ظاهر در **سرکش** بد از شک سار و فریه
جهست چو شمس و قمر روی سید داخل سار خون خارجه
تکم بویتدن ظاهر اولویت کوتی که ز کرست سیه سار و
سرخ روی در آئین زری که همه روز نشد دور
شاخسار بوداق دیر سید کوم رخاغ دیر سید چشمه ساکن
منبع در سار اوار و استعاره اول و پدر فساد دیر که یکانک
اورشندنی بی وجه پیر در **قاعده** مذکور اسم مؤنذ لایح
اول غلین اسم که دنی لایح اول و مثلاً کوساله دیر برایش یک
کا و بچه یکم ترکیه اکا بزا غود دیر اصل کا و ساله دیر بریدن
تجاوز اتمیوب مغوغوغنی یا اختصا می اول غلین چون بوز
اغویه کوساله دیر **بسته** ده کی هاد سته ده کی هاد

هاد کله بو هاد علامت مینف مفعول در که آفونه فعل تکایه جمع
ایدر لر دسه و سگسته و خسته دیر لر رست فعل ماضی در رستن
شکست ده فعل ماضی در شکستن دن و خست ده فعل ماضی
خستن دن **افو** کلمه یک هاد ساکن گاه اول و علامت
مینف فاعل اول و اما اول و متن فعل تکایه داخل اول و بلکه فعل
مفارک جمع لایح اول و مثلاً بجم بو تجمی به رونه بلجی به
دونده دیر **کو** و **و** و فعل مفارک در رفتن دن و دودیدن
دن آفر نه فون ساکن زیاد سی علامت جمع در دانده
ده کی و خواننده کی هادنی بو هاد رو دانند و خوانند جمع مضاف
دانستن دن و خواندن دن **لغت** فارسیده آفون کلمه به
لایح اولان هاد ساکن گاه اول و صفت عامه دن اسمیت
خامنه به نقل چون اول و سبزه ده کی بنفشه ده کی پیرو زده ده کی
کانونه ده کی زرده ده کی سپیده ده کی هاکبی سبز و صف عام در هر
باشد اطلاق اول و سبزه نبات دن نوع خصوصک اسم خلاق
به بر جوشی سبزه چون نو باره بزریر ابلق تند چون روز **کار**
سبزه توصیف اول و مثلاً برک سبز و نور برک سبزه دغیر
بلکه بلکه سبزه تر و نور هاد لایح اول و قدن صکره موصوف اول و
صفت اول و سبزه دنی سبزه کی و صف عام در مراقبه سپید دیر
خصوصه سپیده صبح هاد کلمه اسم خاص در صبا و وقتنه بجم سپیدم **دیر**

بیت سپیده دم که شدم مجرم سرای سرور **شیدم** آیت توبوا
 ای الله اذلب جور **فایده** کلون مرکب در جو کل در که معنای
 مطلقا حکم مخصوص محک مراد اولی اضا فله تعیین ایدر
 مثلا کل بادم دیر لر کل زینا دیر لر **کل** زینا ولیکن ناشکفته
 میان یا سیمین و سبزه خفته **جوئی** آخوی کون در که ترکیه در لو
 دید کلمه ی معنی دن عبارت در در لو در لو دیک یک پرده کونا کون
 دیر اکی در لو محک دیک یک پرده دو کون دیر لر **بیت** چو شه
 دیدان دوبار تنک بسته **صبار** ایدر دو کون رنگ بسته **قاعه**
 تشبیه ده بمبالغه قصد ادجک مشبهی مشبه بهک جسندن
 اذخال ایدر لر دخی مشبه بهک سمیل کون لفظی ترکیب ایدر
 جمله ایل مشبهی توصیف ادر لر مثلا کلمه تشبیه ده بمبالغه استه
 کلون دیر صویه تشبیه ده بمبالغه استه آکون دیر لر **بیت** مرا که
 تشنه شوی تو بخون بیالای آن دشته آکون کلون وصف
 عام در بیان اولنان وجه او زرنه کلون اسم خاص در شول
 آکت زینت که عورتله آنو کله یوزین ووز لر **بیت** رخ از
 کلون چون کلنا رتر کرد **یک** خنده جرایا بر شکر کرد **فایده**
 خندنگ خنده مادی و صفیت عامه دن اسمیه نقل چون اول
 مادی رتبه ده کی کبی خندیدن و غنجدندن و غنجدن اسم وصف
 مصدر ایدر کویید ندر و پوسیدندن کویید بوی کبی تمام توصیف

توصیف ده استعمال اولنور **بیت** بوی لغه مشترکه در وضع
 عام ایل مذکور معنی کون وضع اولنور غلین وضع خاصه رای
 اچون ده وضع اولنور معنای ثانیه مراد اولی ایا مقام
 موصوفه ایدر اولنور مثلا بوی خوش **دور فایده** **افو** **بیت**
 ده یک هفته ده کی تنگ ده کی مادی مذکور مادی پنج مطلق بشدر
 هفت مطلق ایدر پنج و هفته مخصوص اسم در معروف اولان
 مستمال کون تنگ مطلقا بوقه در تنگ خصوصیه بدوره نک اسم
 در تنه بونگ کبی دکلر انده غی مایشیه اچون در که سابقا
 اولنور **بیت** نخستین کیمای ناید درخت **تنه** کیر دانگ کنیترج
بیت مذکورها اسم مفرده لاحق اولنور غلین اسم مرکبه ده لاحق
 اولور لوزینه دکی و تجاله ده کی و کر مایه و در وازنه کی و فو بوز
 دکی و دستوانه دکی و انگشتوانه دکی مایه لوزینه مطلقا با
 دام اچیل اولان نشنه در لوزنه بادم در انتسابی اولد غی
 اعتبار ایل یا و نیشک آفنده نونک زیاده سنگ وجهی سابقا
 بیان اولنور **بیت** لوزینه خصوصیه شکر بو رگک اسم خاص در
 تجاله مطلقا نشاندر اسم ووتن کشنگ بدنده ظام اولور
 تجاله خصوصیه اوچا دید کلمه ی نشانگک استه طوتن کشیلرک
 طود اغنده چو اسم خاص در کر مایه مطلقا استی صودر خصوصیه
 ایلجی نک اسم خاص در واز مطلقا مطلقا آجوق قاپودر اصلی

سنت

در باز در مرکب در له بازون در قیود باز آجودا در
 در واده خصوصیه قند سوزیوک قابونک اسم خاص در چار
 چوب مطلقا درت اغاجد چار چوبه خصوصیه چوبه نک
 اسم خاص در دستوانه نک و انگشتوانه نک اصلی دستیان
 و انگشتیان در پا و او ده قلب اولشدر خوشا و ده کی کی لفته
 فارسیده بانه حافظه معنی سده و ده قورچی به و شتیان در لر بارغ
 بکچسند باغبان در لر دستوان و انگشتوان مطلقا ال صقلیان
 و بر من صقلیان در دستوانه و انگشتوانه خصوصیه دستوانه نک
 و یوکسک اسم خاص در خربنده دکی مادی خربنده مطلقا خربنده
 در خربنده خصوصیه اول خدمتی عادت و صنعت ایدین
 کس نک اسم خاص در نسبت لازمه الی قسم در بر
 قسم نسبت جلییه در بر قسمی ده نسبت غیر جلییه در
 مذکور بها و نسبینک مدلولی نسبت لازمه مطلقه در
 جلییه اولسون دیده ده اولان نسبت کبی و غیر جلییه
 اولسون دسته ده اولان نسبت کبی خصوصیه نسبت
 لازمه جلییه به لفته فارسیده و او ساکنه و لالتاید
 آوند اسم لاحق اولدغی خالده مندوز نک نیکونک
 آوند کی و او کبی مندی مطلقا دیار منده مندوز
 اولاندر مندوز شول مخصوص در مت تمام بقون اولان

که مذکور در باره تقصام
 و در نزدیکی و از آنجا که
 و در نزدیکی و از آنجا که

از این چند عالم یک کفر نیز بخاری موصوفه

جناب انجاء بگویند بقدر اولی الفاضل و فیضها و مکتب نام الله
و صاحبها اعلی و دین و اطمینان و کمال و این امر نیز اولان است
از این امر و توفیق که سبب سعادت و این اولان است جمیع ان
بعنا به الملك المستعان و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق
و مقصد و اولی و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق
اولی و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق
معرفه و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق

مهر بوق نامدار از تارکین
ویران خفا به مهر بوق لاله تارکین
کرار برب مهر و خوار و دلدار
کرار برب مهر و خوار و دلدار

فخ و با بر برار
نیمه صدارت صدت کج کرده و بدین تاریخ
سناه بپشت وزیر اولی علیه و فیما کور کلدی
احمد دانی

ولید و له
نیمه و له
وله

رو بپشت و قدر اولی و حواس
کون صد و وزیر اعظم اولی
بر کس و بدین تاریخ کشف
سناه بپشت وزیر اعظم اولی

تو مصطفی که از کس بدین بولدی کشف
تی تیو سناه بپشت وزیر اعظم اولی
امام غریب و ضعیف لیدین ام کشف
و دیوین بپشت وزیر اعظم اولی

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

اوراق ۱۲
قیمت صاحب و مالک
قیمت زاده یوسف

جمله اسرار و سبب و سبب و سبب
که با عذره از عذر و سبب و سبب

قلم است و مرکب هم چو آب است
ازین معنی دل کاتب خراب است

چون تجربه بدو کردم
زلف سیه تو یاد کردم
نیکوای تو ای دل بایده
نیکوای تو ای دل بایده
نیکوای تو ای دل بایده
نیکوای تو ای دل بایده

